

حراسة التوحيد (للحرمين والجمعية)

Wag oor die eenheid van God.

Wag oor die eenheid van God.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz.

Die korrekte geloofsbelydenis en wat dit teëstaan

Abdul Aziz bin Baz

Die Eerste Verhandeling

Die Korrekte Geloofsoortuiging ('Aqidah) en dit wat dit Weerspreek

Saamgestel deur Sy Edele, Sjeik

'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz

Alle lof behoort aan Allah alleen, en seëninge en vrede op hom na wie daar geen profeet is nie, asook op sy familie en metgeselle.

Om verder te gaan: Aangesien die korrekte geloofsoortuiging die oorsprong van die godsdien van Islam en die grondslag van die geloof is, het ek dit belangrik geag om oor hierdie onderwerp te praat, en te skryf en saam te stel om dit te verduidelik en toe te lig.

Dit is bekend deur die Islamitiese bewyse uit die Boek en die Sunnah: dat daade en woorde slegs geldig en aanvaarbaar is as dit voortspruit uit 'n korrekte geloofsoortuiging. Maar as die geloofsoortuiging nie korrek is nie, dan word dit wat daaruit voortspruit aan daade en woorde nietig, soos die Verhewene gesê het:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

"...En wie geloof verwerp, sy dade sal beslis vrugtelos wees, en in die Hiernamaals sal hy onder die verloorders wees." [Al-Ma'idah: 5].

En die Verhewene het gesê:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
(65)

"En daar is waarlik aan jou geopenbaar, asook aan diegene voor jou: As jy deelgenote (aan Allah) toeken, sal jou dade sekerlik vrugtelos wees, en sal jy beslis onder die verloorders wees." [Az-Zumar: 65].

En die verse in hierdie verband is baie. En die duidelike Boek van Allah en die Sunnah van Sy betroubare BoodsAPPER — mag die beste seëninge en vrede van sy Here op hom wees — het aangedui dat die korrekte geloofsoortuiging in ses sake opgesom word, en dit is: Geloof in Allah, Sy engele, Sy boeke, Sy boodskappers, die Laaste Dag, en in die Goddelike Besluit (Qadar), die goeie sowel as die slegte daarvan. Hierdie ses sake is: die grondslae van die korrekte geloofsoortuiging waarmee die magtige Boek van Allah neergesend is, en waarmee Allah Sy boodskapper Muhammad (vrede en seëninge wees op hom) gestuur het,

En talryke bewyse vir hierdie ses grondslae is in die Boek en die outentieke Sunnah oorgelewer, en daaruit is die volgende as voorbeeld:

Eerstens: Bewyse uit die Boek; waaronder: Die woord van Allah die Almagtige en Majestueuse:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ...﴾

"Vroomheid is nie of julle jul gesigte na die Ooste en (of) die Weste draai nie, maar die ware vrome is hy wat in Allah glo, en die Laaste Dag, en die engele, en die Boek, en die profete..." [Al-Baqarah: 177].

En Sy, die Verhewe en Almagtige, se woord:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفْرِقُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ...﴾

"Die Boodskapper glo in wat aan hom van sy Here geopenbaar is, en (so ook) die gelowiges. Almal glo in Allah, en Sy engele, en Sy boeke, en Sy boodskappers. 'Ons maak geen onderskeid tussen enige van Sy boodskappers nie'..." [Al-Baqarah: 285],

En Sy, die Verhewene, se woord:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ آلَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۱۳۶﴾

"O julle wat glo! Glo in Allah, en Sy Boodskapper, en die Boek wat Hy aan Sy Boodskapper geopenbaar het, en die Skrif wat Hy tevore neergesend het. En wie nie in Allah en Sy engele en Sy boeke en Sy boodskappers en die Laaste Dag glo nie, het sowaar ver afgedwaal." [An-Nisa: 136],

En Hy, die Verhewene, se woord:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 70﴾

"Weet jy dan nie dat Allah weet wat in die hemel en die aarde is nie? Waarlik, dit is in 'n Boek (aangeteken). Waarlik, dit is vir Allah maklik." [Al-Hajj: 70].

Tweedens: Bewyse uit die Sunnah; waaronder die bekende outentieke Hadith oorgelewer deur Muslim in sy Sahih uit die Hadith van die Leier van die Gelowiges, Umar bin Al-Khattab (mag Allah tevrede met hom wees), dat Jibril (Gabriël), vrede wees op hom, die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oor geloof (Iman) gevra het, en hy het vir hom gesê:

«الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

"Geloof (Iman) is dat jy in Allah glo, Sy engele, Sy boeke, Sy boodskappers, die Laaste Dag, en dat jy in die Goddelike Besluit (Qadar) glo, beide die goeie en die slegte daarvan"¹. Die Hadith, En die twee Sjeiks (Al-Bukhari en Muslim) het dit oorgelewer - met 'n klein verskil - uit die Hadith van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees.

En uit hierdie ses grondslae spruit voort: alles wat 'n Moslem verplig is om te glo, en om te aanvaar aangaande Allah die Almagtige en Majestueuse, die Opgestane (Al-Ma'ad), en ander sake van die

¹ Oorgelewer deur Muslim (8).

ongesiene (Ghayb); wat deur Allah die Almagtige en Majestueuse en Sy BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in kennis gestel is.

En die verduideliking van hierdie ses grondslae is as volg:

Die eerste grondslag: Geloof in Allah die Verhewene

En dit behels verskeie sake; waaronder: Om te glo dat Hy die Ware God is wat uitsluitlik die reg het om aanbid te word tot uitsluiting van enigiets anders; omdat Hy die Skepper van die dienaars is, die Weldoener teenoor hulle, die Voorsiener van hul lewensmiddele, die Een wat hul geheime sowel as hul openbare sake ken, en Hy in staat is om hul gehoorsames te beloon en hul ongehoorsames te straf.

En Allah het die twee weesens (mense en djinns) geskep vir hierdie aanbidding, en Hy het hulle dit beveel, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ 56 مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ 57 إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ 58﴾

"En Ek het nie die djinns en die mensdom geskep behalwe om My te aanbid nie."

"Ek soek van hulle geen voorsiening nie, en Ek wil ook nie hê dat hulle My moet voed nie."

"Waarlik, Allah is die Voorsiener, die Eenaar van Krag, die Sterke." [Adh-Dhariyat: 56-58].

En die Verhewene het gesê:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

"O mense, aanbid julle Here wat julle asook diegene voor julle geskep het, sodat julle vroom mag word."

"(Hy) wat vir julle die aarde 'n rusplek en die hemel 'n gewelf gemaak het, en water uit die hemel laat neerdaal en daarmee vrugte as voorsiening vir julle voortbring. Moet dus geen gelykes aan Allah toeken terwyl julle weet nie." [Al-Baqarah: 21-22].

En Allah het die boodskappers gestuur en die boeke neergesend: om hierdie waarheid te verduidelik, daartoe uit te nooi, en te waarsku teen dit wat daarmee in stryd is, soos Hy, die Verhewe en Almagtige, gesê het:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)..." [An-Nahl: 36].

En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25﴾

"En Ons het voor jou geen boodskapper gestuur nie, of Ons het aan hom geopenbaar: Waarlik, daar is geen god behalwe Ek nie, aanbid My dus." [Al-Anbiya: 25].

En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ 1 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ 2﴾

"Alif, Lam, Ra. ('n) Boek waarvan die verse vervolmaak is en daarna in detail verduidelik is deur die Alwyse, die Alwetende."

"(Met die bevel) dat julle niemand anders as Allah moet aanbid nie. Waarlik, ek is vir julle 'n waarskuwer en 'n bringer van blye tydings van Hom." [Hud: 1-2].

En die wese van hierdie aanbidding: Dit is om Allah die Verhewene alleen te erken in alles waarmee die dienaars Hom aanbid; soos smeking ('Du'a'), vrees, hoop, gebed, vas, offers bring, geloftes, en ander tipes van aanbidding. Dit moet gedoen word uit nederigheid voor Hom, 'n begeerte na Sy beloning, vrees vir Sy straf, gekombineer met volmaakte liefde vir Hom, en 'n gevoel van kleinheid weens Sy grootheid.

En wie die Heilige Koran oordink: sal vind dat die meeste daarvan rondom hierdie groot beginsel geopenbaar is; soos Sy, die Verhewe en Almagtige, se woord:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ 2 أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ 3﴾

"Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy."

"Weet dat die suiwer godsdiens slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 2-3].

En Sy, die Verhewe en Almagtige, se woord:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hom mag aanbid nie..." [Al-Isra: 23].

En Sy, die Almagtige en Majestueuse, se woord:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ 14

"Roep Allah dus aan deur jul godsdiens suiwer aan Hom toe te wy, al haat die ongelowiges dit." [Ghafir: 14].

En op dieselfde wyse, wie oor die Profetiese Sunnah nadink, sal ook die aandag op hierdie belangrike beginsel daarin vind. Byvoorbeeld: Wat in die twee Sahihs (Al-Bukhari en Muslim) oorgelewer is van Mu'adh, mag Allah tevrede met hom wees, dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"Die reg van Allah oor die dienaars is dat hulle Hom moet aanbid en hoegenaamd niks as deelgenote met Hom moet toeken nie"¹.

En geloof in Allah sluit ook in: Om te glo in alles wat Hy op Sy dienaars verpligtend en noodsaaklik gemaak het; soos die vyf uiterlike pilare van Islam.

En dit is: Die getuienis dat daar geen god behalwe Allah is nie, en dat Muhammad die boodskapper van Allah is, die verrigting van die gebed (Salah), die betaling van die verpligte aalmoese (Zakah), die vas in Ramadan (Sawm), en die bedevaart (Haji) na die Heilige Huis van Allah vir diegene wat in staat is om die reis daarheen te onderneem, sowel as ander verpligtinge (Fara'id) wat die rein wetgewing (Shari'ah) gebring het.

En die belangrikste en grootste van hierdie pilare is: Die getuienis dat daar geen god behalwe Allah is nie, en dat Muhammad die boodskapper van Allah is. Hierdie getuienis vereis: Om aanbidding uitsluitlik aan Allah toe te wy, en dit te ontken aan enigiets anders as Hy. En dit is die betekenis van: "Daar is geen god behalwe Allah nie." Die betekenis daarvan - soos die geleerdes (mag Allah hulle begenadig) gesê het - is: Daar is niemand met reg aanbid mag word nie, behalwe Allah. Op grond hiervan: Alles wat naas Allah aanbid word - of dit nou 'n mens, 'n engel, 'n djinn,

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari (2856) en Muslim (30).

of iets anders is - word op 'n valse wyse aanbid, en die Een wat in waarheid die reg het om aanbid te word, is Allah alleen sonder enige deelgenote, soos die Verhewene gesê het:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ...﴾

"Dit is omdat Allah die Waarheid is, en dít wat hulle naas Hom aanroep die valsheid is..." [Al-Hajj: 62].

En dit is reeds vroeër verduidelik: Dat Allah die Verhewene die twee weesens (mens en djinn) vir hierdie grondliggende beginsel geskep het, hulle dit beveel het, Sy boodskappers daarmee gestuur het, en Sy boeke daarmee neergesend het. Dus is dit aan die dienaar om goed daaroor na te dink, en baie daaroor te peins; sodat dit vir hom duidelik kan word in watter geweldige onkunde die meeste Moslems betreffende hierdie beginsel verval het; tot so 'n mate dat hulle ander dinge naas Allah begin aanbid het, en Sy uitsluitlike reg aan iemand anders as Hy gewy het. So, ons soek hulp by Allah.

En deel van geloof in Allah die Verhewene is om te glo dat Hy die Skepper van die heelal is, die Bestuurder van hul sake, en die Beskikker oor hulle deur Sy kennis en mag net soos Hy, die Verhewene, dit wil. En dat Hy die Eienaar van die teenswoordige wêreld en die Hiernamaals is, en die Here van al die wêrelde. Daar is geen ander skepper behalwe Hy nie, en geen ander here naas Hom nie.

En dat Hy die boodskappers gestuur het, en die boeke neergesend het; vir die hervorming van die dienaars, om hulle uit te nooi na dít wat vir hulle redding en welsyn in hierdie lewe en in die Hiernamaals behels. En dat Hy, die Verhewene, in al hierdie sake geen deelgenoot het nie, Allah die Verhewe het gesê:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ 62﴾

"Allah is die Skepper van alle dinge, en Hy is die Beskermer oor alle dinge." [Az-Zumar: 62].

En die Verhewene het gesê:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 54﴾

"Waarlik, julle Here is Allah, wat die hemele en die aarde in ses dae geskep het, waarna Hy in Sy majesteit bo die Troon opgestyg (Istiwa') het. Hy laat die nag oor die dag val terwyl dit haastig agtervolg, en (Hy het) die son, die maan, en die sterre (geskep), almal onderwerp deur Sy bevel. Waarlik, aan Hom behoort die skepping en die bevel. Geseënd is Allah, die Here van die wêrelde." [Al-A'raf: 54].

En deel van geloof in Allah die Verhewe sluit ook in: Om te glo in Sy pragtige Name en Sy verhewe Eienskappe soos wat dit in Sy Magtige Boek voorkom, en soos bevestig is deur Sy betroubare Boodskapper, sonder verdraaiing (Tahrif), sonder

uitsluiting (Ta'til), sonder om in te gaan op die 'hoe' daarvan (Takyif), en sonder om gelyk te stel aan die skepping (Tamthil),

{...أَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

"...Daar is hoegenaamd niks soos Hy nie, en Hy is die Alhorende, die Alsiende." [Ash-Shura: 11].

Daar moet dus by hulle gestaan word presies soos hulle gekom het, sonder om 'hoe' te vra, tesame met geloof in die diep betekenis waarna hulle dui as eienskappe van Allah die Almagtige en Majestueuse. En die verpligting om Hom, die Verhewene, daarmee te beskryf op 'n manier wat by Sy Majesteit pas, sonder dat Hy Sy skepping in enige van Sy eienskappe naboots, soos die Verhewene gesê het: En Hy, die Almagtige en Majestueuse, het gesê:

{فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ 74}

"Stel dus nie gelykenisse vir Allah (deur ander gelyk aan Hom te stel) nie. Waarlik, Allah weet terwyl julle nie weet nie." [An-Nahl: 74].

Dit is dan: Die geloofsoortuiging ('Aqidah) van Ahl as-Sunnah wal-Jama'ah (diegene wat die Sunnah en die Groep aanhang), van die metgeselle van die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) en diegene wat hulle in goedheid gevolg het; aangaande die Name van Allah en Sy Eienskappe. En dit is wat Imam Abu Al-Hasan Al-Ash'ari, mag Allah hom begenadig, in sy boek

"Al-Maqalat" van die mense van Hadith (Ahl Al-Hadith) en Ahl As-Sunnah oorgedra het, en dit is deur ander mense van kennis en geloof oorgedra.

Al-Awza'i, mag Allah hom begunadig, het gesê: (Az-Zuhri en Makhul is gevra oor die verse aangaande die Eienskappe, en hulle het albei gesê: "Laat hulle wees soos hulle gekom het")¹.

En Al-Awza'i, mag Allah hom begunadig, het ook gesê: (Ons en die generasie na die metgeselle (Tabi'un) was volop, en ons het gesê dat Allah die Verhewene oor Sy Troon (Arsh) is, en ons glo in die Eienskappe wat in die Sunnah oorgelewer is)².

En Al-Walid bin Muslim, mag Allah hom begunadig, het gesê: (Malik, Al-Awza'i, Al-Layth bin Sa'd en Sufyan At-Thawri, mag Allah hulle begunadig, is gevra oor die verslae wat oorgelewer is aangaande die Eienskappe, en hulle het almal gesê: "Laat hulle wees soos hulle gekom het, sonder om 'hoe' te vra")³.

¹ Oorgelewer deur Al-Lalika'i in Sharh Usul Al-I'tiqad (735), en Ibn 'Abd Al-Barr in Jami' Bayan Al-'Ilm wa Fadlih (1801), maar met die bewoording "Ahadith" in plaas van "verse aangaande die Eienskappe", en sy bewoording is: "Oorlewer hierdie Ahadith net soos hulle gekom het, en moenie daaroor debatteer nie."

² Oorgelewer deur Al-Bayhaqi in Al-Asma' was-Sifat (865), en sy verslagketting (Isnad) is as outentiek geklassifiseer deur Ibn Taymiyyah in Al-Hamawiyah (bl. 269), en Adh-Dhahabi het in Al-'Arsh (2/223) gesê: Die oordraers daarvan is betroubare imams.

³ Oorgelewer deur Al-Lalika'i in Sharh Usul Al-I'tiqad (930), en Al-Bayhaqi in Al-Asma' was-Sifat (955).

En toe Rabi'ah bin Abi 'Abd Ar-Rahman — die sjeik van Malik, mag die genade van Allah op hulle albei wees — gevra is oor die "Istiwa'" (opstygning bo die Troon), het hy gesê: (Die "Istiwa'" is nie onbekend nie, en die 'hoe' kan nie begryp word nie, en die Boodskap is van Allah, en die duidelike oordrag daarvan rus op die Boodskeeper, en die plig om dit te glo rus op ons)¹, En toe Imam Malik, mag Allah hom begenadig, daaroor gevra is, het hy gesê: (Die "Istiwa'" is bekend, die 'hoe' is onbekend, die geloof daarin is verpligtend, en om daaroor te vra, is 'n innovasie (Bid'ah).) Toe sê hy vir die vraesteller: "Ek sien jou nie as iets anders as 'n slegte man nie!" En hy het beveel dat hy uitgebring moet word². En hierdie betekenis is ook oorgelewer van die Moeder van die Gelowiges, Umm Salamah, mag Allah tevrede met haar wees³.

En Imam Abu 'Abd Ar-Rahman bin Al-Mubarak, mag die genade van Allah op hom wees, het gesê: (Ons ken ons Here, die Verhewene, daraan dat Hy bo Sy hemele oor Sy Troon (Arsh) is, afgesonder van Sy skepping)⁴.

¹ Oorgelewer deur Al-Lalika'i in Sharh Usul Al-I'tiqad (665), en Al-Bayhaqi in Al-Asma' was-Sifat (868).

² Oorgelewer deur Al-Lalika'i in Sharh Usul Al-I'tiqad (664), Abu Nu'aym in Hilyat Al-Awliya (325/6), en Al-Bayhaqi in Al-Asma' was-Sifat (867).

³ Oorgelewer deur Al-Muzakki in Al-Muzakkiyyat (29), Ibn Battah in Al-Ibanah (120), en Al-Lalika'i in Sharh Usul Al-I'tiqad (663).

⁴ Oorgelewer deur Ad-Darimi in Ar-Radd 'Ala Al-Jahmiyyah (67), en Al-Bayhaqi in Al-Asma' was-Sifat (903).

En die uitsprake van die Imams in hierdie saak is ontelbaar en kan nie alles in hierdie lesing aangehaal word nie. Wie meer hiervan te wete wil kom, moet die werke raadpleeg wat die geleerdes van die Sunnah oor hierdie onderwerp geskryf het, soos die boek "As-Sunnah" deur 'Abdullah bin Al-Imam Ahmad, die boek "At-Tawhid" deur die edele Imam Muhammad bin Khuzaymah, die boek "As-Sunnah" deur Abu Al-Qasim Al-Lalika'i At-Tabari, die boek "As-Sunnah" deur Abu Bakr bin Abi Asim, asook die antwoord van Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyyah aan die mense van Hama (Al-'Aqidah Al-Hamawiyyah). Dit is 'n geweldige antwoord vol voordeel, waarin hy (mag Allah hom begenadig) die geloofsoortuiging van Ahl as-Sunnah verduidelik het. Hy het baie van hul uitsprake daarin aangehaal, asook die godsdienstige (verwysend na die Skrif) en logiese bewyse vir die korrektheid van wat Ahl as-Sunnah gesê het en die valsheid van hul teenstanders se stellings.

Net so in sy verhandeling bekend as At-Tadmuriyyah; hierin het hy die onderwerp in diepte behandel. Hy het die geloofsoortuiging van Ahl as-Sunnah verduidelik met hul bewyse uit die Skrif en rasonale argumente, en diegene wat verskil so weerlê dat die waarheid duidelik word en die valsheid vernietig word vir enigiemand onder die mense van kennis wat dit met 'n goeie voorneme bestudeer, en met die begeerte om die

waarheid te ken. Om dus op te som: Die geloofsoortuiging van Ahl as-Sunnah wal-Jama'ah in die saak van die Name en Eienskappe is dat hulle dit wat Allah die Verhewene in Sy Boek vir Homself bevestig het, of wat Sy boodskapper Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in sy Sunnah vir Hom bevestig het, bevestig, as 'n bevestiging sonder gelykstelling (Tamthil), en hulle verhef Hom (die Verhewene) daarbo om met Sy skepping ooreen te stem (Tanzih), 'n verheffing wat vry is van ontkenning (Ta'til); so hulle het veiligheid behaal teen weerspreking, En hulle het volgens al die bewyse gehandel as 'n genade van Allah; want dit is deel van die weë van Allah die Verhewene met diegene wat vashou aan die waarheid waarmee Hy Sy boodskappers gestuur het, en wat hul uiterste best gedoen het en opreg teenoor Allah was in hul soeke daarna; dat Hy hom tot die waarheid sal lei en sy bewyse sal laat seëvier, soos die Verhewene gesê het:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

"Nee, Ons slinger die waarheid teen die valsheid, en dit verpletter dit en sodoende verdwyn dit..." [Al-Anbiya: 18].

En die Verhewene het gesê:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا 33﴾

"En daar is geen gelykenis waarmee hulle na jou toe sal kom nie, of Ons bring vir jou die waarheid, en die beste in verduideliking." [Al-Furqan: 33].

Maar vir diegene wat Ahl as-Sunnah teëstaan met betrekking tot wat hulle oor die Name en Eienskappe glo; sulkes sal sonder twyfel die Skriftuurlike en rasonale bewyse weerspreek; benewens die ooglopende teenstrydigheid in alles wat hulle bevestig en ontken. Die Hafiz Ibn Kathir, mag Allah hom begenadig, het in sy beroemde Tafsir (Eksegese van die Koran) pragtige woorde oor hierdie saak geskryf toe hy die woord van Allah die Almagtige en Majestueuse behandel het:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ...﴾

"Waarlik, julle Here is Allah, wat die hemele en die aarde in ses dae geskep het, waarna Hy in Sy majesteit bo die Troon opgestyg het (Istiwa')..." [Al-A'raf: 54].

Dit is passend om dit hier aan te haal weens die groot waarde daarvan. So het hy (mag Allah hom begenadig) in die bewoording gesê:

(Daar is talle menings in hierdie verband, en hierdie is nie die plek om daarop uit te brei nie. Ons volg egter in hierdie saak die metodiek van die Vroom Voorgangers (Salaf As-Salih): Malik, Al-Awza'i, Ath-Thawri, Al-Layth bin Sa'd, Ash-Shafi'i, Ahmad bin Hanbal, Ishaq bin Rahwayh, en ander

imams van die Moslems in die verlede en die hede. En dít is: om dit te laat wees soos dit gekom het, sonder om 'hoe' te vra (Takyif), of gelykenisse te trek (Tashbih), of dit te ontken (Ta'til). Die oënskynde betekenis wat dadelik by diegene opkom wat gelykstelling toepas, is onmoontlik in terme van Allah, want daar is niks in Sy skepping wat soos Hy is nie. En:

{...أَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

"...Daar is hoegenaamd niks soos Hy nie, en Hy is die Alhorende, die Alsiende." [Ash-Shura: 11]. Inteendeel, die saak is soos die imams gesê het — onder wie Nu'aym bin Hammad Al-Khuza'i, die sjeik van Al-Bukhari, wat gesê het: "Wie Allah met Sy skepping gelykstel, is 'n ongelowige (het Kufr gepleeg), en wie enigiets ontken waarmee Allah Homself beskryf het, het ook ongeloof gepleeg"¹, En daar is in dit wat Allah Homself mee beskryf het of Sy BoodsAPPER Hom mee beskryf het, geen gelykstelling (Tashbih) nie. Dus, wie ook al vir Allah die Verhewene bevestig wat in die duidelike verse en outentieke verslae (Akhbar) gemeld word; op die manier wat by die majesteit van Allah pas, en wat tekortkominge van Allah die Verhewene ontken; dan het hy werklik die pad van leiding

¹ Oorgelewer deur Adh-Dhahabi in Al-'Uluw (464), en Al-Albani het in Mukhtasar Al-'Uluw (bl. 184) gesê: Hierdie ketting van oordrag is outentiek, en sy oordraers is betroubaar en bekend.

gevolg.) Einde van Ibn Kathir se woorde, mag Allah hom begenadig.

En dit val ook onder die geloof in Allah: Die oortuiging dat die geloof (Iman) uit woord en daad bestaan; dit vermeerder deur gehoorsaamheid en verminder deur ongehoorsaamheid. En dat dit nie toelaatbaar is om enige van die Moslems as ongelowige (Kafir) te bestempel weens enige van die sondes wat minder as afgodediens (Shirk) en ongeloof (Kufr) is nie; soos egbreuk, diefstal, die inname van woekerrente (Riba), die drink van bedwelmende middels, ongehoorsaamheid teenoor ouers, en ander groot sondes (Kaba'ir), solank hy dit nie as toelaatbaar (Halal) beskou nie, soos Allah die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

"Waarlik, Allah vergewe nie dat daar deelgenote aan Hom toegeken word (Shirk) nie, maar Hy vergewe enigiets minder as dit vir wie Hy wil..." [An-Nisa: 48]. En weens wat gevestig is in die oordragte deur baie kettings (Mutawatir Ahadith) van die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), insluitend sy uitspraak:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ﴾.

¹ Tafsir Ibn Kathir (426-427/3).

"Allah sal uit die Vuur diegene uithaal wat in hul hart die gewig van 'n mosterdsaadjie aan geloof het"¹.

Die Tweede Grondslag: Geloof in die Engele,

En dit behels twee aspekte: Die eerste aspek: Om in die algemeen in die engele te glo; en dit is deur te glo dat Allah engele het wat Hy geskep het om Hom te gehoorsaam, en wat Hy beskryf het as:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ 26 لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ 27 يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَسْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ حَسْبَتِهِ مُسْتَقِفُونَ﴾ (28)

"En hulle sê: 'Die Barmhartige het 'n seun geneem.' Verhewe is Hy! Nee, hulle is (bloot) geëerde dienaars."

"Hulle praat nie voordat Hy gepraat het nie, en hulle handel volgens Sy bevel."

"Hy weet wat voor hulle is en wat agter hulle is, en hulle bemiddel vir niemand behalwe vir wie Hy behaag nie, en hulle is vervul met vrees (omdat hulle Hom so hoog) ontsag." [Al-Anbiya: 26-28].

En hulle is in baie verskillende kategorieë; onder hulle is diegene wie die taak opgelê is om die Troon te dra, onder hulle is die bewaarders van die Paradys en die Vuur, en onder hulle is diegene wat aangestel is om die dade van die dienaars te

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari (22), uit die Hadith van Abu Sa'id Al-Khudri, mag Allah tevrede met hom wees.

bewaar. Die tweede aspek: Om op 'n gedetailleerde wyse in die engele te glo; en dit is deur in dié te glo wat Allah en Sy BoodsAPPER by name genoem het; soos Jibril wat verantwoordelik is vir die Openbaring, Mika'il wat verantwoordelik is vir die reën, Malik, die bewaarder van die Vuur, en Israfil, wat verantwoordelik is om op die Basuin (Sur) te blaas. Soos hulle gemeld word in outentieke Ahadith, waaronder: dit wat in die Sahih bevestig is van 'A'ishah, mag Allah tevrede met haar wees, dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ»

"Die engele is uit lig geskep, die djinns is uit 'n rooklose vlam van vuur geskep, en Adam is geskep uit wat vir julle beskryf is"¹. Oorgelewer deur Muslim in sy Sahih.

Die Derde Grondslag: Geloof in die Boeke, en dit behels ook twee aspekte:

Die eerste aspek: Om in die algemeen in die boeke te glo; naamlik dat Allah boeke aan Sy profete en boodskappers geopenbaar het; om Sy regte te verduidelik en daartoe uit te nooi, soos die Verhewene gesê het:

¹ Oorgelewer deur Muslim (2996), uit die Hadith van 'A'ishah, mag Allah tevrede met haar wees.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾

"Ons het waarlik Ons boodskappers met duidelike bewyse gestuur, en met hulle die Boek en die weegskaal neergesend sodat die mense in geregtigheid kan lewe..." [Al-Hadid: 25]. En die Verhewene het gesê:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

"Die mensdom was een nasie; toe het Allah die profete as bringers van goeie tydings en as waarskuwers gestuur, en met hulle die Boek in waarheid neergesend sodat dit tussen die mense sou oordeel in dít waaroor hulle verskil het..." [Al-Baqarah: 213].

Die tweede aspek: Om in detail in die boeke te glo; en dit is deur in dié te glo wat Allah by naam genoem het; soos die Torah (Tawrat), die Evangelie (Injil), die Psalms (Zabur), en die Koran. En ons glo dat die Koran die beste en die laaste van hulle is, asook die een wat beskerm en toesig hou oor hulle en hulle bevestig. En dat dit is wat die hele nasie (Ummah) verplig is om te volg en as regter aan te stel; tesame met dit wat as outentiek bevestig is in die Sunnah van die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees). Want Allah die Verhewene het Sy boodskapper Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) as 'n boodskapper gestuur vir beide

mens en djinn, en het hierdie Koran aan hom geopenbaar; om daarmee tussen hulle te oordeel. Hy het dit gemaak as 'n genesing vir wat in die borste (harte) is, 'n duidelike uiteensetting van alles, en as leiding en barmhartigheid vir die gelowiges, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرَكٌ فَأَتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ 155﴾

"En dit is 'n geseënde Boek wat Ons geopenbaar het, volg dit dus en vrees Allah sodat julle begenadig mag word." [Al-An'am: 155]. En die Verhewene het gesê:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَاطًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

"...En Ons het aan jou die Boek neergesend as 'n duidelike uiteensetting van alles, en as leiding, barmhartigheid, en goeie tydings vir die Moslems." [An-Nahl: 89]. En die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ 158﴾

"Sê (O Muhammad): 'O mense! Ek is waarlik die Boodskapper van Allah aan julle almal, aan Hom behoort die koninkryk van die hemele en die aarde. Daar is geen god behalwe Hy nie; Hy gee lewe en Hy veroorsaak die dood. Glo dus in Allah en Sy Boodskapper, die ongeleerde Profeet, wat in Allah en Sy woorde glo. En volg hom sodat julle reg gelei mag word.'" [Al-A'raf: 158]. En daar is baie verse met hierdie betekenis.

Die Vierde Grondslag: Geloof in die Boodskappers

En dit behels ook twee aspekte: Die eerste aspek: Om in die algemeen in die boodskappers te glo; en dit behels om te glo dat Allah, die Verhewe en Almagtige, uit die midde van Sy dienaars boodskappers na hulle gestuur het as bringers van goeie tydings en waarskuwers, asook uitnodigers na die waarheid. Wie hulle dan ook al beantwoord, sal die geluk behaal, en wie hulle teëstaan, sal terugkeer met teleurstelling en spyt. Die laaste en beste van hulle is ons profeet Muhammad bin 'Abdullah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), soos Allah die Verhewene gesê het:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)..." [An-Nahl: 36]. En die Verhewene het gesê:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِنَاسٍ لِّيَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

"Boodskappers as bringers van goeie tydings sowel as waarskuwers, sodat die mensdom geen verskoning teen Allah sal hê ná (die koms van) die boodskappers nie..." [An-Nisa: 165]. En die Verhewene het gesê:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

"Muhammad is nie die vader van enige van julle mans nie, maar (hy is) die Boodskapper van Allah en die Laaste van die Profete..." [Al-Ahzab: 40].

Die tweede aspek: Om in detail in die boodskappers te glo; en dit is deur in detail te glo en te spesifiseer dié wat Allah by naam genoem het, of wie se name as outentiek oorgedra is van die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees); soos Nuh (Noag), Hud, Salih, Ibrahim (Abraham), en ander. Mag die seëninge en vrede van Allah wees op hulle, en op hul families, asook op hul volgelinge.

Die Vyfde Grondslag: Geloof in die Laaste Dag

En dit behels:

Geloof in alles wat Allah en Sy Boodskapper ﷺ meegedeel het oor wat na die dood sal gebeur; soos die beproewing van die graf, die bestraffing en die genieting daarin, en dit wat op die Dag van Opstanding sal plaasvind van verskrikkinge en ontberinge, die Brug (As-Sirat), die Weegskaal (Al-Mizan), die Afrekening (Al-Hisab), die Vergelding, en die verspreiding van die registers (boeke van dade) onder die mense; waar party hul boek in hul regterhand sal ontvang, en party hul boek in hul linkerhand of agter hul rug sal ontvang.

Dit sluit ook in: Geloof in die Reservoir (Al-Hawd) wat aan ons Profeet Muhammad ﷺ gegee is,

geloof in die Paradys en die Vuur, die aanskouing van die gelowiges van hul Here (die Verhewe en Almagtige), Sy gesprek met hulle, en ander sake wat in die Heilige Koran en die outentieke Sunnah van die Boodskapper van Allah ﷺ voorkom. Dit is verpligtend vir die dienaar om in dit alles te glo en dit te aanvaar op die wyse wat Allah en Sy Boodskapper ﷺ verduidelik het.

Die Sesde Grondslag: Geloof in die Goddelike Besluit (Al-Qadar)

En dit behels geloof in vier aspekte:

Die eerste aspek: Om te glo dat Allah, die Verhewe en Almagtige, reeds weet wat was en wat sal wees. Hy ken die omstandighede van Sy dienaars, hul lewensmiddele, hul sterftye, hul dade, en ander aspekte van hul sake. Niks daarvan is vir Hom (die Verhewene) verborge nie, soos Hy gesê het:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

"...en weet dat Allah Alwetend is oor alle dinge."

[Al-Baqarah: 231]. En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

﴿...لِنَعْلَمَ مَا أَلْفَعُوا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

"...sodat julle mag weet dat Allah mag het oor alle dinge en dat Allah alle dinge met kennis omring." [At-Talaq: 12].

Die tweede aspek: Om te glo dat Allah alles wat Hy bepaal en verorden het, neergeskryf het; soos die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ 4﴾

"Ons weet reeds wat die aarde van hulle wegneem, en by Ons is 'n register wat alles bewaar." [Qaf: 4]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾

"...En alles het Ons in 'n duidelike register opgeteken." [Ya-Sin: 12]. En die Verhewene het gesê:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 70﴾

"Weet jy dan nie dat Allah weet wat in die hemel en op die aarde is nie? Waarlik, dit is in 'n Boek (opgeteken). Waarlik, dit is vir Allah maklik." [Al-Hajj: 70].

Die derde aspek: Geloof in die deурdringende wil (Masjah) van Allah die Verhewene; wat Hy wil, gebeur, en wat Hy nie wil nie, gebeur nie, soos die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

"...Waarlik, Allah doen wat Hy wil." [Al-Hajj: 18]. En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ 82﴾

"Waarlik, Sy bevel, wanneer Hy iets wil hê, is slegs dat Hy daarvoor sê: 'Wees!' en dit is." [Ya-Sin: 82]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (29)

"En julle sal niks wil hê nie, tensy Allah, die Here van die wêreld, dit wil." [At-Takwir: 29].

Die vierde aspek: Geloof in Allah die Verhewene se skepping van alle bestaande dinge; daar is geen skepper behalwe Hy nie, en geen heer naas Hom nie; soos die Verhewene gesê het:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (62)

"Allah is die Skepper van alle dinge, en Hy is die Beskermmer oor alle dinge." [Az-Zumar: 62]. En die Verhewene het gesê:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾ (3)

"O mense! Gedenk die guns van Allah op julle. Is daar enige skepper behalwe Allah wat julle uit die hemel en die aarde voorsien? Daar is geen god behalwe Hy nie. Hoe word julle dan mislei?" [Fatir: 3].

Geloof in die Goddelike Besluit (Al-Qadar) behels dus geloof in al vier hierdie aspekte, soos wat dit die oortuiging van Ahl as-Sunnah wal-Jama'ah is; in teenstelling met die mense van innovasie (Ahl al-Bid'ah) wat dele daarvan ontken.

En onder die belangrike sake in die korrekte geloofsoortuiging wat Ahl as-Sunnah glo: Liefde ter

wille van Allah en haat ter wille van Allah, lojaliteit ter wille van Allah en vyandigheid ter wille van Allah. Dit is die geloofsoortuiging van lojaliteit en distansiëring (Al-Wala' wal-Bara'), en dit is deel van geloof in Allah die Verhewene.

Die gelowige het dus die gelowiges lief en betoon lojaliteit aan hulle, en haat die ongelowiges en is vyandig teenoor hulle. Aan die hoof van die gelowiges van hierdie nasie is die metgeselle van die BoodsAPPER van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees — soos dit vasgestel is by die mense van die Sunnah en die Groep —; hulle het hulle lief, betoon lojaliteit aan hulle, en glo dat hulle die beste mense naas die profete is, weens die uitspraak van die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees:

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ»

«Die beste van die eeue is my eeu, daarna diegene wat hulle volg, daarna diegene wat hulle volg»¹. Ooreengekom oor die outentiekheid daarvan,

En hulle glo dat die beste van hulle is: Abu Bakr as-Siddiq, daarna Umar al-Faruq, daarna Uthman Dhu al-Nurayn, daarna Ali al-Murtada, mag Allah tevrede wees met hulle almal, daarna die res van die tien, daarna die res van die metgeselle, mag Allah tevrede wees met hulle almal. Hulle weerhou

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari (3651) en Muslim (2533), uit die Hadith van 'Abdullah bin Mas'ud, mag Allah tevrede met hom wees.

hulle van dit wat tussen hulle — dit wil sê die metgeselle — plaasgevind het, en glo dat hulle daarin gestrewe het na die waarheid; wie dit reg gehad het, kry twee belonings, en wie 'n fout gemaak het, kry een beloning.

En hulle het die mense van die huis van die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, lief — diegene wat in hom glo — en betoon lojaliteit aan hulle. Hulle betoon ook lojaliteit aan die vroue van die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, die moeders van die gelowiges, en vra Allah se welbehae oor hulle almal. En hulle distansieer hulle van die weg van die Rawafid wat die metgeselle van die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, haat en hulle uitskel, en wat oordryf rakende die mense van die huis en hulle verhef bo die posisie wat Allah die Almagtige en Majestueuse aan hulle gegee het. Net so distansieer hulle hulself van die weg van die Nawasib wat die mense van die huis deur woord of daad leed aandoen.

Alles wat ons genoem het, val binne die korrekte geloofsoortuiging waarmee Allah Sy Boodskapper Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gestuur het. Dit is die geloofsoortuiging wat geglo moet word, waaraan vasgehou moet word, waarin standvastigheid getoon moet word, en waarteen gewaarsku moet word as iets dit

weerspreek. Dit is die geloofsoortuiging van die geredde groep, die mense van die Sunnah en die Groep, waaroor die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gesê het:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ»،

«'n Groep van my nasie sal voortdurend seëvierend op die waarheid bly; diegene wat hulle in die steek laat, sal hulle nie skaad nie, totdat die bevel van Allah kom terwyl hulle in daardie toestand is»¹, En in 'n (ander) oorlewering:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مُصَوِّرَةٌ»،

«'n Groep van my nasie sal voortdurend op die waarheid ondersteun word»², En hy, vrede en seëninge op hom, het gesê:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتُفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي»

«Die Jode het in een-en-sewentig groepe verdeel, en die Christene het in twee-en-sewentig groepe verdeel, en hierdie nasie sal in drie-en-sewentig groepe verdeel, almal van hulle is in die Vuur behalwe een.» Die metgeselle het gevra: «Wie is

¹ Oorgelewer deur Muslim (1920), uit die Hadith van Thawban, mag Allah tevrede met hom wees.

² Oorgelewer deur Ibn Majah (3952), uit die Hadith van Thawban, mag Allah tevrede met hom wees, en as outentiek geklassifiseer deur Ibn Hibban (6714) en Al-Hakim (8653).

hulle, o Boodskapper van Allah?» Hy het geantwoord: «Diegene wat op dit is waarop ek en my metgeselle vandag is»¹.

Geloofsoortuigings wat die Korrekte Geloofsoortuiging weerspreek

Diegene wat van hierdie geloofsoortuiging afdwaal en die teenoorgestelde daarvan volg, is van baie soorte. Onder hulle is: aanbidders van afgode, beelde, engele, vroom bondgenote (Awliya), djinns, bome, klippe en ander dinge. Hierdie mense het nie die uitnodiging van die boodskappers beantwoord nie, maar hulle teëgestaan en hardkoppig beveg, net soos die Quraysh en ander Arabiese stamme met ons profeet Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gedoen het. Hulle was gewoond om hul afgode te vra vir die vervulling van behoeftes, die genesing van siekes en oorwinning oor vyande; hulle het vir hulle geslag en geloftes aan hulle afgelê. Toe die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, dit veroordeel het en hulle beveel het om aanbidding uitsluitlik aan Allah alleen toe te wy, het hulle dit vreemd gevind en verwerp, en gesê:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَجِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

¹ Oorgelewer deur At-Tirmidhi (2641), uit die Hadith van 'Abdullah bin 'Amr, mag Allah tevrede met hulle wees. Al-Munawi het in Fayd al-Qadir (5/347) gesê: "Daarin is 'Abd al-Rahman bin Ziyad al-Ifriqi, en Adh-Dhahabi het gesê: 'Hulle het hom as swak beskou'", en Al-Albani het dit as outentiek geklassifiseer in Sahih al-Jami' (5343).

"Maak hy die gode (almal) een God? Waarlik, dit is 'n vreemde ding!" [Sād: 5].

Hy, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, het voortgegaan om hulle na Allah uit te nooi, hulle teen afgodediens (Shirk) te waarsku, en die werklikheid van dít waartoe hy uitnooi aan hulle te verduidelik; totdat Allah diegene gelei het wat Hy wou lei. Daarna het hulle die godsdiens van Allah in groot groepe betree. So het die godsdiens van Allah bo alle ander godsdienste geseëvier na 'n voortdurende uitnodiging en 'n lang stryd deur die BoodsAPPER van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, sy metgeselle, mag Allah tevrede met hulle wees, en diegene wat hulle in goedheid gevolg het. Daarna het omstandighede verander en onkunde het die meeste mense oorweldig. Die meerderheid het teruggekeer na die godsdiens van die Jahiliyyah (tyd van onkunde) deur oordrywing rakende die profete en vroom bondgenote, deur hulle aan te roep en redding by hulle te soek, asook ander soorte afgodediens. Hulle het nie die betekenis van "Daar is geen god behalwe Allah nie" verstaan soos wat die ongelowige Arabiere die betekenis daarvan verstaan het nie. So, ons soek hulp by Allah.

Hierdie afgodediens (Shirk) het voortgegaan om onder mense te versprei tot in ons huidige era, as gevolg van die oorheersing van onkunde en die lang

tydperk wat verloop het sedert die era van profeetskap.

Die argument (twyfel) van hierdie latere mense is dieselfde as dié van die vroeëres, naamlik hul uitspraak:

﴿...هُوَ لَا يَشْفَعُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"...Hulle is ons bemiddelaars by Allah..." [Yunus: 18], En hul uitspraak:

﴿...مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

"...Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie..." [Az-Zumar: 3]. Allah het hierdie argument nietig verklaar en duidelik gemaak dat wie ook al 'n ander naas Hom aanbid, wie dit ook al mag wees, inderdaad afgodediens en ongeloof gepleeg het, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَا يَشْفَعُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"En hulle aanbid naas Allah dít wat hulle nòg kan benadeel nòg bevoordeel, en hulle sê: 'Hulle is ons bemiddelaars by Allah...'" [Yunus: 18]. Allah die Verhewene het hulle beantwoord met Sy uitspraak:

﴿قُلْ أَنتَلْبِثُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [18]

"Sê: 'Lig julle vir Allah in oor iets in die hemele en op aarde waarvan Hy geen kennis dra nie?' Verhewe is Hy en hoog bo dít wat hulle met Hom vereenselwig." [Yunus: 18].

Die Verhewene het dus in hierdie vers duidelik gemaak dat die aanbidding van ander naas Hom, hetsy profete, vroom bondgenote of ander, die Groot Afgodediens is, selfs al noem die plegers daarvan dit iets anders. En die Verhewene het gesê:

{...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...}

"...En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie...' [Az-Zumar: 3]. Daarna het Allah die Verhewene hulle beantwoord met Sy uitspraak:

{...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ}

"...Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 3].

Sodoende het Hy, die Verhewene, duidelik gemaak dat hul aanbidding van ander naas Hom deur smeking, vrees, hoop en dies meer, ongeloof (Kufr) in Hom is, en Hy het hul bewering dat hul gode hulle nader aan Hom bring, as 'n leuen bestempel.

En onder die ongelowige oortuigings wat die korrekte geloofsoortuiging weerspreek, en in stryd is met dít wat die boodskappers (vrede en seëninge op hulle) gebring het: Is dít wat die ateïste in hierdie era glo onder die volgelinge van Marx en Lenin en ander uitnodigers na ateïsme en ongeloof.

Of hulle dit nou sosialisme, kommunisme, Ba'athisme of enige ander naam noem, een van die grondslae van hierdie ateïste is: "Daar is geen God nie en die lewe is slegs materie."

En onder hul grondslae is: die ontkenning van die opstanding, die ontkenning van die Paradys en die Vuur, en die verwerping van alle godsdienste. Wie hul boeke bestudeer en hul leerstellings ondersoek, sal dit met sekerheid weet. Daar is geen twyfel dat hierdie oortuiging in teenstryd is met alle hemelse godsdienste nie, en dit lei die aanhangers daarvan na die slegste gevolge in hierdie wêreld en die Hiernamaals.

En onder daardie oortuigings wat die waarheid weerspreek: Is dít wat sommige Soefi's glo, naamlik dat sommige van diegene wat hulle "Awliya" (vroom bondgenote) noem, saam met Allah deelneem aan die bestuur en beskikking oor die sake van die wêreld. Hulle noem hulle "Aytab", "Awtad", "Aghwath", en ander name wat hulle vir hul gode versin het. Dit is afgodediens in Heerskappy (Shirk fi al-Rububiyah), en dit is een van die lelikste soorte afgodediens teenoor Allah die Verhewene.

En wie die afgodediens van die vroeëres van die tyd van onkunde (Jahiliyyah) oordink en dit vergelyk met die afgodediens wat onder die latere mense versprei het, sal vind dat die afgodediens van die lateres groter en erger is. Die verduideliking

daarvoor is soos volg: Dat die ongelowige Arabiere in die tyd van onkunde deur twee dinge gekenmerk is: Die eerste saak: Dat hulle nie afgodediens in Heerskappy (Rububiyyah) gepleeg het nie; hul afgodediens was slegs in aanbidding. Hulle het erken dat die Heerskappy aan Allah die Almagtige en Majestueuse alleen behoort, soos die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

"En as jy hulle vra wie hulle geskep het, sal hulle sekerlik sê: 'Allah' ..." [Az-Zukhruf: 87]. En Allah die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾
﴿31﴾

"Sê: 'Wie voorsien julle uit die hemel en die aarde? Of wie besit die gehoor en die gesig? En wie bring die lewende uit die dooie voort en bring die dooie uit die lewende voort? En wie bestuur die sake?' Hulle sal sekerlik sê: 'Allah.' Sê dan: 'Sal julle dan nie vroom word nie?'" [Yunus: 31]. En die verse met hierdie betekenis is baie talryk.

Die tweede saak: Dat hul afgodediens (Shirk) in aanbidding nie voortdurend was nie; dit het slegs in tye van voorspoed plaasgevind. Maar in tye van nood het hulle aanbidding uitsluitlik aan Allah toegewy, soos Allah die Verhewene gesê het:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ 65

"En wanneer hulle op skepe vaar, roep hulle Allah aan deur hul godsdienis suiwer aan Hom toe te wy; maar wanneer Hy hulle veilig na die land bring, dan ken hulle dadelik deelgenote (aan Hom) toe." [Al-Ankabut: 65].

Wat die latere afgodedienaars betref, hulle het die vroeëres op twee maniere oortref: Die eerste manier: Die afgodediens van sommige van hulle in Heerskappy (Rububiyyah). Die tweede manier: Hul afgodediens in beide voorspoed en nood, soos bekend is aan diegene wat met hulle meng, hul omstandighede ondersoek, en sien wat hulle doen by die graf van Al-Husayn, Al-Badawi en ander in Egipte; by die graf van Al-Aydarus in Aden, Al-Hadi in Jemen, Ibn 'Arabi in die Levant (Sirië), en Sjeik 'Abd al-Qadir al-Jilani in Irak, en ander bekende grafte waaroor die algemene mense oordryf het. Hulle het baie van die regte van Allah, die Almagtige en Majestueuse, aan hierdie grafte gewy, en daar is min wat dit veroordeel of aan hulle die werklikheid van die eenheid van Allah (Tawhid) verduidelik waarmee Allah Sy profeet Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, en die boodskappers voor hom gestuur het. Waarlik, aan Allah behoort ons en na Hom keer ons terug.

En onder die oortuigings wat die korrekte geloofsoortuiging weerspreek in die saak van die

Name en Eienskappe: Die oortuigings van die mense van innovasie onder die Jahmiyyah en die Mu'tazilah, en diegene wat hul pad volg deur die eienskappe van Allah die Almagtige en Majestueuse te ontken, en dít wat Allah vir Homself genoem het aan eienskappe van volmaaktheid nietig te verklaar (Ta'til). Hulle beskryf Hom met die eienskappe van niksheid, lewelope voorwerpe en die onmoontlike. Verhewe is Allah bo wat hulle sê, 'n groot verheffing.

Dit sluit ook diegene in wat sommige eienskappe ontken en ander bevestig, soos die oortuiging van die Ash'arites. Hierdie mense word in dít wat hulle aan eienskappe bevestig, verplig tot presies dít waarvoor hulle gevlug het in die eienskappe wat hulle ontken en waarvan hulle die bewyse verdraai het (Ta'wil). Sodoende het hulle die Skriftuurlike en rasonale bewyse weerspreek en hulleself duidelik teenstrydig bewys.

Wat egter die mense van die Sunnah en die Groep (Ahl as-Sunnah wal-Jama'ah) betref: Hulle het vir Allah die Verhewene die Name en Eienskappe bevestig wat Hy vir Homself bevestig het, of wat Sy BoodsAPPER Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, vir Hom op 'n volmaakte wyse bevestig het. Hulle het Hom verhef bo enige ooreenkoms met Sy skepping, 'n verheffing wat vry is van enige sweem van ontkenning (Ta'til). Hulle het volgens al die bewyse

gehandel, nie verdraai nie en nie ontken nie, en hulle is gered van die teenstrydigheid waarin ander verval het — soos reeds voorheen verduidelik is.

En dit is die pad van redding en geluk in hierdie wêreld en die Hiernamaals. Dit is die Reguit Pad (Al-Sirat al-Mustaqim) wat die vroom voorgangers van hierdie nasie en hul imams gevolg het. Die laaste van hierdie nasie sal nie reggestel word nie, behalwe deur dít waarmee die eerste deel daarvan reggestel is, naamlik die navolging van die Boek en die Sunnah, en die verlating van dít wat daarmee in stryd is. Ons vra Allah die Verhewene om die nasie terug te lei na sy gesonde verstand, om die uitnodigers na leiding daarin te vermeerder, en om sy leiers en geleerdes by te staan om afgodediens te beveg, dit uit te wis, en te waarsku teen die middele daarvan... Waarlik, Hy is die Alhorende, die Nabye. En Allah is die Skenker van sukses, en Hy is vir ons genoeg, en Hy is die Beste Beskermer. Daar is geen mag of krag behalwe deur Hom nie. En mag die seëninge en vrede van Allah wees op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Muhammad, asook sy familie en metgeselle.

Die Vestiging van Bewyse aangaande die Bepaling van diegene wat Hulp soek by 'n ander as Allah

'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz

Die Tweede Verhandeling: Oor die bepaling van die soek na redding by die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees).

Alle lof behoort aan Allah, en mag die seën en vrede wees op die BoodsAPPER van Allah, en op sy familie, sy metgeselle en diegene wat deur sy leiding gelei word.

Om verder te gaan: Die Koeweitse koerant Al-Mujtama' het in sy 15de uitgawe, gepubliseer op 19/4/1390 AH, verse gepubliseer onder die opskrif: "(Ter nagedagtenis aan die Edele Geboorte van die Profeet)". Hierdie verse het die soek na redding by die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) ingesluit, asook die vra vir sy hulp om die nasie (Ummah) te red, te ondersteun en te bevry van die verdeeldheid en onenigheid waarin dit verval het. Dit was onderteken deur iemand wat haarself "(Aminah)" genoem het. Hier is die teks van die betrokke verse waarna verwys word:

"O BoodsAPPER van Allah, red 'n wêreld... wat die oorlog aansteek en in die vlamme daarvan brand"

"O BoodsAPPER van Allah, red 'n nasie... wie se nagtelike reis in die duisternis van twyfel lank geword het"

"O Boodskapper van Allah, red 'n nasie... wie se visies in die doolhowe van verdriet verlore geraak het"

Totdat sy gesê het:

"Verhaas die oorwinning net soos u dit verhaas het... op die dag van Badr toe u die God aangeroep het"

"Toe het die vernedering verander in 'n wonderlike oorwinning... waarlik, Allah het soldate wat jy nie sien nie"

(So rig hierdie skryfster haar roep en haar soeke na redding tot die Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en vra hom om die nasie te red deur die oorwinning te verhaas, terwyl sy vergeet — of onkundig is daaroor — dat die oorwinning slegs in die hande van Allah is, en nie in die hande van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) of enige ander van die skepsele nie, soos Allah die Verhewene in Sy Duidelike Boek gesê het:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

"...En die oorwinning kom slegs van Allah, die Almagtige, die Alwyse." [Al Imran: 126], En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

"As Allah julle help, is daar niemand wat julle kan oorwin nie; en as Hy julle verlaat, wie is daar dan wat julle na Hom kan help?..." [Al Imran: 160].

Hierdie daad van smeking en soeke na redding is: die rig van 'n tipe aanbidding tot 'n ander as Allah die Verhewene; En dit is bekend deur die teks (van die Koran en Sunnah) en konsensus (Ijma') dat dit nie toelaatbaar is nie, en dat Allah - die Verhewene - die skepping geskep het om Hom te aanbid, en Hy het die boodskappers gestuur en die boeke neergesend om daardie aanbidding te verduidelik en daartoe uit te nooi, soos Hy die Verhewene gesê het:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ 56﴾

"En Ek het nie die djinns en die mensdom geskep behalwe om My te aanbid nie." [Adh-Dhariyat: 56], En die Verhewene het gesê:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)..." [An-Nahl: 36], En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25﴾

"En Ons het geen boodskapper voor jou gestuur nie, of Ons het aan hom geopenbaar: Daar is geen god behalwe Ek nie, aanbid My dus." [Al-Anbiya: 25], En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ 1﴾ ﴿أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ النَّذِيرِينَ 2﴾

"Alif, Lam, Ra. ('n) Boek waarvan die verse vervolmaak is en toe in detail verduidelik is deur die Alwyse, die Alwetende."

"(Met die bevel) dat julle niemand anders as Allah moet aanbid nie. Waarlik, ek is vir julle 'n waarskuwer en 'n bringer van blye tydings van Hom." [Hud: 1, 2].

Hy die Verhewene het dus in hierdie duidelike verse verduidelik dat Hy nie die twee soorte weesens geskep het behalwe om Hom alleen, sonder enige deelgenoot te aanbid nie. Hy het ook verduidelik dat Hy die boodskappers, vrede wees op hulle, gestuur het om hierdie aanbidding te beveel en die teenoorgestelde daarvan te verbied. En Hy, die Almagtige en Majestueuse, het ingelig dat Hy die verse van Sy Boek vervolmaak en gedetailleer het sodat niemand anders as Hy die Verhewene aanbid mag word nie.

En dit is bekend dat aanbidding beteken: die eenheid van Allah (Tawhid) en gehoorsaamheid aan Hom, deur Sy opdragte na te kom en Sy verbodsbepalings te vermy. Allah het dit beveel en daarvoor ingelig in vele verse, waaronder Sy, die Verhewene se woord:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

"En hulle is nie beveel behalwe om Allah te aanbid en die godsdienst suiwer aan Hom toe te wy

nie, as opregtes..." [Al-Bayyinah: 5], En Sy, die Almagtige en Majestueuse, se woord:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hom mag aanbid nie..." [Al-Isra: 23], En Sy, die Verhewene, se woord:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ﴾ ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ۝۳﴾

"Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy."

"Weet dat die suiwer godsdiens slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 2-3].

Die verse met hierdie betekenis is talryk, en almal dui op die verpligting om aanbidding uitsluitlik aan Allah alleen toe te wy, en om die aanbidding van enigiemand anders as Hy, of dit nou profete of ander is, te laat vaar.

Daar is geen twyfel dat smeking (Du'a) een van die belangrikste en mees omvattende soorte aanbidding is nie; dit is dus verpligtend om dit

suiwer aan Allah alleen te rig, soos die Almagtige en Majestueuse gesê het:

﴿قَادُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (14)

"Roep Allah dus aan deur jul godsdiens suiwer aan Hom toe te wy, al haat die ongelowiges dit." [Ghafir: 14], En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (18)

"En dat die moskees aan Allah behoort, roep dus niemand saam met Allah aan nie." [Al-Jinn: 18], Hierdie voorskrif om Allah alleen aan te roep, sluit alle skepsele in, van die profete en ander; asook Sy woord:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ (106)

"En roep naas Allah niemand aan wat jou nóg kan bevoordeel nóg kan benadeel nie. As jy dit doen, sal jy waarlik van die onregverdiges wees." [Yunus: 106], En hierdie aanspraak is aan die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en dit is bekend dat Allah die Verhewene hom beskerm het teen afgodediens (Shirk). Die doel hiervan is bloot om ander te waarsku. Daarna het Hy, verhewe is Sy Majesteit, gesê:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ (106)

"En roep naas Allah niemand aan wat jou nóg kan bevoordeel nóg kan benadeel nie. As jy dit

doen, sal jy waarlik van die onregverdiges wees." [Yunus: 106], En hierdie aanspraak is aan die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en die bedoeling daarmee is om ander te waarsku; omdat dit bekend is dat Allah die Verhewe en Almagtige Sy BoodsAPPER teen afgodediens beskerm het. Allah die Verhewene het toe in sterk terme verbied en gewaarsku, en gesê:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

"...As jy dit doen, sal jy waarlik van die onregverdiges wees." En wanneer onreg in die algemeen gebruik word, word daarmee bedoel: die groot afgodediens (Shirk Al-Akbar), soos die Verhewene gesê het:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"...En die ongelowiges is die onregverdiges." [Al-Baqarah: 254] En die Verhewene het gesê:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

"...Waarlik, afgodediens (Shirk) is 'n yslike onreg." [Luqman: 13]. As die meester van die kinders van Adam (vrede en seëninge op hom) dus by die aanroep van 'n ander as Allah van die onregverdiges sou wees, hoe dan nog met enigiemand anders?!

Dit is dus uit hierdie verse en ander bekend dat die aanroep van enigiemand anders as Allah — hetsy die dooies, bome, afgode en ander dinge — afgodediens (Shirk) met Allah die Almagtige en

Majestueuse is. Dit is in teenstryd met die eenheid van Allah deur aanbidding, wat die doel was van Allah se skepping van die twee groepe wesens, die stuur van die boodskappers en die openbaring van die boeke. En dit is in stryd met die betekenis van: "Daar is geen god behalwe Allah nie"; wat aanbidding ontken vir enigeen behalwe Allah, en dit bevestig vir Allah alleen, soos Allah die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبُطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (62)

"Dit is omdat Allah die Waarheid is, en dit wat hulle naas Hom aanroep die valsheid is, en omdat Allah die Allerhoogste, die Grote is." "Dit is omdat Allah die Waarheid is, en dit wat hulle naas Hom aanroep die valsheid is, en omdat Allah die Allerhoogste, die Grote is." [Al-Hajj: 62].

En dit is die oorsprong van die godsdien en die grondslag van die geloof, en dade van aanbidding is nie geldig tensy hierdie beginsel eers korrek gevestig is nie, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (65)

"En daar is waarlik aan jou geopenbaar, asook aan diegene voor jou: 'As jy deelgenote toeken, sal jou dade sekerlik nietig wees en sal jy sekerlik een van die verloorders wees.'" [Az-Zumar: 65], En die Verhewe en Almagtige het gesê:

{وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}

"...En as hulle deelgenote met Hom moes toeken, sou dit wat hulle gewoonlik gedoen het vir hulle nietig wees." [Al-An'am: 88].

Uit die voorafgaande is dit duidelik dat die godsdien van Islam en die getuienis: "(Dat daar geen god is nie behalwe Allah)" twee groot beginsels het:

Die eerste daarvan: Dat niemand aanbid word behalwe Allah alleen nie, sonder enige deelgenoot. Wie ook al die dooies onder die profete of ander aanroep, of afgode, bome, klippe of ander skepsele aanroep, of redding by hulle soek, of tot hulle nader kom deur offerandes en geloftes, of vir hulle bid of vir hulle buig; dié een het hulle inderdaad as here naas Allah geneem, as gelykes aan Hom die Verhewene gestel, en die betekenis van "Daar is geen god behalwe Allah nie" weerspreek en ontken.

Die tweede: Dat Allah die Verhewene nie aanbid mag word nie, behalwe deur die wetgewing (Shari'ah) van Sy Profeet en BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees). Wie 'n innovasie in die godsdien begin het wat nie deur Allah gemagtig is nie, het nie die betekenis van die getuienis dat Muhammad die boodskapper van Allah is, verwesenlik nie, en sy optrede sal hom nie bevoordeel of van hom aanvaar word nie. Allah, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ (23)

"En Ons sal wend na watter dade hulle ook al verrig het en dit verander in verstrooide stof." [Al-Furqan: 23], Die bedoeling met die dade wat in hierdie vers genoem word, is die dade van die een wat op afgodediens (Shirk) teenoor Allah die Almagtige en Majestueuse gesterf het,

En dit sluit ook in: Geïnnoveerde dade wat Allah nie toegelaat het nie. Dit sal op die Dag van Opstanding soos verstrooide stof wees, omdat dit nie ooreenstem met Sy reine wetgewing nie, soos die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie iets nuuts begin in hierdie saak van ons wat nie daarvan is nie, dit sal verwerp word." Ooreengekom oor die outentiekheid daarvan.

Kortliks: Hierdie skryfster het haar reddingsroep en smeking tot die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gerig en weggedraai van die Here van die Wêreld, in Wie se hande oorwinning, skade en voordeel lê, en daar is in niemand anders se hande iets daarvan nie.

En daar is geen twyfel dat dit 'n yslike, verskriklike onreg is nie. En Allah - die Almagtige en Majestueuse - het beveel dat Hy alleen aangeroep moet word, en belowe om te antwoord op dié wat

Hom aanroep, en Hy het gewaarsku dat dié wat te arrogant is om dit te doen, in die Hel sal ingaan, soos die Almagtige en Majestueuse gesê het:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

"En julle Here het gesê: 'Roep My aan, Ek sal julle antwoord. Waarlik, diegene wat uit hoogmoed My aanbidding verwerp, sal in vernedering die Hel binnegaan.'" [Ghafir: 60], Dit wil sê: onderdanig en verneder. Hierdie edele vers dui dus daarop dat smeking (Du'a) aanbidding is, en dat die verblyf van diegene wat uit arrogantie weier om dit te doen, die Hel is. As dit die toestand is van diegene wat te arrogant is om Allah aan te roep, hoe sal dit dan wees met die toestand van diegene wat naas Hom 'n ander aanroep, en wegdraai van Hom, terwyl Hy, die Verhewene, naby is, die Eienaar van alles, en in staat tot alles, soos Hy, die Verhewene, gesê het:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (186)

"En wanneer My dienaars jou oor My vra, is Ek waarlik naby. Ek beantwoord die gebed van die smeker wanneer hy My aanroep. Laat hulle My dan gehoorsaam wees en in My glo, sodat hulle moontlik reg gelei mag word." [Al-Baqarah: 186], En die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het in die outentieke Hadith meegedeel dat smeking inderdaad die aanbidding

is. En hy het vir sy neef Abdullah bin Abbas, mag Allah tevrede met hulle wees, gesê:

«أَحْفَظُ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، أَحْفَظُ اللَّهَ تَجِدَهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

"Waak (oor die opdragte van) Allah, en Hy sal oor jou waak. Waak oor Allah, en jy sal Hom voor jou vind. As jy vra, vra vir Allah, en as jy hulp soek, soek hulp by Allah." Oorgelewer deur At-Tirmidhi en ander.

En hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً؛ دَخَلَ النَّارَ».

"Wie sterf terwyl hy 'n gelyke naas Allah aanroep, sal die Vuur ingaan." Oorgelewer deur Al-Bukhari, En in die twee Sahihs word van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgelewer dat hy gevra is: Watter sonde is die grootste? Hy het geantwoord:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ».

"Dat jy 'n gelyke aan Allah toeskryf, terwyl Hy jou geskep het." En "Nidd" beteken eweknie of ewebeeld. Dus, wie ook al enigiemand anders as Allah aanroep, of redding by so iemand soek, of 'n gelofte vir hom aflê, of vir hom offer, of enige vorm van aanbidding aan hom rig, buiten dit wat reeds genoem is; so 'n persoon het hom as 'n gelyke geneem, of dit nou 'n profeet, 'n vroom bondgenoot

(Wali), 'n engel, 'n djinn, 'n afgod, of enige ander van die skepsele is.

Hier mag iemand dalk vra: Wat is dan die bepaling om 'n lewendige persoon wat teenwoordig is, te vra vir dit waartoe hy in staat is, en om hom om hulp te vra in fisiese sake waartoe hy in staat is? En die antwoord: Hierdie word nie as afgodediens (Shirk) beskou nie; trouens, dit val onder die gewone, toelaatbare sake onder Moslems, soos die Verhewene gesê het in die verhaal van Musa (Moses):

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

"...Toe het die man uit sy volk hom om hulp en redding geroep teen sy vyand..." [Al-Qasas: 15], En soos die Verhewene ook in die verhaal van Musa gesê het:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

"Toe het hy daarvandaan vertrek, vreesbevange, terwyl hy rondgekyk het..." [Al-Qasas: 21], En net soos die mens redding (hulp) soek by sy metgeselle tydens oorlog, en by ander sake wat met mense gebeur waarin hulle mekaar nodig het.

En Allah het Sy Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) beveel om sy nasie mee te deel dat hy nie beheer het oor voordeel of skade vir enigiemand nie, soos die Almagtige en Majestueuse gesê het:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ 21 قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿22﴾

"Sê: 'Ek roep slegs my Here aan en ken geen deelgenoot aan Hom toe nie.'"

"Sê: 'Ek is nie in beheer van skade of regte leiding vir julle nie.'" [Al-Jinn: 21, 22], En die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ 188

"Sê: 'Ek besit geen voordeel of skade vir myself nie, behalwe wat Allah wil. En as ek die Onsigbare geweet het, sou ek oorfloedig van die goeie verkry het, en geen kwaad sou my getref het nie. Ek is slegs 'n waarskuwer en 'n bringer van blye tydings aan 'n volk wat glo.'" [Al-A'raf: 188].

En die verse met hierdie betekenis is talryk.

En dit is bekend dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) niemand anders as sy Here aanroep nie. Soos bevestig is, het hy op die dag van Badr redding by Allah gesoek en Hom om oorwinning oor sy vyand gesmeek. Hy het volhard daarmee en gesê: "O Here! Vervul vir my wat U my belowe het." Totdat die Grootste Waarheidliewende, Abu Bakr (mag Allah tevrede met hom wees), gesê het: "Dit is genoeg vir u, O BoodsAPPER van Allah, waarlik, Allah sal vir u

volbring wat Hy u belowe het." Toe het Allah die Verhewene Sy woord daarvoor neergesend:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلَفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ ۙ﴾ (9)

"Dink daaraan toe julle redding (hulp) by julle Here gesoek het, en Hy julle geantwoord het: 'Ek sal julle bystaan met 'n duisend engele in rye agtermekaar.'" [Al-Anfal: 9], Die Verhewene het hulle dus in hierdie verse daaraan herinner hoe hulle redding gesoek het, en Hy het hulle meegedeel dat Hy hulle geantwoord het en met die engele ondersteun het; om blye tydings van oorwinning en gerusstelling te bring. En Hy, die Verhewene, het verduidelik dat die oorwinning nie van die engele af kom nie, maar slegs 'n oorwinning van Hom af is. So het die Verhewene gesê:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ...﴾

"...En oorwinning kom slegs van Allah af..." [Al Imran: 126], En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۙ﴾ (123)

"En Allah het julle reeds in Badr gehelp terwyl julle min in getal en swak was. Vrees dus vir Allah, sodat julle miskien dankbaar kan wees." [Al Imran: 123]. Allah die Verhewene het dus in hierdie vers duidelik gemaak dat Hy die Een was wat hulle op die dag van Badr bygestaan het. Sodoende het dit bekend geword dat al die wapens, krag en engele wat Hy hulle as hulp gegee het, almal middels was

tot oorwinning, blye tydings en gerusstelling, en dat die ware oorwinning nie hiervandaan kom nie, maar slegs van Allah alleen is. Hoe durf hierdie skryfster of iemand anders dan haar kreet om redding en versoek om oorwinning tot die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) rig, terwyl sy omdraai van die Here van die Wêreld, wat die Eienaar van alles en tot alles in staat is?!

Sonder twyfel is dit van die lelikste onkunde, of eerder, van die grootste soorte afgodediens (Shirk). Dus rus die verpligting op die skryfster om met opregte berou (Tawbah Nasuhah) tot Allah die Verhewene te wend. En opregte berou sluit in 'n paar sake, wat soos volg is: Die eerste: Om spyt te wees oor dit wat sy gedoen het. Die tweede: Om dadelik te stop met dit wat sy besig was om te doen, En die derde: Die voorneme om nooit weer daarheen terug te keer nie, as 'n blyk van ontsag vir Allah, opregtheid teenoor Hom, in gehoorsaamheid aan Sy bevel en as waarskuwing teen dít wat Hy verbied het. Dít is die ware, opregte berou (Tawbah Nasuhah), Daarbenewens is daar nog 'n vierde saak wat spesifiek is as die oortreding teen die regte van die skepsels was, naamlik: Die vierde: Om die reg terug te gee aan wie dit toekom, of om vergifnis daarvoor by hom te vra.

En Allah het Sy diensknegte beveel om berou te toon, en het belowe om dit te aanvaar, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [31]

"En wend julle almal in berou tot Allah, O gelowiges, sodat julle suksesvol kan wees." [An-Nur: 31], En Hy het met verwysing na die Christene gesê:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [74]

"Sal hulle hul dan nie in berou tot Allah wend en Sy vergifnis soek nie? Want Allah is Vergewensgesind, Barmhartig." [Al-Ma'idah: 74], En die Verhewene het gesê:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا 68 يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا 69 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [70]

"En diegene wat nie 'n ander god naas Allah aanroep nie, en nie die siel wat Allah verbied het om dood te maak nie behalwe met die reg, en nie onwettige geslagsgemeenskap pleeg nie - en wie dit doen, sal 'n straf vir sy sonde in die gesig staar."

"Die straf sal vir hom vermenigvuldig word op die Dag van Opstanding, en hy sal vir ewig daarin bly in vernedering."

"Behalwe diegene wat berou toon, glo en goeie dade doen. Vir hulle sal Allah hul slegte dade verander in goeie dade, en Allah is Vergewensgesind, Barmhartig." [Al-Furqan: 68-70], En die Verhewene het gesê:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ [25]

"En dit is Hy wat berou aanvaar van Sy dienaars, en die slegte daade vergewe, en weet wat julle doen." [Ash-Shura: 25].

En dit is outentiek van die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgelewer dat hy gesê het:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِيهِمْ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

"Islam vernietig (die sondes) wat voor dit was, en berou (Tawbah) vee (die sondes) wat voor dit was uit."

Ek het hierdie kort en bondige woorde geskryf weens die erge gevaar van afgodediens (Shirk), en die feit dat dit die grootste van alle sondes is, en uit vrees vir selfmisleiding as gevolg van dit wat van hierdie skryfster af gekom het, asook weens die verpligting om opregte advies vir Allah en vir Sy dienaars te gee. Ek vra Allah, die Verhewe en Almagtige, dat Hy hiermee voordeel bring, en dat Hy ons sake en die sake van al die Moslems regstel, en ons almal begunstig met insig in die godsdien (Fiqh) asook standvastigheid daarop, en dat Hy ons en die Moslems beskerm teen die slegtheid van ons siele en die slegte gevolge van ons daade. Voorwaar, Hy is die Beskermer daarvan en daartoe in staat.

En mag die seën, vrede en seëninge van Allah op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Muhammad, sy familie en sy metgeselle wees.

Die Derde Verhandeling

Oor die bepaling van die soek na redding by djinns en duiwels en om geloftes aan hulle af te lê.

Van 'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz aan die Moslems wat dit sien, mag Allah my en julle sukses skenk om aan Sy godsdiens vas te klou, en om standvastig daarop te wees. Ameen.

Vrede wees met julle, asook die genade van Allah en Sy seëninge.

Om verder te gaan: Sommige van die broeders het my gevra oor dít wat party onkundiges doen, soos die aanroep van 'n ander as Allah die Verhewene, en die soek na Sy hulp in moeilike of belangrike sake, soos om djinns aan te roep, redding by hulle te soek, asook om geloftes aan hulle af te lê en offers aan hulle te bring. 'n Voorbeeld hiervan is die woorde van party: "(O sewe)", bedoelende sewe van die leiers onder die djinn, "neem hom, breek sy bene, drink sy bloed, vermink hom, O sewe, doen dit en dat aan hom." Of die woorde van party: "(Neem hom, o djinn van die middag, o djinn van die namiddag)." Dit kom dikwels in sommige van die suidelike streke voor. Wat ook hiermee gepaardgaan, is die aanroep van die dooies onder die profete, vrome mense (Salihin) en ander, en die aanroep van engele om redding by hulle te soek. Dit alles en dinge soos dit is afkomstig

van baie wat hulself aan Islam toeskryf, uit onkunde, of deur hul voorgangers blindelings te volg. Dalk het sommige dit te maklik opgeneem deur as bewys te voer: "Dit is iets wat maar net op die tong glip, ons bedoel dit nie en ons glo dit nie."

En hy het my ook gevra oor die bepaling van die huwelik met mense wat bekend is daarvoor dat hulle hierdie dade doen, die vleis van diere wat hulle offer, om vir hulle en agter hulle te bid, asook oor die glo in towenaars en waarsêers, soos iemand wat beweer dat hy die siekte en sy oorsake ken bloot deur na iets te kyk wat aan die pasiënt se liggaam geraak het, soos 'n tulband, broek, sluier (Khimar) en sulke dinge.

En die antwoord is: Alle lof behoort aan Allah alleen, en mag seën en vrede wees op hom na wie daar geen profeet is nie, en op sy familie, sy metgeselle en diegene wat deur hulle tot die Dag van Oordeel gelei word.

Om verder te gaan: Waarlik, Allah, die Almagtige en Majestueuse, het die mense en die djinns geskep sodat hulle Hom alleen sal aanbid en Hom met niemand anders sal assosieer nie, en sodat hulle smeking, soeke na redding, offers, geloftes en alle ander dade van aanbidding aan Hom alleen toewy. En Hy het die boodskappers hiervoor gestuur, en hulle dit beveel. Hy het die hemelse Boeke, waarvan die Edel Koran die grootste is, neergesend om dít te verduidelik en daartoe uit te nooi, asook om die

mensdom te waarsku teen afgodediens (Shirk) en die aanbidding van enigiemand behalwe Allah. Hierdie is die fondament van alle fundamente en die basis van die geloof en die godsdien, en dit is die betekenis van die getuienis dat daar geen god is nie behalwe Allah, en die werklikheid daarvan: Daar is niemand wat dit regmatig verdien om aanbid te word nie behalwe Allah. Dit ontken uitsluitlik engele of dade van aanbidding teenoor enigiemand anders as Allah, en dit bevestig dit - dit wil sê, aanbidding - vir Allah alleen, sonder enige ander van die skepsele. En die bewyse hiervoor uit die Boek van Allah en die Sunnah van Sy BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) is geweldig baie. Hiervan is die uitspraak van Sy Majesteit:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ 56}

"En Ek het nie die djinns en die mense geskep nie, behalwe om My te aanbid." [Adh-Dhariyat: 56], En die Verhewene se uitspraak:

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...}

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hy alleen sal aanbid nie..." [Al-Isra: 23], En die Verhewene se uitspraak:

{وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...}

"En hulle was niks anders as beveel as om Allah te aanbid en hul godsdien in opregte eenheid

uitsluitlik aan Hom toe te wy nie..." [Al-Bayyinah: 5], En die Verhewene se uitspraak:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (60)

"En julle Here het gesê: 'Roep My aan, Ek sal julle gebed verhoor. Voorwaar, diegene wat uit hoogmoed weier om My te aanbid, sal vernederd in die Hel ingaan.'" [Ghafir: 60], En die Verhewene se uitspraak:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

"En wanneer My dienaars jou oor My uitvra, waarlik, Ek is naby. Ek antwoord die smeking van die een wat smeek wanneer hy My aanroep..." [Al-Baqarah: 186].

En in hierdie verse verduidelik die Verhewene dat Hy die djinns en mense geskep het vir Sy aanbidding, en dat Hy beveel het - d.w.s. dat Hy Sy dienaars opgedra en aangeraai het in die duidelike Koran en by monde van Sy BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) - om niemand anders as hul Here te aanbid nie.

En Hy, die Almagtige en Majestueuse, het duidelik gemaak dat smeking 'n enorme vorm van aanbidding is, en dat elkeen wat te hoogmoedig daarvoor is in die Hel sal beland. Hy het Sy dienaars opgedra om Hom alleen aan te roep, en ingelig dat Hy naby is en hul smeking beantwoord. Derhalwe moet alle dienaars smeking uitsluitlik aan hul

Here rig, aangesien dit 'n daad van aanbidding is waarvoor hulle geskep en waartoe hulle beveel is. Die Almagtige het gesê:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ 163﴾

"Sê: 'Waarlik, my gebed, my offers, my lewe en my dood is vir Allah, die Here van die Wêreld."

"Hy het geen deelgenoot nie. Dit is waartoe ek beveel is, en ek is die eerste van die Moslems." [Al-An'am: 162, 163].

Allah het Sy profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) beveel om die mense in kennis te stel dat sy gebede, sy offers - wat sy offerhande aandui - sy lewe en sy dood aan Allah, die Here van die Wêreld behoort sonder enige deelgenote. Op grond hiervan het elkeen wat aan 'n ander as Allah offers bring, inderdaad 'n daad van afgodediens ('Shirk') met Allah gepleeg, net asof hy tot 'n ander as Allah sou bid. Dit is so aangesien Allah, die Almagtige, gebed en offers gelykgestel het en gestel het dat albei vir Hom alleen is, sonder 'n deelgenoot. So wie aan djinns, engele, afgestorwenes, of enige ander een behalwe Allah offers as 'n manier van nabyheid bring, tree dieselfde op as wie na 'n ander as Allah se kant bid. En in die oorgelewerde profetiese uitsondering het die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) verkondig:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

"Allah vervloek hom wie offergawes vir iemand anders as Allah bring." En Imam Ahmad het 'n betroubare hadith van Tariq bin Shihab oorgelewer wat gesê het, namens die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرِّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلَّوْا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

"Twee manne het verby 'n volk gegaan wat 'n afgod gehad het; niemand mag daar verbygegaan het sonder om iets daaraan te offer nie. Hulle sê toe vir een van die twee: 'Offer iets.' Hy antwoord: 'Ek het niks om te offer nie.' Hulle sê: 'Offer iets, al is dit net 'n vlieg.' Hy het toe 'n vlieg geoffer, waarna hulle hom laat gaan het, en hy het die Vuur binnegegaan. Hulle sê toe vir die ander een: 'Offer iets.' Hy antwoord: 'Ek sal nooit aan enigiemand iets offer naas Allah, verhewe is Sy Majesteit, nie.' Hulle het toe sy nek afgekap, en hy het die Paradys binnegegaan."

As die persoon wat nader gekom het tot die afgod met iets onbeduidend soos 'n vlieg dus 'n afgodedienaar word en dit verdien om die Vuur binne te gaan, hoe dan met iemand wat die djinns, engele en vroom bondgenote aanroep, by hulle redding soek, aan hulle geloftes maak, en nader aan

hulle kom deur slagtings, in die hoop dat hulle sodoende sy rykdom sal beskerm, sy siekte genees, of sy diere en gewasse beveilig? En hoe met die een wat dit doen uit vrees vir die boosheid van die djinns of soortgelyke dinge?! Daar is geen twyfel dat iemand wat dit en soortgelyke dinge doen nog meer verdien om as 'n afgodedienaar beskou te word wat die Vuur verdien in vergelyking met daardie man wat net 'n vlieg vir die afgod geoffer het nie.

Van die Skrifture wat soontoe met daardie soortgelyke by impliseer van verwante aspekte: "Hy die Verhewe sê:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ۝۳﴾

"Voorwaar, Ons het die Boek in waarheid aan jou geopenbaar, so aanbid Allah in suiwer opregtheid."

"Weet dat die suiwer godsdienst slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 1-3]. En So die Allermagtigste verkondig:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِئُوا اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (18)

"Hulle aanbid dít naas Allah wat nóg die vermoë tot om hulle as beskerm, nog met na so in barmhartig wees asook as net dié, tog sê hulle: 'Hulle bring na Hom dié met wat as beskermend is!' Sê dan (vir hulle): '(Sou) Hulle Hom probeer na wat nóg die vermoë oortref na wat te by wat ook al met hemele in na die in eie te weet dat as in Hemel? Hy wees in na as Hy bo dit wees by sy alle heilighede oor!' [Yunus: 18].

Allah in dié het in hierdie skrifgedeeltes verklaar hoe dié heidense oortuigings van beskermings engele (Auliya') en geskepte wesens van onbehoorlike aard na verlossers probeer vra is, om met sy beskerm, gebed, belofte en nog ander so op hul wees na met gebede vir aan sulkes aan dit te dien vir dit toe net dat dié dan van as net dat op hul af op so en ook dan tog op en hy wat net as op dié na op ook by hul vir ook vir van dat met dit; van watter toe ook van hul met as in as van al dié te met op wees.

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"... (Hy is verhewe bokant wat hulle ookal met as ook al!)" [Al-Nahl: 1]. Dan dus word daardeur ook vir ons duidelik toe gemaak na oor hoekom wie so dit van ook na so of hetsy as profeet, engel, djinn,

afgod of boom te aanroep met in met so aanroep so as aan hul aan met in van in dit te ook dat vir met in die; dat wie tog by dié so van dié as ook vir in vir in op ook dié hetsy in na die vir dat na en so ook hetsy of dit as ook al hy van ook al hy vir dié dié na met so as die, as in as in as van dié, het so na, hy het hy hetsy ook, wat so van hy dit na:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (48)

"Allah weier gewis hetsy die as en vir dié met wie in hierdie ook wie wat so ook en in of dit vir as, hy hy of, na dié wie, hetsy wat so hy, of as hetsy, dié met ook wat, wie wat, of na, wat wie in of hetsy as ook." [Al-Nisa': 48]. En as so wat dit in:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (72)

"Wie tog wie hy of wat dié in dié hetsy vir of dié hetsy wat, dié hetsy as wie wie in wat wie wat of vir hetsy wat so hetsy as in dié na dié hetsy, of, dié of." [Al-Ma'idah: 72].

"En die bemiddeling (Shafa'ah) word slegs op die Dag van Opstanding verkry vir die mense van Tawhid (eenheid van Allah) en opregtheid, en nie vir die mense van afgodediens (Shirk) nie, soos die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, geantwoord het toe daar vir hom gevra is: 'O BoodsAPPER van Allah, wie sal die gelukkigste van die mense met u bemiddeling wees?' Hy het gesê:"

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قُلُوبِهِ».

"Die een wat gesê het: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', met absolute opregtheid vanuit sy hart."

"En hy, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het gesê:"

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لَأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"En as wie dié dié hetsy hetsy of as dié as wat hetsy na of dié of hy dié of dié wie na as, as wat hetsy dié wat, dié wat hetsy as of dié wat in of."

En die vroeëre heidene het geglo dat Allah hul Here, hul Skepper en hul Voorsiener is, maar hulle het staatgemaak op die profete, vroom bondgenote (Awliya), engele, bome, rotse en dergelike dinge in die hoop dat dié by Allah vir hulle sou intree en hulle nader aan Hom sou bring, soos wat in die vorige verse verduidelik is. Allah het hulle dus nie daarvoor verskoon nie. Inteendeel, Allah het hulle in Sy Geweldige Boek verwerp, hulle as kaffers (ongelowiges) en mushrikin (veelgode-aanbidders) bestempel, en hulle leuenaars genoem in hul aanname dat hierdie gode by Hom vir hulle sal intree en hulle nader na Allah sal bring (in eer). En die Boodskapper van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het hulle nie verskoon nie. Inteendeel, die Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het teen hulle geveg weens hierdie Shirk totdat hulle hul

aanbidding eksklusief aan Allah sou rig. Dit was om gehoor te gee aan die Verhewene se opdrag:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

"En veg teen hulle totdat daar geen onrus (Shirk) meer is nie en totdat (al die) aanbidding vir Allah is..." [Al-Baqarah: 193]. En die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gesê:

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَجَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

"Ek is beveel om teen die mense te veg totdat hulle getuig dat daar geen god naas Allah is nie en dat Muhammad die BoodsAPPER van Allah is, en totdat hulle die gebede vestig en die Zakaat (verpligte liefdadigheid) uitdeel. As hulle dít doen, is hulle bloed en besittings deur my beskerm, behalwe deur die reg (wette) van Islam, en hulle afrekening sal by Allah wees." Die betekenis van Sy uitspraak (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»

"totdat hulle getuig dat daar geen god is behalwe Allah nie," Dit beteken: totdat hulle Allah afsonder vir alle vorme van aanbidding, met die uitsluiting van enigiets buiten Hom.

Die veelgode-aanbidders was ook bang vir die djinn en het toevlug by hulle gesoek. Allah, die

Allerhoogste, het toe aangaande dít geopenbaar, met Sy opdrag:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"En dat daar manne onder die mensdom was wat by manne uit die djinn skuilplek gesoek het, en hulle (die djinn) het vir hulle net in afvalligheid en onnoselheid (Rahaqan) laat vermeerder." [Al-Jinn: 6]. Die geleerdes van interpretasie (Tafsir) sê oor hierdie edele vers dat die betekenis van Sy woord:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

"...het net in afvalligheid en onnoselheid laat vermeerder (Rahaqan)" Dit is: verskrikking en vrees; omdat die djinn verwaand en arrogant in hulleself word wanneer hulle sien dat die mense by hulle skuilplek soek. Daardeur laat hulle vrees en angs nog meer in die mense toeneem, in so 'n mate dat die mense naderhand volop tot hulle bid en by hulle skuilplek soek.

Allah het as vergoeding vir die Moslems beveel dat toevlug by Hom geneem moet word, die Verhewene, asook deur Sy volmaakte woorde. Hy het daaroor Sy woord die Verhewe Heerser nedergestuur:

﴿وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ 200

"En indien daar van die Satan af 'n fluistering (kwaad) jou sou tref, soek toevlug by Allah. Waarlik, Hy is die Alhorende, die Alwetende." [Al-A'raf: 200], En Sy woord, Verhewe is Sy Majesteit:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾1

"Sê: Ek soek toevlug by die Here van die daeraad." Dit is waar bewys oor die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) dat hy verklaar het:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَجِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

"Elkeen wat op 'n bestemming halt maak en uiter: 'Ek soek toevlug deur die volmaakte woorde van Allah teen die boosheid in dit wat Hy gemaak het', aan hom sal niks skade doen tot op die oomblik dat hy uit sy bestemming weer wegtrek nie."

Uit die voorafgaande verse en Ahadith weet die soeker na redding, asook die een wat begeer om sy godsdiens te bewaar en om veilig te wees van afgodediens (Shirk) in al sy fyn en growwe vorms; dat die vasklou aan die dooies, engele, djinns en ander skepsele, asook om hulle aan te roep, by hulle toevlug te soek en soortgelyke dinge; as daade van die heidene uit die Tydperk van Onkunde (Jahiliyyah) beskou word, en van die afskuwelikste vorms van afgodediens teenoor Allah die Verhewene is. Dit is dus verpligtend om dit te laat vaar, daarteen te waak, mekaar aan te beveel om dit te laat vaar, en dit af te keur by die een wat dit doen.

Wat betref diegene onder die mense wat bekend is vir hierdie afgodiese daade: Dit is nie toelaatbaar om met so iemand te trou nie, asook nie die vleis

van die dier wat hy geslag het te eet nie. Dit is ook nie toelaatbaar om vir hom die begrafnisgebed te bid, of agter hom te bid nie, totdat hy sy berou aan Allah die Verhewene oor hierdie dade openbaar maak, en sy smeking (Du'a) asook aanbidding uitsluitlik en opreg aan Allah alleen toewy. En smeking is die aanbidding, trouens, dit is die kern daarvan, soos die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

"Die smeking, dít is die aanbidding." En dit is van hom (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in 'n ander bewoording oorgelewer dat hy gesê het:

«الدَّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».

"Die smeking is die kern van die aanbidding." Wat die huwelik met die afgodedienaars (Mushrikin) betref, het Allah die Verhewene gesê:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ 221﴾

"En moenie in die huwelik tree met die veelgode-aanbidsters (Mushrikat) totdat hulle glo nie. En 'n gelowige slavin is beslis beter as 'n veelgode-aanbidster, selfs al behaag sy julle. En moenie (julle vrouens) in die huwelik gee aan die veelgode-aanbidsters nie, totdat hulle glo. En 'n gelowige slaaf is beslis beter as 'n veelgode-

aanbidder, selfs al behaag hy julle. Hulle (die veelgode-aanbidders) roep na die Hellevuur, maar Allah roep na die Paradys en vergifnis deur Sy toestemming, en Hy verduidelik Sy verse (of tekens) aan die mensdom sodat hulle mag onthou."

[Al-Baqarah: 221], Allah, die Verhewene, het dus die Moslems verbied om met afgodedienaresse te trou, van diegene wat afgode, djinns, engele en ander aanbid, totdat hulle glo deur die aanbidding opreg aan Allah alleen toe te wy, te glo in dit wat die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gebring het, en sy pad te volg. En Hy het die uithuwelik van Moslemvroue aan afgodedienaars verbied, totdat hulle glo deur die aanbidding opreg aan Allah alleen toe te wy, in die BoodsAPPER (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) te glo, en hom te volg.

En Hy, die Verhewene, het meegedeel dat die gelowige slavin beter is as die vrye afgodedienares, selfs al sou sy die een wat na haar kyk en haar hoor praat, behaag met haar skoonheid en pragtige spraak. En dat die gelowige slaaf beter is as die vrye afgodedienaar, selfs al sou hy sy luisteraar en aanskouer behaag met sy skoonheid, welsprekendheid, dapperheid ensovoorts. Toe het Hy die redes vir hierdie voorkeur duidelik gemaak deur Sy, die Verhewene, se woord:

(...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...)

"Voorwaar dié uitroeper, op wees in na dit Vuuroord roep... " [Al-Baqarah: 221]. Hy bedoel daarmee: die manlike en vroulike afgodedienaars; want hulle nooi uit na die Vuur deur hul woorde, dade, lewenswyse en karakter. Wat die gelowige mans en vrouens betref, hulle nooi uit na die Paradys deur hul karakter, dade en lewenswyse. Hoe kan hierdie en daardie dan gelyk wees!

Wat betref die begrafnisgebed oor die afgodedienaars: Hy, die Almagtige en Majestueuse, het aangaande die skynheiliges gesê:

(وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٤﴾)

"En moet nooit vir enige van hulle wat sterf die begrafnisgebed bid nie, en moet ook nie by sy graf staan nie. Waarlik, hulle het nie in Allah en Sy Boodskapper geglo nie en het as ongehoorsames gesterf." [At-Tawbah: 84], Hy, verhewe is Sy Majesteit, het dus in hierdie edele vers duidelik gemaak dat die skynheilige en die ongelowige nie oor gebed mag word nie; weens hul ongeloof in Allah en Sy Boodskapper. Net so mag daar nie agter hulle gebed word nie, en hulle mag nie as leiers (Imams) vir die Moslems aangestel word nie; weens hul ongeloof en hul gebrek aan betroubaarheid, asook weens die groot vyandskap wat daar tussen hulle en die Moslems is, en omdat hulle nie mense van gebed en aanbidding is nie;

aangesien geen daad behoue bly saam met ongeloof en afgodediens nie. Ons vra Allah vir veiligheid daarteen. Wat betref die eet van die geslagte diere van die afgodedienaars: Hy, verhewe is Sy Majesteit, het gesê om die verbod op die dooie dier en die geslagte diere van die afgodedienaars duidelik te maak:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ 121

"En moet nie eet van dit waaroor die Naam van Allah nie genoem is nie, want dit is waarlik 'n groot oortreding. En waarlik, die duiwels fluister aan hul aanhangers in om met julle te redetwis. En as julle hulle sou gehoorsaam, dan sou julle waarlik afgodedienaars wees." [Al-An'am: 121], Hy, verhewe is Sy Majesteit, het die Moslems dus verbied om die vleis van die dooie dier en die geslagte dier van die afgodedienaar te eet, want dit is onrein; sy geslagte dier het die status van 'n dooie dier (Maitah), selfs al sou hy die Naam van Allah daaroor noem. Dit is omdat die noem van die Naam deur hom ongeldig is en geen effek het nie, aangesien dit 'n daad van aanbidding is, en afgodediens (Shirk) vernietig en maak die aanbidding nietig totdat die afgodedienaar in berou na Allah die Verhewene terugkeer. Wat Hy, verhewe is Sy Majesteit, wel toelaatbaar gemaak

het, is die voedsel van die Mense van die Boek, in Sy woord:

{وَوَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ...}

"...En die voedsel van diegene aan wie die Boek gegee is, is vir julle toelaatbaar, en julle voedsel is vir hulle toelaatbaar..." [Al-Ma'idah: 5], Omdat hulle hulself toeskryf aan 'n hemelse godsdiens en beweer dat hulle volgelinge van Moses en Jesus is, selfs al is hulle leuenaars daarvoor. Allah het hul godsdiens herroep en dit nietig gemaak deur Muhammad ﷺ na die hele mensdom te stuur. Nietemin het Allah, die Almagtige en Majestueuse, die voedsel en die vroue van die Mense van die Boek vir ons toelaatbaar gemaak; vanweë 'n diepsinnige wysheid en deurdagte geheime wat deur die mense van kennis verduidelik is. Dit is in teenstelling met die afgodedienaars onder die aanbidders van afgode en die dooies, insluitend profete, vroom mense en andere; omdat hul godsdiens geen grondslag het nie, en daar geen regverdiging voor is nie, maar dit van sy fondament af vals is. Daarom word die geslagte diere van sulke mense as aas beskou en is dit nie toelaatbaar om dit te eet nie.

Wat betref 'n persoon wat vir iemand sê: "Mag 'n djinn jou tref," "mag 'n djinn jou vat," "mag 'n duiwel met jou wegvlieg," en soortgelyke uitdrukkings; dit val onder die kategorie van

belediging en uitskellery. Dit is nie toelaatbaar tussen Moslems nie, net soos alle ander vorme van belediging. Dit word egter nie as afgodediens (Shirk) beskou nie, tensy die persoon wat dit sê glo dat die djinns onafhanklik op mense kan inwerk sonder die toestemming en wil van Allah. Dus, wie dit glo omtrent die djinns of enige ander skepsels, is 'n ongelowige as gevolg van hierdie oortuiging; omdat Allah, die Verhewe en Almagtige, die Besitter van alles is en mag oor alles het. Hy is die Een wat voordeel of skade bring, en niks bestaan of gebeur sonder Sy toestemming, Sy wil en Sy voorafbepaalde lotsbestemming nie. Dit is net soos Allah, Verhewe is Sy Majesteit, Sy profeet ﷺ beveel het om die mense oor hierdie belangrike beginsel in te lig:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْنَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (188)

"Sê: 'Ek besit vir myself geen mag om voordeel of skade te bring nie, behalwe wat Allah wil. En as ek die onsigbare geken het, sou ek verseker vir myself baie voorspoed bymekaargemaak het en geen kwaad sou my getref het nie. Ek is slegs 'n waarskuwer en 'n bringer van goeie tydings vir mense wat glo.'" [Al-A'raf: 188], As dit dus so is dat die meester van die skepping en die beste van hulle, op wie gebede en vrede is, vir homself geen beheer

oor skade of voordeel het nie, behalwe dít wat Allah wil, hoe is dit dan moontlik vir enige ander skepsel?! Daar is talle soortgelyke verse wat hierdie konsep aandui.

En wat die vra van waarsêers, bedrieërs, astroloë en soortgelyke persone betref wat hul besig hou met die vertel van onsigbare sake, dit is 'n bose en ontoelaatbare daad. En om in hulle te glo is nog erger en afskuweliker, en behoort selfs tot die takke van ongeloof (Kufr). Dit is gegrond op die uitspraak van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"Wie na 'n waarsêër (Arraaf) gaan en hom oor iets vra, se gebed sal vir veertig dae nie aanvaar word nie." Deur Muslim in sy Sahih oorgelewer. In sy Sahih is daar ook oorgelewer van Mu'awiyah bin Al-Hakam As-Sulami, mag Allah tevrede met hom wees:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِيْتَانِ الْكُفَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

"Dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) die besoek aan en die vra van waarsêers (Kuhhaan) verbied het."

En die mense van die Sunan het oorgelewer dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gesê het:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Wie na 'n waarsêer gaan en glo in wat hy sê, het waarlik ongelowig geraak in wat aan Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) geopenbaar is." Die ahadith (oorlewerings) met hierdie betekenis is talryk. Daarom is dit verpligtend vir die Moslems om te waak teen die uitvra van waarsêers, bedrieërs en alle ander kwaksalwers wat hul besig hou met die verkondiging van die onsigbare (Ghaib) en die misleiding van Moslems, hetsy dit onder die naam van medisyne of iets anders is, vanweë die voorafgaande verbod en waarskuwing van die Profeet ﷺ daaroor. Ierby ingesluit is wat sommige mense onder die naam van medisyne beweer aangaande onsigbare sake; soos wanneer hy aan die pasiënt se tulband of die vroulike pasiënt se sluier ruik, en dan sê: "Hierdie pasiënt het dit en dat gedoen," wat sake van die onsigbare is waarvoor daar geen bewys in die pasiënt se tulband is nie. Die doel hiermee is bloot om die gewone mense te mislei sodat hulle sê hy is kundig in medisyne en die tipes siektes. Soms gee hy vir hulle medisyne, en as genesing by die beskikking van Allah plaasvind, dink hulle dit is vanweë sy medisyne. Soms kan die siekte veroorsaak word deur djinns en duiwels wat daardie bedrieër dien en hom inlig oor sekere onsigbare sake waarvoor hulle toegang het. Hy maak dan daarop staat en behaag die djinns en duiwels met dade van aanbidding wat hulle pas,

waarna hulle die pasiënt verlaat en ophou met die skade wat hulle hom aangedoen het. Dit is iets bekend omtrent die djinns, die duiwels en diegene wat hulle gebruik.

Dit is ook verpligtend vir Moslems om hiervoor te waak, mekaar aan te beveel om dit te los, en om op Allah die Verhewene alleen te vertrou in alle sake. Daar is niks fout daarmee om wettige Ruqyah (gebedsgenesing) en toelaatbare medisyne te gebruik nie, sowel as behandeling by dokters wat die pasiënt ondersoek en die siekte vasstel deur tasbare en logiese middele. Dit is bevestig dat die Profeet ﷺ gesê het:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عِلْمُهُ مَنْ عِلْمِهِ، وَجَهْلُهُ مَنْ جَهْلُهُ».

"Allah het geen siekte neergesend sonder om ook 'n genesing daarvoor neer te stuur nie; diegene wat dit weet, weet dit, en diegene wat onkundig daaroor is, is onkundig." En hy ﷺ het gesê:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

"Vir elke kwaal is daar 'n medisyne; as die medisyne die kwaal tref, sal dit genees met die toestemming van Allah." En hy ﷺ het gesê:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوَوْا وَلَا تَدَاوَوْا بِحَرَامٍ».

"O dienaars van Allah, soek mediese behandeling, maar moenie met dít wat verbode (Haram) is, behandel word nie." Die ahadith met hierdie betekenis is talryk.

Ons vra Allah, die Verhewe en Almagtige, om die sake van al die Moslems reg te stel, hul harte en liggame van alle kwaad te genees, hulle op die leiding te verenig, en ons en hulle te beskerm teen die dwalende versoekings en teen die gehoorsaamheid aan Satan en sy bondgenote. Waarlik, Hy is tot alles in staat, en daar is geen krag of mag behalwe by Allah, die Allerhoogste, die Geweldige.

Mag die seën, vrede en seëninge van Allah op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Muhammad, sy familie en sy metgeselle wees.

Die Vierde Verhandeling:

Oor die bepaling van aanbidding deur geïnnoveerde (Bid'ah) en afgodiese (Shirk) lofprysinge (Awrad).

Van 'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz aan die eerbare broer (.....), mag Allah hom sukses skenk in alle goeie dinge, Ameen.

Vrede wees met u, asook die genade van Allah en Sy seëninge.

Om verder te gaan: U eerbare brief het my bereik, mag Allah u met Sy leiding bereik. Wat die inhoud betref, meld u dat daar mense in u land is wat vashou aan lofprysinge (Awrad) waarvoor Allah geen gesag neergesend het nie; sommige daarvan is Bid'ah en sommige is Shirk. Hulle skryf

dit toe aan die Prins van die Gelowiges, 'Ali bin Abi Talib (mag Allah tevrede wees met hom), en andere. Hulle lees hierdie Awrad in kringe van herinnering (Dhikr) of in die moskees na die Maghrib-gebed, terwyl hulle beweer dat dit 'n manier is om nader aan Allah te kom, soos hul uitsprake: "By die reg van Allah," "Manne van Allah, help ons met die hulp van Allah," en "Wees ons hulp deur Allah." En soos hul woorde: "O leiers (Aqtab), o meesters (Asyad), antwoord o julle wat die bron van hulp vir ons is, en tree in vir Allah; hierdie dienaar van julle staan hier, toegewyd aan julle deur, vreesbevange vir sy tekortkominge. Red ons, o BoodsAPPER van Allah, ek het niemand behalwe u waarheen ek kan gaan nie, en by u word die doel bereik, en u is die mense van Allah; by Hamzah, die meester van die martelaars, en wie ook al van julle vir ons hulp is, red ons, o BoodsAPPER van Allah." En hul woorde: "O Allah, stuur seëninge oor die een wat U gemaak het as 'n oorsaak vir die oopmaak van U magtige geheime en die verskyning van U barmhartige ligte, sodat hy die verteenwoordiger van die Goddelike teenwoordigheid geword het, en die opvolger van U eie geheime."

U begeer 'n verduideliking oor wat Bid'ah en wat Shirk is, en of die gebed geldig is agter 'n Imam wat hierdie smeking gebruik; dit alles is nou bekend.

Die antwoord: Alle lof behoort aan Allah alleen, en mag seën en vrede wees op hom na wie daar

geen profeet is nie, en op sy familie en metgeselle, en diegene wat deur sy leiding gelei word tot die Dag van Oordeel.

Om verder te gaan: Weet — mag Allah u sukses skenk — dat Allah die skepping slegs geskep het en die boodskappers slegs gestuur het sodat Hy alleen aanbid word sonder enige deelgenote, met die uitsluiting van alles buiten Hom, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (56)

"En Ek het nie die djinns en die mense geskep nie, behalwe om My te aanbid." [Adh-Dhariyat: 56].

En aanbidding — soos voorheen verduidelik — is die gehoorsaamheid aan Hom en Sy boodskapper Muhammad ﷺ; deur te doen wat Allah en Sy boodskapper beveel het, en te laat wat Allah en Sy boodskapper verbied het, gegrond op geloof in Allah en Sy boodskapper, en opregtheid teenoor Allah in daade, met die uiterste liefde vir Allah en volkome nederigheid voor Hom alleen; soos die Verhewene gesê het:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

"En jou Here het beveel dat julle niemand anders as Hom alleen sal aanbid nie..." [Al-Isra: 23]. Dit beteken: Hy het opgedra en aangeraai dat Hy alleen aanbid word. En die Verhewene het gesê:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ 3 مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ 4 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ 5﴾

"Alle lof behoort aan Allah, die Here van die wêreld.

Die Barmhartige, die Genadige.

Die Besitter van die Dag van Oordeel.

U alleen aanbid ons, en U alleen vra ons om hulp.

[Al-Fatihah: 2-5]. Allah het dus deur hierdie verse duidelik gemaak dat Hy die Een is wat dit verdien om alleen aanbid te word, en dat daar slegs by Hom hulp gesoek mag word.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْنِ اللَّهَ مَخْلُصًا لَهُ الدِّينَ 2 أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ...﴾

"Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy."

"Weet dat die suiwer godsdiens slegs aan Allah behoort..." [Az-Zumar: 2-3]. En die Verhewene het gesê:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ 14﴾

"Roep Allah dus aan deur jul godsdiens suiwer aan Hom toe te wy, al haat die ongelowiges dit." [Ghafir: 14]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا 18﴾

"En dat die moskees aan Allah behoort, roep dus niemand saam met Allah aan nie." [Al-Jinn: 18]. Die verse met hierdie betekenis is talryk, en almal dui op die verpligting om Allah alleen te aanbid.

Dit is bekend dat smeking (Du'a) in al sy vorme deel is van aanbidding; daarom is dit vir niemand

toelaatbaar om enigiemand anders as sy Here aan te roep nie, en hy soek nie hulp of redding behalwe by Hom nie, in ooreenstemming met hierdie edele verse en dit wat in dieselfde betekenis oorgelewer is. Dit geld vir alles behalwe die alledaagse sake en tasbare middele waartoe 'n lewende, teenwoordige skepsel in staat is. Daardie sake word nie as aanbidding beskou nie; trouens, dit is volgens die teks en konsensus toelaatbaar dat 'n mens hulp soek by 'n lewende mens wat daartoe in staat is vir alledaagse dinge, soos om hulp of redding te vra om die kwaad van sy kind, sy bediende, sy hond of soortgelyke dinge af te weer. Net soos wanneer 'n mens hulp soek by 'n lewende, teenwoordige mens wat daartoe in staat is — of iemand wat afwesig is deur middel van tasbare middele soos korrespondensie en dies meer — om sy huis te bou, sy motor te herstel of soortgelyke sake. Hierby ingesluit is die soek na redding (hulp) by 'n mens se metgeselle tydens Jihad, oorlog en soortgelyke situasies. Uit hierdie kategorie is die woord van Allah die Verhewene in die verhaal van Musa (vrede en seëninge op hom):

{...فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...}

"...Toe het die man uit sy volk hom om hulp en redding geroep teen sy vyand..." [Al-Qasas: 15].

Maar wat die soek na redding (Istighathah) by die dooies, djinns, engele, bome en klippe betref: dit

is van die groot afgodediens (Shirk al-Akbar). Dit is van dieselfde aard as die daade van die vroeëre heidene met hul gode soos Al-'Uzza, Al-Lat en andere. Net so is dit die geval met die seek na redding en hulp by lewende mense van wie geglo word dat hulle vroom bondgenote (Awliya) is, vir sake waartoe slegs Allah in staat is; soos die genesing van siekes, die leiding van harte, die toegang tot die Paradys en redding van die Hellevuur, en soortgelyke sake.

Die voorafgaande verse en dít wat in dieselfde betekenis uit verse en Ahadith oorgelewer is, dui alles op die verpligting om die harte in alle sake tot Allah alleen te rig en aanbidding opreg aan Hom toe te wy. Dit is omdat die dienaars daarvoor geskep is en daartoe beveel is — soos voorheen in die verse genoem — en soos in die uitspraak van die Verhewene:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

"En aanbid Allah en ken geen deelgenoot aan Hom toe nie..." [An-Nisa: 36]. En die Verhewene se woord:

{وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...}

"En hulle is nie beveel behalwe om Allah te aanbid en die godsdien suiwer aan Hom toe te wy nie..." [Al-Bayyinah: 5]. En die uitspraak van die Profeet ﷺ in die Hadith van Mu'adh (mag Allah tevrede wees met hom):

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

"Die reg van Allah oor die dienaars is dat hulle Hom alleen moet aanbid en geen deelgenoot aan Hom mag toeskryf nie." Ooreengekom oor die outentiekheid daarvan. En sy uitspraak ﷺ in die Hadith van Ibn Mas'ud (mag Allah tevrede wees met hom):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

"Wie sterf terwyl hy 'n gelyke naas Allah aanroep, sal die Vuur ingaan." Oorgelewer deur Al-Bukhari. En in die twee Sahihs uit die Hadith van Ibn 'Abbas (mag Allah tevrede wees met hulle) word oorgelewer dat toe die Profeet ﷺ vir Mu'adh na Jemen gestuur het, hy vir hom gesê het:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

"Jy gaan na 'n volk van die Mense van die Boek, laat die eerste ding waartoe jy hulle uitnooi die getuienis wees dat daar geen god is behalwe Allah nie." En in 'n ander bewoording:

«أَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

"Nooi hulle uit na die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie en dat ek die BoodsAPPER van Allah is." En in 'n oorlewing van Al-Bukhari:

«فَلْيُكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوجَدُوا لِلَّهِ».

"Laat dan die eerste ding waartoe jy hulle uitnooi wees dat hulle Allah se eenheid moet erken (Tawhid)." En in Sahih Muslim van Tariq bin

Ashyam al-Ashja'i (mag Allah tevrede wees met hom) het die Profeet ﷺ gesê:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

"Wie sê: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', en alles wat naas Allah aanbid word verwerp; sy besittings en sy bloed word sodoende heilig (beskerm), en sy afrekening is by Allah, die Almagtige en Majestueuse." Die Ahadith met hierdie betekenis is talryk.

Hierdie eenheid (Tawhid) is die oorsprong van die godsdiens van Islam, die fondament van die geloof, die kern van die saak en die belangrikste van die verpligtinge. Dit is die wysheid agter die skepping van die djinns en die mense, en die wysheid agter die stuur van al die boodskappers (vrede en seëninge op hulle), soos die verse wat dit aandui voorheen genoem is, waaronder die uitspraak van die Verhewene:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ 56﴾

"En Ek het nie die djinns en die mense geskep nie, behalwe om My te aanbid." [Adh-Dhariyat: 56]. Van die bewyse hiervoor is ook die uitspraak van Sy Majesteit:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (met die bevel): Aanbid Allah en vermy die

valse gode (Taghut)..." [An-Nahl: 36]. En die Verhewene se woord:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25﴾

"En Ons het geen boodskapper voor jou gestuur nie, of Ons het aan hom geopenbaar: Daar is geen god behalwe Ek nie, aanbid My dus." [Al-Anbiya: 25]. En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het aangaande Nuh, Hud, Salih en Shu'ayb (vrede en seëninge op hulle) gesê dat hulle vir hul volk gesê het:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

"...Aanbid Allah; julle het geen ander god behalwe Hom nie..." [Al-A'raf: 59]. En dit was die uitnodiging van al die boodskappers, soos aangedui deur die twee voorafgaande verse. Die vyande van die boodskappers het self erken dat die boodskappers hulle beveel het om Allah alleen te aanbid en om die gode wat naas Hom aanbid word, te verwerp. Soos Allah, verhewe is Sy Majesteit, gesê het in die verhaal van 'Ad, dat hulle vir Hud (vrede en seëninge op hom) gesê het:

﴿...أَجِئْنَا لِلْعِبَادِ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدَّرَ مَا كَانَ يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

"...Het u na ons gekom sodat ons Allah alleen moet aanbid en dít wat ons vaders aanbid het, moet laat vaar?..." [Al-A'raf: 70]. En die Verhewene het gesê aangaande die Quraysh toe ons Profeet Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) hulle uitgenooi het om Allah alleen te aanbid en dít wat hulle naas Hom aanbid het —

soos engele, vroom bondgenote, afgode en bome — te laat vaar:

﴿أَجْعَلِ الْأِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ 5

"Het hy die gode tot een God gemaak? Waarlik, dit is 'n verbasende ding!" [Sād: 5]. En die Verhewene het aangaande hulle gesê:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ 35 وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْتِيَنَّكَ بِآيَاتِنَا لَشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾ 36

"Waarlik, wanneer daar vir hulle gesê is: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', was hulle hoogmoedig."

"En hulle het gesê: 'Sal ons dan ons gode laat vaar vir 'n besetene digter?'" [As-Saffat: 35-36]. Die verse wat hierdie betekenis aandui, is talryk.

Uit die verse en Ahadith wat ons genoem het, word dit vir u duidelik — mag Allah my en u sukses skenk in die begrip van die godsdien en insig gee in die reg van die Here van die wêreld — dat hierdie smekinge en soorte soeke na redding (Istighathah) wat u in u vraag uiteengesit het, alles vorme van die groot afgodediens (Shirk al-Akbar) is. Dit is omdat dit aanbidding van 'n ander as Allah is, en 'n versoek vir sake waartoe slegs Hy in staat is, gerig aan die dooies en die afwesiges. Dit is selfs afskuweliker as die Shirk van die vroeëre mense, want die vroeëre mense het slegs in tye van voorspoed deelgenote aan Allah toegevoeg. Maar in tye van nood het hulle hul aanbidding uitsluitlik aan

Allah gerig, omdat hulle geweet het dat Hy — verhewe is Hy — die Een is wat in staat is om hulle uit die nood te red, en niemand anders nie. Dit is presies soos die Verhewene in Sy duidelike Boek oor daardie veelgode-aanbidders gesê het:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ 65

"En wanneer hulle op die skepe vaar, roep hulle Allah aan deur die godsdien suiwer aan Hom toe te wy; maar wanneer Hy hulle veilig na die land bring, dan ken hulle (weer) deelgenote aan Hom toe." [Al-Ankabut: 65]. En die Verhewe en Almagtige het hulle in 'n ander vers aangespreek:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَٔ نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسُ كُفُورًا﴾ 67

"En wanneer nood julle op die see tref, verdwyn diegene wat julle aanroep, behalwe Hy alleen; maar wanneer Hy julle veilig na die land bring, draai julle weg. En die mens is waarlik ondankbaar." [Al-Isra: 67].

As een van hierdie latere veelgode-aanbidders sou sê: "Ons bedoel nie dat daardie persone uit hulself voordeel bring, ons siekes uit hulself gesond maak, of ons uit hulself bevoordeel of benadeel nie; ons bedoel slegs hul voorspraak (Shafa'ah) by Allah die Verhewene in daardie sake"?

Dan is die antwoord om vir hom te sê: Dit was presies die doel en bedoeling van die vroeëre

ongelowiges. Hul bedoeling was nie dat hul gode skep, voorsien, of uit hulleself bevoordeel of benadeel nie; dít word weerlê deur wat Allah oor hulle in die Koran genoem het. Hulle wou slegs hul voorspraak en status hê, en dat hulle hulle nader aan Allah sou bring, soos die Verhewe en Almagtige gesê het:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

"En hulle aanbid naas Allah dít wat hulle nóg kan benadeel nóg kan bevoordeel, en hulle sê: 'Hierdie is ons voorsprekers by Allah'..." [Yunus: 18]. Allah het hulle toe geantwoord met Sy uitspraak:

﴿...قُلْ أَنتَبِشُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

"...Sê: 'Lig julle Allah in oor iets wat Hy nie weet in die hemele of op die aarde nie?' Verhewe is Hy en hoog verhewe bo dít wat hulle as deelgenote aan Hom toeskryf." [Yunus: 18]. Hy die Verhewene het dus duidelik gemaak dat Hy in die hemele of op die aarde geen voorspreker by Hom ken op die manier wat die veelgode-aanbidders bedoel nie. En dít waarvan Allah nie die bestaan ken nie, bestaan nie; want niks is vir Hom, die Verhewene, verborge nie. En die Verhewene het gesê:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ 1 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ 2 أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ

إِلَّا لِيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ ﴿3﴾

"Die openbaring van die Boek is van Allah, die Almagtige, die Alwyse.

Waarlik, Ons het die Boek in waarheid na jou neergesend, aanbid dus vir Allah deur die godsdiens suiwer aan Hom toe te wy.

Weet dat die suiwer godsdiens slegs aan Allah behoort. En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie.' Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie. [Az-Zumar: 1-3].

En die betekenis van godsdiens hier is: aanbidding, en dit is: gehoorsaamheid aan Allah en gehoorsaamheid aan Sy Boodskapper, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees — soos reeds genoem —. Dit sluit in: smeking (Du'a), die soeke na redding (Istighatha), vrees, hoop, offers en geloftes, net soos dit die gebed (Salah), die vas (Sawm) en ander dinge wat Allah en Sy Boodskapper beveel het, insluit. Die Verhewene het dus duidelik gemaak dat aanbidding slegs aan Hom behoort, en dat dit verpligtend is vir die dienaars om dit uitsluitlik aan Hom, verhewe is Sy Majesteit, te wy; want Sy bevel aan die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, om aanbidding suiwer aan Hom te wy, is 'n bevel aan al die lede van hierdie nasie.

Daarna het Allah, die Almagtige en Majestueuse, aangaande die ongelowiges verduidelik en gesê:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾

"En diegene wat beskermers naas Hom neem, (sê): 'Ons aanbid hulle net sodat hulle ons nader aan Allah kan bring in posisie...' [Az-Zumar: 3]. Allah het hulle beantwoord met Sy, die Verhewene, se woord:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"...Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 3]. Allah die Verhewene het in hierdie edele vers ingelig dat die ongelowiges nie die bondgenote naas Hom aanbid het nie, behalwe om hulle nader aan Allah te bring; en dit is die doelwit van die ongelowiges in die verlede sowel as die hede. Allah het dit egter nietig verklaar deur Sy woord:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

"...Waarlik, Allah sal tussen hulle oordeel aangaande dít waarin hulle verskil. Waarlik, Allah lei nie hom wat 'n leuenaar en 'n oortuigde ongelowige is nie." [Az-Zumar: 3]. Allah die Verhewene het dus hul leuen blootgelê in hul bewering dat hul gode hulle nader aan Allah bring, asook hul ongeloof deur dít wat hulle aan aanbidding aan daardie gode gewy het. Hierdeur sal

elkeen met die geringste vermoë om te onderskei, weet dat die vroeë ongelowiges se ongeloof juis daarin gelê het dat hulle profete, vroom bondgenote, bome, klippe en ander skepsele as bemiddelaars tussen hulleself en Allah geneem het. En hul oortuiging was dat hierdie wesens hul behoeftes kon vervul sonder Sy toestemming en welbehae, verhewe is Hy, net soos ministers by konings bemiddel. Hulle het Hom, verhewe is Sy Majesteit, dus vergelyk met konings en leiers. Hulle het gesê: "Net soos iemand wat 'n behoefte by 'n koning of leier het, bemiddeling soek deur sy vertroueling en ministers, so nader ons Allah deur die aanbidding van Sy profete en bondgenote." Dit is van die mees valse dinge denkbaar; want Hy, die Verhewene, het geen gelyke nie, en Hy word nie met Sy skepping vergelyk nie. Niemand kan by Hom bemiddel behalwe met Sy toestemming nie, en Hy gee slegs toestemming aan die mense van Tawhid (eenheid van Allah). Hy, die Verhewe en Almagtige, is magtig oor alle dinge en Alwetend oor alle dinge. Hy is die mees Barmhartige van die barmhartiges; Hy vrees niemand nie, want Hy, die Verhewene, is die Oorwinnaar bo Sy dienaars en beskik oor hulle soos Hy wil. Dit is in teenstelling met konings en leiers, want hulle is nie tot alles in staat nie. Daarom het hulle diegene nodig wat hulle help met dít waartoe hulle self dalk nie in staat is nie, soos hul ministers, vertroueling en soldate. Hulle moet ook

ingelig word oor die behoeftes van diegene van wie hulle nie weet nie, en daarom het hulle mense nodig om hulle simpatie te wen of hulle tevrede te stel. Wat die Here, die Almagtige en Majestueuse betref, Hy, die Verhewene, het geen van Sy skepsele nodig nie. Hy is barmhartiger teenoor hulle as hul eie moeders. Hy is die Regverdige Regter wat dinge op hul regte plekke plaas volgens Sy wysheid, kennis en mag. Daarom is dit op geen manier toelaatbaar dat Hy met Sy skepping vergelyk word nie. Daarom het Hy, die Verhewene, in Sy Boek duidelik gemaak dat die afgodedienaars (Mushrikeen) erken het dat Hy die Skepper, Voorsiener en Bestuurder is, en dat Hy die Een is wat die noodlydende antwoord, die onheil verwyder, en lewe en dood gee, benewens ander van Sy dade, die Verhewene. Die twis tussen die afgodedienaars en die boodskappers was juis oor die toewyding van aanbidding aan Allah alleen, soos Hy, verhewe is Sy Majesteit, gesê het:

{وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...}

"En as jy hulle vra wie hulle geskep het, sal hulle sekerlik sê: 'Allah' ..." [Az-Zukhruf: 87]. En die Verhewene het gesê:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ 31}

"Sê: 'Wie voorsien julle uit die hemel en die aarde? Of wie besit die gehoor en die gesig? En wie

bring die lewende uit die dooie voort en bring die dooie uit die lewende voort? En wie bestuur die sake?' Hulle sal sekerlik sê: 'Allah.' Sê dan: 'Sal julle dan nie vroom word nie?'" [Yunus: 31]. En die verse met hierdie betekenis is baie talryk.

En soos reeds genoem: die verse wat aandui dat die geskil tussen die boodskappers en die nasies juis gegaan het oor die uitsluitlike aanbidding van Allah alleen, soos Sy, die Verhewene, se woord:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...}

"En Ons het beslis na elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): 'Aanbid Allah en vermy die valse gode (Taghut)...'" [An-Nahl: 36]. En ander verse met soortgelyke betekenis. Die Verhewene het in baie dele van Sy edele Boek die saak van bemiddeling (Shafa'ah) verduidelik, en gesê:

{...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...}

"...Wie is hy wat by Hom kan bemiddel sonder Sy toestemming?...". [Al-Baqarah: 255]. En die Almagtige en Majestueuse het gesê:

{وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمُوتِ لَا تُعْجِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى 26}

"En hoeveel engele is daar in die hemele wie se bemiddeling niks sal help nie, behalwe nádat Allah toestemming gegee het aan wie Hy wil en met wie Hy tevrede is." [An-Najm: 26].

En Hy het gesê in die beskrywing van die engele:

{...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْصِلَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ}

"...en hulle bemiddel vir niemand behalwe vir wie Hy behaag nie, en hulle is vervul met vrees (omdat hulle Hom so hoog) ontsag." [Al-Anbiya: 28].

En Hy, verhewe is Sy Majesteit, het ingelig dat Hy nie ongeloof (Kufr) van Sy dienaars aanvaar nie, maar dat Hy slegs dankbaarheid van hulle aanvaar. En dankbaarheid is die erkenning van Sy eenheid (Tawhid) en om volgens gehoorsaamheid aan Hom te handel. So het die Verhewene gesê:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

"As julle ongelowig is, waarlik, Allah het julle nie nodig nie; en Hy hou nie van ongeloof vir Sy dienaars nie. Maar as julle dankbaar is, is Hy daarmee tevrede vir julle..." [Az-Zumar: 7].

En Al-Bukhari het in sy Sahih van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees, oorgelewer dat hy gesê het: "O BoodsAPPER van Allah! Wie sal die gelukkigste van die mense met u bemiddeling wees?" Hy het geantwoord:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

"Die een wat gesê het: 'Daar is geen god behalwe Allah nie', met absolute opregtheid vanuit sy hart." Of hy het gesê:

«مِنْ نَفْسِهِ».

"Vanuit sy siel."

En in die Sahih van Anas, mag Allah tevrede met hom wees, van die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, dat hy gesê het:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

"Elke profeet het 'n smeking wat verhoor word, so elke profeet het hom gehaas met sy smeking. Maar ek het my smeking gebêre as 'n bemiddeling vir my nasie op die Dag van Opstanding, en as Allah dit wil, sal dit elkeen bereik onder my nasie wat gesterf het sonder om enigiets as deelgenoot met Allah te assosieer." En die Ahadith met hierdie betekenis is baie.

Al die verse en Ahadith wat ons genoem het, dui daarop dat aanbidding die reg van Allah alleen is, en dat dit nie toelaatbaar is om enigiets daarvan aan 'n ander as Allah te wy nie, nie aan die profete nie en ook nie aan enigiemand anders nie. En dat die bemiddeling aan Allah, verhewe is Sy Majesteit, behoort, soos die Verhewene gesê het:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

"Sê: 'Aan Allah behoort die bemiddeling in sy geheel...' [Az-Zumar: 44]. En niemand verdien dit behalwe ná Sy toestemming aan die bemiddelaar, en Sy welbehag met die een vir wie bemiddel word nie. En Hy, die Verhewene, aanvaar niks behalwe Tawhid nie — soos reeds genoem —. En op grond hiervan: Die afgodedienaars (Mushrikeen) het geen

deel aan die bemiddeling nie, en Allah het dit duidelik gemaak in Sy, die Verhewene, se woord:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ 48﴾

"Die bemiddeling van die bemiddelaars sal hulle dus nie baat nie." [Al-Muddaththir: 48]. En die Verhewene het gesê:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

"...vir die onregverdiges sal daar geen intieme vriend wees nie, en ook geen bemiddelaar wat gehoorsaam word nie." [Ghafir: 18].

En dit is bekend dat onreg (Zulm), wanneer dit algemeen gebruik word, verwys na afgodediens (Shirk) teenoor Allah, soos die Verhewene gesê het:

﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

"...en die ongelowiges is die onregverdiges." [Al-Baqarah: 254], En die Verhewene het gesê:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

"...waarlik, afgodediens is 'n yslike onreg. [Luqman: 13].

Wat betref dít wat u in die vraag genoem het: oor die uitspraak van sommige Soefi's in die moskees en elders: "O Allah, stuur seëninge op hom wat U gemaak het as 'n rede vir die oopbreek van U kragtige geheime, en die ontluiking van U barmhartige ligte, sodat hy 'n verteenwoordiger van die Goddelike Teenwoordigheid geword het, en 'n opvolger van U essensiële geheime..." ens.

Die antwoord is: dat daar gesê moet word: Hierdie woorde en soortgelyke uitsprake is deel van oormatige moeite (Takalluf) en haarklowery (Tanattu'); waarteen ons Profeet Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gewaarsku het. In dít wat Muslim in die Sahih oorgelewer het van 'Abdullah bin Mas'ud, mag Allah tevrede met hom wees, het die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gesê:

«هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» فَأَلْهَا ثَلَاثًا.

"Diegene wat oordryf (haarklowers) is vernietig." Hy het dit drie maal gesê.

Imam Al-Khattabi, mag Allah hom begenadig, het gesê: Die haarklower (Al-Mutanatti'): Is die een wat te diep in 'n saak ingaan en oormatige moeite doen om dit na te vors; volgens die paaie van die mense van retoriek (Ahl al-Kalam) wat hulleself bemoei met dít wat hulle nie aangaan nie, en hulself verdiep in dít wat hul verstand nie kan bereik nie.

En Abu al-Sa'adat bin al-Athir het gesê: Hulle is diegene wat te diep ingaan en oordryf in spraak, wat praat vanuit die agterkant van hul kele; dit is afgelei van "Nata'", wat die verhemelte van die mond is. Daarna is dit gebruik vir elkeen wat oordryf in woord en daad.

Uit dít wat hierdie twee imams van die taal genoem het, word dit vir u en vir elkeen met die

geringste insig duidelik dat hierdie manier van seëninge en vrede uitspreek oor ons Profeet en ons meester, die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, deel is van die verbode oormatige moeite en haarklowery. Wat voorgeskryf is vir die Moslem in hierdie verband, is om die manier te soek wat van die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, bevestig is oor hoe om seëninge en vrede oor hom uit te spreek, en daarin is genoegsaamheid bo enigiets anders.

Voorbeelde hiervan: Dít wat Al-Bukhari en Muslim in die twee Sahihs oorgelewer het van Ka'b bin 'Ujrah, mag Allah tevrede met hom wees, dat die metgeselle, mag Allah tevrede met hulle wees, gesê het: "O Boodskapper van Allah! Allah het ons beveel om seëninge oor u uit te spreek; hoe moet ons seëninge oor u uitspreek?" Hy het gesê:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

"Sê: O Allah, stuur seëninge oor Muhammad en oor die familie van Muhammad, net soos U seëninge gestuur het oor Ibrahim en oor die familie van Ibrahim, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk. En skenk seëninge aan Muhammad en aan die familie van Muhammad, net soos U seëninge geskenk het

aan Ibrahim en aan die familie van Ibrahim, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk."

En in die twee Sahihs van Abu Humayd al-Sa'idi, mag Allah tevrede met hom wees: dat hulle gesê het: "O Boodskapper van Allah! Hoe moet ons seëninge oor u uitspreek?" Hy het gesê:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

"Sê: O Allah, stuur seëninge oor Muhammad en oor sy vroue en sy nageslag, net soos U seëninge gestuur het oor die familie van Ibrahim. En skenk seëninge aan Muhammad en aan sy vroue en sy nageslag, net soos U seëninge geskenk het aan die familie van Ibrahim, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk."

En in Sahih Muslim van Abu Mas'ud al-Ansari, mag Allah tevrede met hom wees, het hy gesê: Bashir bin Sa'd het gesê: "O Boodskapper van Allah! Allah het ons beveel om seëninge oor u uit te spreek; hoe moet ons seëninge oor u uitspreek?" Hy het geswyg en toe gesê:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

"Sê: O Allah, stuur seëninge oor Muhammad en oor die familie van Muhammad, net soos U seëninge gestuur het oor die familie van Ibrahim. En skenk

seëninge aan Muhammad en aan die familie van Muhammad, net soos U seëninge geskenk het aan die familie van Ibrahim in al die wêreld, waarlik U is Lofwaardig, Roemryk. En die groet van vrede (Salam) is soos julle reeds geleer het."

Hierdie bewoordings en soortgelyke dinge — wat van die Profeet, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, bevestig is — is dít wat die Moslem behoort te gebruik in sy seëninge en vrede oor die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees; want die Boodskapper, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, is die een wat die meeste weet van dít wat gepas is om in sy reg gebruik te word, net soos hy die een is wat die meeste weet van die bewoordings wat in die reg van sy Here gebruik behoort te word.

Wat egter die oormatige en nuut-verzonne bewoordings betref, en die bewoordings wat moontlik 'n onkorrekte betekenis kan dra — soos die bewoordings wat in die vraag genoem is — behoort dit nie gebruik te word nie; weens die oormatige moeite daarin, en omdat dit met valse betekenis geïnterpreteer kan word. Boonop is dit in teenstryd met die bewoordings wat die Boodskapper van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gekies het en waarmee hy sy nasie gelei het. Hy is die een onder die skepping met die meeste kennis, die mees opregte, en die

verste verwyder van oormatige moeite; mag die beste seëninge en vrede van sy Here op hom wees.

Hiermee hoop ek dat dít wat ons genoem het aan bewyse in die verduideliking van die werklikheid van Tawhid (eenheid van Allah), die werklikheid van Shirk (afgodediens), die verskil tussen dít waarop die vroeë afgodedienaars en die latere afgodedienaars in hierdie verband was, asook die verduideliking van die voorgeskrewe manier van seëninge oor die BoodsAPPER van Allah, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, genoegsaam en oortuigend sal wees vir die soeker na die waarheid. Wat egter die een betref wat geen begeerte het om die waarheid te ken nie; hy volg slegs sy eie begeertes. Allah, verhewe is Sy Majesteit, het gesê:

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بَغْيَرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (50)

"Maar as hulle jou nie antwoord nie, weet dan dat hulle slegs hul eie begeertes volg. En wie is meer dwaal as hy wat sy eie begeerte volg sonder leiding van Allah? Waarlik, Allah lei nie die onregverdige mense nie." [Al-Qasas: 50].

Die Verhewene het dus in hierdie edele vers duidelik gemaak dat mense ten opsigte van dít waarmee Allah Sy Profeet Muhammad, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, gestuur het aan leiding en die godsdien van waarheid, in twee groepe verdeel word:

Die een: Dié wat gehoor gee aan Allah en Sy Boodskapper.

Die tweede: Dié wat hul eie begeertes volg. Daarna het die Verhewene ingelig dat daar niemand meer dwaal is as hy wat sy eie begeerte volg sonder leiding van Allah nie.

Ons vra Allah — verhewe is Sy Majesteit — om ons te bewaar teen die navoring van begeertes, en om my, u en al ons broers te maak onder diegene wat gehoor gee aan Allah en Sy Boodskapper, mag Allah se vrede en seëninge op hom wees, en diegene wat Sy wetgewing eerbiedig en waarsku teen alles wat Sy wetgewing weerspreek van innovasies en begeertes... Waarlik, Hy is die Vrygewige, die Edele.

En mag Allah se seëninge wees op Sy dienaar en boodskapper; ons Profeet Muhammad, sy familie, sy metgeselle en sy volgelinge in goedheid tot op die Dag van Oordeel.

Waarskuwing teen innovasies.

Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz.

Boodskap Vyf:

Die reël oor die viering van die Profeet se verjaarsdag en ander geboortedae.

Alle lof kom Allah toe, en vrede en seëninge wees op die Boodskapper van Allah, sy familie, sy metgeselle en diegene wat gelei word deur sy leiding.

Verder: Vrae is gereeld deur baie mense gevra oor die beslissing rakende die viering van die Profeet (vrede wees met hom) se geboortedag, om vir hom op te staan tydens dit, om groete aan hom oor te dra, en ander dinge wat tydens hierdie geboorte-vieringe gedoen word.

Die antwoord hierop is: Dit is nie toelaatbaar om die verjaarsdag van die Boodskapper (vrede wees met hom) of enigiemand anders te vier nie, omdat dit deel is van die nuwe uitvindings in die godsdienste. Die Boodskapper (vrede wees met hom) het dit nie gedoen nie, asook nie sy Reggeleide Kaliefs, die ander Metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees), of diegene wat hulle in opregtheid gedurende die beste eeue gevolg het nie. Hulle was die mees kundige mense oor die Soennah, het die mees volmaakte liefde vir die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) gehad, en was meer as diegene wat ná hulle gekom het daartoe verbind om sy wette te volg. En Hy, die Verhewe en Almagtige, het in Sy duidelike Boek gesê:

{...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...}

"...en wat die Boodskapper julle gee, neem dit; en wat hy julle verbied, onthou julle daarvan..."

[Al-Hasjr: 7]. En Sy Majesteit het gesê:

{...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}

"...Laat diegene wat sy bevele weerspreek, dus versigtig wees dat 'n beproewing hulle nie tref nie,

of 'n pynlike bestraffing hulle nie tref nie." [An-Noer: 63], En Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ 21

"Daar is waarlik vir julle in die BoodsAPPER van Allah 'n goeie voorbeeld, vir elkeen wat op Allah en die Laaste Dag hoop en Allah baie gedenk." [Al-Ahzaab: 21], En die Verhewe het gesê:

﴿وَالسَّبِّحُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ 100

"En die eerstes wat voorop geloop het van die Emigrante (Moehadjiroen) en die Helpers (Ansaar) en diegene wat hulle in opregtheid gevolg het: Allah is tevrede met hulle en hulle is tevrede met Hom. En Hy het vir hulle tuine voorberei waardeur riviere vloei, waarin hulle vir altyd sal bly. Dit is die groot oorwinning." [At-Tawbah: 100], En die Verhewe het gesê:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"...Vandag het Ek julle godsdien vir julle vervolmaak en My guns oor julle voltooi, en Islam as godsdien vir julle goedgekeur..." [Al-Maa'idah: 3]. En die verse met hierdie betekenis is volop. En dit is outentiek oorgedra van die Profeet (vrede wees met hom) dat hy gesê het:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie ook al iets in hierdie saak van ons uitvind wat nie daarvan is nie, dit sal verwerp word." Dit beteken: dit word na hom toe teruggewerp. En hy het in 'n ander hadith gesê:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Hou vas aan my Soennah en die Soennah van die reggeleide Kaliefs na my; klou daaraan vas en byt daaraan vas met julle kiestande. En pasop vir nuut uitgevinde sake, want elke nuwe uitvindsel is 'n innovasie, en elke innovasie is dwaling." In hierdie twee hadiths is daar 'n streng waarskuwing teen die skep van innovasies en om daarvolgens te handel.

En die uitvindsel van sulke geboortevieringe gee die indruk dat Allah die Verhewe nie die godsdiens vir hierdie nasie voltooi het nie, en dat die Boodskapper (vrede wees met hom) nie oorgedra het wat die nasie behoort te doen nie, totdat hierdie latere mense gekom het en dinge in die wet van Allah uitgevind het wat Hy nie toegelaat het nie, met die bewering dat dit hulle nader aan Allah bring. Hierin is daar ongetwyfeld 'n groot gevaar, asook 'n beswaar teen Allah die Verhewe en Sy Boodskapper (vrede wees met hom). Allah die Verhewe het die godsdiens vir Sy dienaars voltooi en Sy guns aan hulle volmaak, en die Boodskapper (vrede wees

met hom) het die duidelike boodskap oorgedra. Hy het geen pad wat na die Paradys lei en weg van die Vuur af weghou, gelaat sonder om dit aan die nasie duidelik te maak nie, soos dit bevestig is in die outentieke hadith van Abdullah bin Amr (mag Allah tevrede met hom wees) wat gesê het: Die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) het gesê:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَذِلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَ لَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

"Allah het geen profeet gestuur behalwe dat dit sy plig was om sy nasie te lei na die beste wat hy vir hulle weet, en hulle te waarsku teen die slegste wat hy vir hulle weet nie." Oorgedra deur Moesliem in sy Sahih.

Dit is bekend dat ons Profeet (vrede wees met hom) die beste van die profete en die laaste van hulle is, en die mees volmaakte in die oordra van die boodskap en die gee van advies. As die viering van geboortedae dus deel was van die godsdienst waarmee Allah die Verhewe tevrede is, sou die Boodskapper (vrede wees met hom) dit aan die nasie verduidelik het, of gedurende sy lewe gedoen het, of sy metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) sou dit gedoen het. Aangesien niks hiervan gebeur het nie, word dit duidelik dat dit hoegenaamd nie deel is van Islam nie; dit is eerder een van die uitvindings waarteen die Boodskapper

(vrede wees met hom) sy nasie gewaarsku het, soos voorheen in die hadiths genoem is. En die verse en hadiths oor hierdie onderwerp is volop.

'n Groep geleerdes het uitdruklik die geboortevieringe verwerp en daarteen gewaarsku, wat in ooreenstemming is met die genoemde bewyse en ander. Sommige latere geleerdes het egter verskil: hulle het dit toegelaat as dit nie enige afkeurenswaardige dinge bevat nie, soos oordrywing aangaande die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom), die vermenging van mans en vrouens, die gebruik van musiekinstrumente, en ander dinge wat die rein Islamitiese wet verwerp, en hulle het gedink dat dit van die goeie innovasies is.

Die Islamitiese reël is: om dit waaroor mense verskil terug te verwys na die Boek van Allah en die Soennah van Sy Boodskapper Mohammed (vrede wees met hom), soos Allah Sy Majesteit gesê het:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا 59﴾

"O julle wat glo! Gehoorsaam Allah en gehoorsaam die Boodskapper en diegene in gesag onder julle. As julle oor iets verskil, verwys dit na Allah en die Boodskapper, as julle in Allah en die Laaste Dag glo. Dit is beter en die beste wat die

eindresultaat betref." [An-Nisaa: 59], En die Verhewe het gesê:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

"En waarom julle ook al verskil, die beslissing daaroor behoort aan Allah..." [As-Sjoeraa: 10].

Ons het hierdie saak – naamlik die viering van geboortedae – na die Boek van Allah die Verhewe terugverwys, en ons het gevind dat dit ons beveel om die Boodskapper (vrede wees met hom) te volg in wat hy gebring het, en ons te waarsku teen wat hy verbied het. Dit lig ons in dat Allah die Verhewe die godsdienst vir hierdie nasie voltooi het. Hierdie viering is nie iets wat deur die Boodskapper (vrede wees met hom) gebring is nie; dus is dit nie deel van die godsdienst wat Allah vir ons voltooi het en waarin Hy ons beveel het om die Boodskapper te volg nie.

Ons het dit ook terugverwys na die Soennah van die Boodskapper (vrede wees met hom); en ons het nie daarin gevind dat hy dit gedoen het nie, en ook nie dat hy dit beveel het nie, en ook nie dat sy metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) dit gedoen het nie. Hierdeur het ons vasgestel dat dit nie deel van die godsdienst is nie, maar eerder een van die nuut uitgevinde innovasies is, en dat dit 'n nabootsing is van die Mense van die Boek (die Jode en die Christene) in hul feeste.

Hierdeur word dit duidelik vir enigiemand wat selfs die geringste insig en 'n begeerte na die waarheid het, asook regverdigheid in sy soeke daarna: dat die viering van geboortedae nie deel is van die godsdiens van Islam nie, maar eerder deel is van die uitgevinde innovasies wat Allah die Verhewe en Sy BoodsAPPER (vrede wees met hom) ons beveel het om te verlaat en teen te waak. En dat dit nie vir 'n intelligente persoon gepas is om mislei te word deur die groot aantal mense wat dit in verskillende lande doen nie. Die waarheid word immers nie gekenmerk deur die groot aantal mense wat dit doen nie, maar dit word herken aan die Islamitiese bewyse, soos die Verhewe oor die Jode en Christene gesê het:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ 111

"En hulle sê: 'Niemand sal die Paradys binnegaan behalwe as hy 'n Jood of 'n Christen is nie.' Dit is hulle ydele begeertes. Sê: 'Bring julle bewys as julle die waarheid praat.'" [Al-Baqarah: 111], En die Verhewe het gesê:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ خَلَفْتُمْ سَبِيلَ اللَّهِ...﴾

"En as jy die meerderheid van diegene op die aarde gehoorsaam, sal hulle jou van die pad van Allah laat afdwaal..." [Al-An'aam: 116],

Verder is die meerderheid van hierdie geboortevieringe, benewens die feit dat dit 'n

innovasie is, nie vry van die insluiting van ander verwerplike dade nie; soos die vermenging van mans en vrouens, die gebruik van liedjies en musiekinstrumente, die drink van bedwelmende middels en dwelms, en ander slegte dinge. En daar kan iets nog groters as dit daarin plaasvind, en dit is die grootste Shirk (afgodery), en dit is deur oordrywing aangaande die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) of ander van die Awliyaa' (vromes), deur tot hom te bid, om sy hulp in tye van nood in te roep, om hom vir ondersteuning te vra, en die oortuiging dat hy die Onsigbare ken, en soortgelyke dade van ongeloof waaraan baie mense deelneem wanneer hulle die geboortedag van die Profeet (vrede wees met hom) vier en dié van ander wat hulle as Awliyaa' bestempel. En dit is outentiek van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) oorgedra dat hy gesê het:

«إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

"Pasop vir oordrywing in die godsdien, want dit was slegs oordrywing in die godsdien wat diegene voor julle vernietig het." En hy (vrede en seëninge wees op hom) het gesê:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

"Moet my nie buitensporig prys soos die Christene die seun van Maria geprys het nie. Ek is slegs 'n dienaar, sê dus: Die dienaar van Allah en Sy

Boodskapper." Oorgedra deur Al-Boechari in sy Sahih, van die hadith van Oemar (mag Allah tevrede met hom wees).

En een van die vreemde en verbasende dinge is: dat baie mense aktief is en moeite doen om hierdie innoverende vieringe by te woon, en dit verdedig, tog bly hulle agter in dit wat Allah vir hulle verpligtend gemaak het soos die bywoning van die Vrydaggebede (Jumu'ah) en die gemeentelike gebede. Hulle gee glad nie om daaroor nie en sien nie dat hulle 'n groot euwel begaan het nie. Daar is geen twyfel dat dit is weens swakheid in geloof, 'n gebrek aan insig, en die oorfloed van verskillende sondes en oortredings wat hul harte bedek het nie. Ons vra Allah vir welstand vir onself en vir al die Moslems.

En daarby: dat sommige van hulle dink dat die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) die geboorteviering bywoon; daarom staan hulle op vir hom om hom te groet en te verwelkom. Dit is een van die grootste valshede en lelikste onkunde, want die Boodskapper (vrede wees met hom) verlaat nie sy graf voor die Dag van Opstanding nie, hy kom met niemand in aanraking nie, en hy woon nie hul byeenkomste by nie. Hy is eerder in sy graf tot die Dag van Opstanding, en sy siel is in die hoogste dele van Illiyyeen by sy Here in die Woning van Eer, soos Allah die Verhewe gesê het:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ 15 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ 16﴾

"Daarna sal julle waarlik sterf." 15

Dan sal julle waarlik op die Dag van Opstanding opgewek word." 16 [Al-Mu'minoen: 15, 16].

En die Profeet (vrede wees met hom) het gesê:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

"Ek sal die eerste wees vir wie die graf sal oopgaan op die Dag van Opstanding, en ek sal die eerste wees om in te tree, en die eerste wie se intrede aanvaar sal word." Mag die beste seëninge en vrede van sy Here op hom wees.

So hierdie twee edele verse, en die edele hadith, en wat in hul betekenis gekom het van die verse en hadiths: alles dui daarop dat die Profeet (vrede wees met hom) en ander onder die dooies, slegs op die Dag van Opstanding uit hul grafte sal kom. En dit is 'n saak van konsensus onder die geleerdes van die Moslems; en daar is geen dispuut onder hulle daaroor nie. Daarom behoort elke Moslem bewus te wees van hierdie sake, en te waak teen wat die onkundiges en diegene soos hulle uitgevind het van innovasies en bygelowe; waarvoor Allah geen gesag neergesend het nie. En Allah is Die Een by Wie ons hulp soek, en op Hom is ons vertrou, en daar is geen mag of krag behalwe by Hom nie.

Wat die stuur van seëninge en vrede op die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) betref: dit is een van die beste daade om nader te

kom, en een van die regverdigde dade, soos Allah die Verhewe gesê het:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا 56﴾

"Waarlik, Allah en Sy engele stuur seëninge op die Profeet. O julle wat glo! Stuur seëninge op hom, en groet hom met respekvolle groete. 56" [Al-Ahzaab: 56], En die Profeet (vrede wees met hom) het gesê:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

"Wie ook al een seëning op my stuur, Allah sal tien seëninge op hom stuur as gevolg daarvan." En dit word te alle tye voorgeskryf, en is sterk aanbeveel aan die einde van elke gebed, en is selfs verpligtend volgens 'n groep geleerdes tydens die laaste Tashahhud van elke gebed. En sy Sunnah word sterk beklemtoon op baie plekke; insluitend na die Adhaan, en wanneer hy (vrede en seëninge wees op hom) genoem word, en op Vrydag en die nag daarvan, soos aangedui deur talle hadiths.

En Allah word gevra om ons en die res van die Moslems te sien met begrip in Sy godsdiens en standvastigheid daarop, en om Sy guns oor almal te skenk deur vas te hou aan die Soennah, en te waak teen innovasie. Hy is waarlik Vrygewig, Edel.

En mag die seëninge en vrede van Allah op ons profeet Mohammed wees, sy familie en sy metgeselle.

Boodskap Ses:

Die reël oor die viering van die nag van Al-Isra en Al-Mi'raj

Alle lof kom Allah toe, en vrede en seëninge wees op die Boodskapper van Allah, sy familie en sy metgeselle.

Verder: Daar is geen twyfel dat Al-Isra en Al-Mi'raj van die groot tekens van Allah is wat dui op die waarheid van Sy Boodskapper Mohammed (vrede wees met hom), en op sy verhewe status by Allah Sy Majesteit nie. Dit is ook van die bewyse van Allah se verblindende mag, en van Sy verhewenheid, die Verhewe en Almagtige, oor al Sy skeppinge. Allah die Verhewe het gesê:

(سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْآيَاتِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ 1)

"Heilig is Hy wat Sy dienaar by nag geneem het van die Heilige Moskee na die Al-Aqsa Moskee, waarvan Ons die omgewing geseën het, sodat Ons aan hom van Ons tekens kon wys. Waarlik, Hy is die Alhorende, die Alsiende. 1" [Al-Isra: 1].

En dit word outentiek en deurlopend van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) oorgedra dat hy na die hemele opgevaar het, en die deure daarvan vir hom geopen is totdat hy verby die sewende hemel gegaan het. Sy Here die Verhewe het toe met hom gepraat oor wat Hy wou, en die vyf daaglikse gebede op hom verpligtend

gemaak. Allah die Verhewe het dit eers as vyftig gebede verpligtend maak, maar ons profeet Mohammed (vrede wees met hom) het aangehou om na Hom terug te keer en Hom te vra vir verligting, totdat Hy dit vyf maak het. Dit is dus vyf as 'n verpligting, maar vyftig in beloning; want 'n goeie daad word met tien keer sy gelyke beloon. Aan Allah kom al die lof en dank toe vir al Sy gunste.

En hierdie nag waarin die Isra en Mi'raj plaasgevind het, daar is geen aanduiding van die spesifieke datum daarvan in die outentieke hadiths nie, nie in Radjab of in enige ander maand nie. Alles wat aangaande die vasstelling daarvan gerapporteer is, is nie bewese van die Profeet (vrede wees met hom) by die geleerdes van hadith nie. En Allah het diepe wysheid daarin dat Hy die mense dit laat vergeet het. Selfs as die datum daarvan vasgestel was, sou dit nie vir die Moslems toelaatbaar gewees het om dit uit te sonder met enige vorm van aanbidding nie, en dit sou nie vir hulle toelaatbaar gewees het om dit te vier nie; omdat die Profeet (vrede wees met hom) en sy metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) dit nie gevier het nie, en dit nie met enigiets uitgesonder het nie. As die viering daarvan 'n voorgeskrewe saak was, sou die BoodsAPPER (vrede wees met hom) dit aan die nasie verduidelik het; hetsy deur woord of deur daad. As so iets plaasgevind het, sou dit bekend en beroemd

gewees het, en die metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) sou dit aan ons oorgedra het. Hulle het immers van hul profeet (vrede wees met hom) alles oorgedra wat die nasie nodig het, en het niks van die godsdienste agterweë gelaat nie. Hulle was eerder die eerstes om alle goeie dinge te doen. As die viering van hierdie nag voorgeskryf was, sou hulle die eerste mense gewees het om dit te doen. En die Profeet (vrede wees met hom) is die mees opregte van mense teenoor die mensdom. Hy het die boodskap ten volle oorgedra en die trust nagekom. As die verering van hierdie nag en die viering daarvan deel van die godsdienste van Allah was, sou die Profeet (vrede wees met hom) dit nie oorgesien het of dit weggesteek het nie. Aangesien niks hiervan gebeur het nie, is dit duidelik dat die viering en verering daarvan hoegenaamd nie deel van Islam is nie. Allah het die godsdienste vir hierdie nasie voltooi en Sy guns aan hulle volmaak, en Hy het diegene veroordeel wat dinge in die godsdienste uitvind wat Allah nie toegelaat het nie. Hy die Verhewe het in Sy duidelike Boek gesê:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"...Vandag het Ek julle godsdienste vir julle vervolmaak en My guns oor julle voltooi, en Islam as godsdienste vir julle goedgekeur..." [Al-Maa'idah: 3], En Sy Majesteit het gesê:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْنِ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُصِّلَ لِقُصِيِّ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ 21

"Of het hulle vennote wat vir hulle 'n godsdiens voorgeskryf het wat Allah nie toegelaat het nie? En as dit nie was vir die Woord van beslissing nie, sou die saak reeds tussen hulle geoordeel gewees het. En waarlik, vir die onregverdiges is daar 'n pynlike bestraffing. 21" [As-Sjoeraa: 21].

Dit is outentiek bevestig van die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) in die outentieke hadiths: die waarskuwing teen innovasies, en die duidelike stelling dat dit dwaling is; as 'n waarskuwing vir die nasie oor die groot gevaar daarvan, en om hulle daarvan te weerhou om dit te pleeg. Hieronder is dit wat in die twee Sahihs bevestig is van Aishah (mag Allah tevrede met haar wees) van die Profeet (vrede wees met hom) dat hy gesê het:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie ook al iets in hierdie saak van ons uitvind wat nie daarvan is nie; dit sal verwerp word." En in 'n vertelling deur Moesliem:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie ook al 'n daad doen wat nie in ooreenstemming is met ons saak nie; dit sal verwerp word." En in Sahih Moesliem, van Jabir (mag Allah tevrede met hom wees) wat gesê het:

Die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) het gewoonlik in sy preek op Vrydag gesê:

«أَمَّا بَعْدَ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Verder, waarlik, die beste woord is die Boek van Allah, en die beste leiding is die leiding van Mohammed (vrede wees met hom), en die slegste van alle sake is die nuut uitgevindes, en elke innovasie is dwaling." An-Nasa'i het bygevoeg met 'n goeie ketting van oordrag:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

"En elke dwaling is in die Vuur." En in die Soenans van Al-Irbad bin Sariyah (mag Allah tevrede met hom wees) het hy gesê: Die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) het vir ons 'n hartroerende preek gegee waardeur harte gebewe het en trane uit die oë gevloei het. Toe het ons gesê: "O Boodskapper van Allah! Dit is asof dit 'n afskeidsprek is, gee ons dus raad." Hy het gesê:

«أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَظُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Ek beveel julle aan om Godvresend te wees en om te luister en te gehoorsaam, selfs al sou 'n slaaf as leier oor julle aangestel word. Waarlik, elkeen van julle wat sal lewe, sal baie meningsverskille sien. Hou dus vas aan my Soennah en die Soennah van

die reggeleide Kaliefs na my. Klou daaraan vas en byt daaraan vas met julle kiestande. En pasop vir nuut uitgevinde sake, want elke nuwe uitvindsel is 'n innovasie, en elke innovasie is dwaling." En die hadiths met hierdie betekenis is volop.

Dit is bevestig van die metgeselle van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom), en van die vroom voorgangers na hulle; die waarskuwing teen innovasies en die afskrikking daarvan. En dit is bloot omdat dit 'n toevoeging tot die godsdiens is, en wetgewing is wat Allah nie toegelaat het nie, en dit is 'n nabootsing van die vyande van Allah onder die Jode en Christene in hul toevoegings tot hul godsdiens, en hul uitvindings daarin wat Allah nie toegelaat het nie. En omdat dit noodwendig 'n vermindering van die Islamitiese godsdiens behels, en dit as onvolmaak beskuldig. En dit is bekend watter groot korrupsie en afskuwelike euwel hierin lê, asook die weerspreking van die woord van Allah Sy Majesteit:

(...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...)

"...Vandag het Ek julle godsdiens vir julle vervolmaak..." [Al-Maa'idah: 3], En dit is 'n duidelike weerspreking van die hadiths van die Boodskapper (vrede en seëninge wees op hom) wat waarsku teen innovasies en mense daarvan afweer.

Dit gesê, hoop ek dat dit wat ons van bewyse genoem het, voldoende en oortuigend sal wees vir

die soeker na die waarheid om hierdie innovasie te verwerp; naamlik: die innovasie van die viering van die nag van Al-Isra en Al-Mi'raj, en om daarteen te waarsku, en dat dit hoegenaamd nie deel van die godsdien van Islam is nie.

En as gevolg van wat Allah verpligtend gemaak het met betrekking tot die gee van opregte advies aan Moslems, en die verduideliking van wat Allah vir hulle in die godsdien voorgeskryf het, en die verbod op die wegsteek van kennis; het ek dit nodig geag om my Moslembroers te waarsku teen hierdie innovasie, wat in baie lande versprei het, in so 'n mate dat sommige mense gedink het dat dit deel van die godsdien is.

En ons vra Allah om die toestande van alle Moslems reg te stel, en om hulle begrip in die godsdien te skenk, en om ons en hulle die sukses te gee om vas te hou aan die waarheid en standvastig daarop te wees, en te verlaat wat dit weerspreek. Waarlik, Hy is die Beskermer daarvan en in staat daartoe.

En mag die seëninge, vrede en seën van Allah op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Mohammed, sy familie en sy metgeselle wees.

Boodskap Sewe:

Die reël oor die viering van die nag van die middel van Sha'ban

Alle lof kom Allah toe wat die godsdien vir ons voltooi het, en Sy guns aan ons volmaak het. En vrede en seëninge wees op Sy profeet en boodskapper Mohammed, die profeet van bekering en barmhartigheid.

Verder: Allah die Verhewe het gesê:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"...Vandag het Ek julle godsdien vir julle vervolmaak en My guns oor julle voltooi, en Islam as godsdien vir julle goedgekeur..." [Al-Maa'idah: 3], En die Verhewe het gesê:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾

"Of het hulle vennote wat vir hulle 'n godsdien voorgeskryf het wat Allah nie toegelaat het nie?..." [As-Sjoeraa: 21], En in die twee Sahihs is daar van Aishah (mag Allah tevrede met haar wees) van die Profeet (vrede wees met hom) dat hy gesê het:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie ook al iets in hierdie saak van ons uitvind wat nie daarvan is nie; dit sal verwerp word." En in Sahih Moesliem is daar van Jabir (mag Allah tevrede met hom wees) dat die Profeet (vrede wees met hom) in sy Vrydagpreek gewoonlik gesê het:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"Verder: Waarlik, die beste woord is die Boek van Allah, en die beste leiding is die leiding van Mohammed (vrede wees met hom), en die slegste van alle sake is die nuut uitgevindes, en elke innovasie is dwaling." En die verse en hadiths in hierdie betekenis is volop, en hulle dui uitdruklik daarop dat Allah die Verhewe die godsdienis vir hierdie nasie voltooi het, en Sy guns aan hulle volmaak het, en dat Hy nie Sy profeet (vrede en seëninge wees op hom) laat sterf het nie totdat hy die duidelike boodskap oorgedra het, en aan die nasie alles verduidelik het wat Allah vir hulle voorgeskryf het van woorde en dade. En hy (vrede wees met hom) het dit duidelik gemaak dat alles wat mense ná hom uitvind en dit aan die godsdienis van Islam toeskryf van woorde of dade; dit alles is 'n innovasie wat op die oortreder teruggewerp sal word, al was sy voorneme goed. En die metgeselle van die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) het hierdie saak geken, en so ook die geleerdes van Islam na hulle. Hulle het dus innovasies verwerp en daarteen gewaarsku, soos genoem deur almal wat geskryf het oor die verering van die Soennah en die verwerping van innovasie; soos Ibn Waddah, At-Turtushi, Abu Shamah, en ander.

En waarlik, een van die innovasies wat deur sommige mense uitgevind is: die innovasie van die viering van die nag van die middel van Sha'ban, en die uitsondering van daardie dag deur te vas. En daar is geen bewys daarvoor waarop staatgemaak kan word nie. Daar is swak hadiths oorgedra aangaande die deugsamheid daarvan, waarop daar nie staatgemaak mag word nie.

Wat betref dit wat oorgedra is oor die voortreflikheid van gebed daarin; dit is alles vervals, soos baie van die geleerdes daarop gewys het, en sommige van hul woorde sal insha'Allah genoem word.

Daar is ook oorlewerings van sommige van die vroom voorgangers van die mense van Ash-Shaam en ander hieroor oorgedra.

En dit waaroor die meerderheid van die geleerdes saamstem, is dat die viering daarvan 'n innovasie (bid'ah) is, en dat die hadiths wat oorgedra is oor die voortreflikheid daarvan almal swak is, en sommige daarvan is vervals. Onder diegene wat hierop gewys het, is Al-Hafiz Ibn Rajab in sy boek: (Lata'if Al-Ma'arif), en ander. En dit is bekend dat daar slegs op swak hadiths gehandel word in dade van aanbidding waarvan die oorsprong reeds deur outentieke bewyse bevestig is. Wat die viering van die nag van die middel van Sha'ban betref, dit het geen outentieke oorsprong wat deur swak hadiths ondersteun kan word nie.

En hierdie belangrike reël is deur die Imam Abu Al-Abbas, Shaykh Al-Islam Ibn Taymiyyah (mag Allah hom begenadig), genoem.

En ek dra aan jou oor, o leser, wat sommige van die geleerdes oor hierdie kwessie gesê het, sodat jy duidelikheid daaroor kan hê.

Die geleerdes (mag Allah hulle begenadig) het eenparig saamgestem dat dit verpligtend is: om kwessies waaroor mense verskil terug te verwys na die Boek van Allah, Sy Majesteit, en na die Soennah van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom). Wat hulle albei of een van hulle ook al beslis, dit is die wet wat gevolg moet word, en wat daarmee in stryd is, moet verwerp word. En enige daad van aanbidding wat nie in een van hulle genoem word nie, is 'n innovasie wat nie gedoen mag word nie, wat nog te sê daarvan om mense daartoe uit te nooi of dit aan te moedig. Allah die Verhewe het gesê:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا 59﴾

"O julle wat glo! Gehoorsaam Allah en gehoorsaam die Boodskapper en diegene in gesag onder julle. As julle oor iets verskil, verwys dit na Allah en die Boodskapper, as julle in Allah en die Laaste Dag glo. Dit is beter en die beste wat die

eindresultaat betref. 59" [An-Nisaa: 59], En die Verhewe het gesê:

﴿مَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

"En waarom julle ook al verskil, die beslissing daaroor behoort aan Allah..." [As-Sjoeraa: 10] En die Verhewe het gesê:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

"Sê: 'As julle Allah liefhet, volg my, Allah sal julle liefhê en julle sondes vergewe...' [Aal Imraan: 31] En Sy Majesteit het gesê:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ 65

"Maar nee, by jou Here, hulle kan nie (ware) gelowiges wees nie totdat hulle jou as regter maak in alle dispute tussen hulle, en dan in hulself geen weerstand vind teen jou beslissings nie, en dit met volle onderwerping aanvaar. 65" [An-Nisaa: 65], En die verse met hierdie betekenis is volop, en hulle is duidelike bewyse vir die verpligting om geskilpunte terug te verwys na die Boek en die Soennah, en die verpligting om tevrede te wees met hul beslissing, en dat dit is wat geloof vereis, en dat dit beter is vir die dienaars in hierdie lewe en in die Hiernamaals, en die beste wat die eindresultaat betref: dit wil sê, die gevolg.

Al-Hafiz Ibn Rajab (mag Allah hom begenadig) het in sy boek: (Lata'if Al-Ma'arif) oor hierdie

kwessie – na voorafgaande bespreking – letterlik die volgende gesê:

"En wat die nag van die middel van Sha'ban betref, die Taabi'oen (die generasie na die metgeselle) onder die mense van Ash-Shaam; soos Khalid bin Ma'dan, Makhul, Luqman bin 'Amir en ander, het dit geëer en daarin gestreef in aanbidding, en van hulle het die mense die voortreflikheid en verering daarvan oorgeneem. En daar is gesê: Israelitiese oorlewerings het hulle hieroor bereik. Toe dit in die lande oor hulle bekend geword het, het mense daarvoor verskil; sommige van hulle het dit van hulle aanvaar en met hulle saamgestem in die verering daarvan, waaronder 'n groep aanbidders van die mense van Basra en ander. En die meerderheid van die geleerdes van die Hijaz het dit verwerp, waaronder: 'Ata, Ibn Abi Mulaikah, en Abdur-Rahman bin Zayd bin Aslam het dit oorgedra van die regsgeleerdes van die mense van Medina. En dit is die mening van die metgeselle van Malik en ander, en hulle het gesê: Dit alles is 'n innovasie.

En die geleerdes van die mense van Ash-Shaam het in twee menings verskil oor die manier waarop dit gevier moet word:

Die eerste: Dat dit aanbeveel word om dit in 'n gemeente in die moskees te vier. Khalid bin Ma'dan en Luqman bin 'Amir en ander het op daardie nag hul beste klere gedra, wierook gebrand en kohl

aangesit, en daardie nag in die moskee in gebed gestaan. En Ishaq bin Rahawayh het in hierdie opsig met hulle saamgestem, en hy het gesê oor die staan in gebed daarin in die moskees as 'n gemeente: Dit is nie 'n innovasie nie. Harb Al-Kirmani het dit in sy vraagstukke oorgedra.

Die tweede: Dat dit afkeurenswaardig is om in die moskees bymekaar te kom daarvoor vir gebed, stories en smekinge, maar dit is nie afkeurenswaardig as 'n man daarin privaat vir homself bid nie. En dit is die mening van Al-Awza'i, die Imam van die mense van Ash-Shaam, hul regsgeleerde en hul geleerde, en dit is die naaste aan die waarheid, as Allah die Verhewe wil." Totdat hy gesê het: "En daar is geen bekende stelling van Imam Ahmad oor die nag van die middel van Sha'ban nie, maar twee weergawes aangaande die aanbeveling om dit in gebed deur te bring, kan afgelei word uit die twee weergawes van hom oor die deurbring van die twee aande van Eid in gebed. In (een weergawe) het hy dit nie aanbeveel om dit in 'n gemeente deur te bring nie; omdat dit nie van die Profeet (vrede wees met hom) en sy metgeselle oorgedra is nie. En hy het dit aanbeveel (in 'n ander weergawe), as gevolg van die daad van Abdur-Rahman bin Yazid bin Al-Aswad hiervoor, en hy is van die Taabi'oen. Soortgelyk is die deurbring van die nag van die middel (in gebed); niks is daaroor bevestig van die Profeet (vrede wees met hom) of

van sy metgeselle nie, maar dit is wel bevestig van 'n groep Taabi'oen onder die vooraanstaande regsgeleerdes van die mense van Ash-Shaam."

Hier eindig die beoogde aanhaling van die woorde van Al-Hafiz Ibn Rajab (mag Allah hom begunadig), en dit bevat 'n duidelike stelling van hom dat niks oor die nag van die middel van Sha'ban van die Profeet (vrede wees met hom) of van sy metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) bevestig is nie.

Wat betref die keuse van Al-Awza'i (mag Allah hom begunadig) dat dit aanbeveel word vir individue om dit in gebed deur te bring, en Al-Hafiz Ibn Rajab se keuse vir hierdie mening, dit is vreemd en swak; want enigiets wat nie deur Islamitiese bewyse as voorgeskrewe bevestig is nie, is nie toelaatbaar vir 'n Moslem om as 'n nuwigheid in die godsdienst van Allah in te bring nie, hetsy hy dit alleen of in 'n groep doen, en hetsy hy dit in die geheim of in die openbaar doen; as gevolg van die algemene stelling van die Profeet (vrede wees met hom):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie ook al 'n daad doen wat nie in ooreenstemming is met ons saak nie; dit sal verwerp word." En ander bewyse wat dui op die verwerping van innovasies en die waarskuwing daarteen.

En Imam Abu Bakr At-Turtushi (mag Allah hom begenadig) het in sy boek: "Al-Hawadith wal-Bida'" letterlik die volgende gesê:

"Ibn Waddah het oorgedra van Zayd bin Aslam wat gesê het: Ons het geeneen van ons oumense of ons regsgeleerdes gevind wat aandag gegee het aan die middel van Sha'ban nie, en hulle het geen aandag gegee aan die hadith van Makhul nie, en hulle het nie gesien dat dit enige voortreflikheid bo ander nagte het nie."

Daar is aan Ibn Abi Mulaikah gesê: Ziyad An-Numayri sê: "Die beloning vir die nag van die middel van Sha'ban is soos die beloning van Laylat al-Qadr," Toe sê hy: "As ek hom gehoor het en 'n stok in my hand gehad het, sou ek hom geslaan het." En Ziyad was 'n storieverteller. Hier eindig die beoogde aanhaling.

En die groot geleerde Al-Shawkani (mag Allah hom begenadig) het in die boek: "Al-Fawa'id Al-Majmu'ah" letterlik die volgende gesê:

"Die hadith: 'O Ali, wie ook al honderd rak'ahs bid op die nag van die middel van Sha'ban, en in elke rak'ah die Opening van die Boek (Al-Fatihah) lees asook Sê: Hy is Allah, die Ene (Al-Ikhlâs) tien keer; Allah sal elke behoefte vir hom vervul,' ens. Dit is vervals, en in sy bewoordings wat uitdruklik die beloning noem wat die persoon sal kry, is daar dinge wat geen mens met enige onderskeidingsvermoë daaraan sal twyfel dat dit

vervals is nie. Die oorleweraars is onbekend, en dit is via 'n tweede en 'n derde roete oorgedra, wat almal vervals is en die oorleweraars onbekend is. En hy het in 'Al-Mukhtasar' gesê: Die hadith aangaande die gebed vir die middel van Sha'ban is vals, en die oordrag deur Ibn Hibban van die hadith van Ali: 'Wanneer dit die nag van die middel van Sha'ban is, staan in die nag daarvan op vir gebed, en vas gedurende die dag daarvan,' is swak. En hy het in 'Al-La'ali' gesê: 'Honderd rak'ahs in die middel van Sha'ban met Al-Ikhlâs tien keer' met sy lang relaas oor die voortreflikheid daarvan, oorgedra deur Ad-Daylami en ander, is vervals, en die meerderheid van sy oorleweraars in die drie kettings is onbekend en swak. Hy het gesê: 'En twaalf rak'ahs met Al-Ikhlâs dertig keer.' is vervals, en 'veertien rak'ahs' is vervals.

'n Groep regsgeleerdes is deur hierdie hadith mislei; soos die skrywer van (Al-Ihya) en ander, en so ook van die kommentators (van die Koran). Die gebed vir hierdie nag - ek bedoel: die nag van die middel van Sha'ban - is op verskillende maniere oorgedra wat almal vals en opgemaak is. En dit weerspreek nie At-Tirmidhi se oorlewering van die hadith van Aishah (mag Allah tevrede met haar wees) aangaande sy (vrede wees met hom) vertrek na Al-Baqi', en die neerdaling van die Here op die nag van die middel (van Sha'ban) na die laagste hemel, en dat Hy meer sondes vergewe as die aantal

hare van die skape van (die stam van) Kalb nie; want die bespreking handel slegs oor hierdie vervalste gebed op hierdie nag. Boonop het hierdie hadith van Aishah swakheid en 'n onderbreking in die ketting. Net so weerspreek die hadith van Ali, wat voorheen genoem is aangaande die staan in gebed in sy nag, nie die feit dat hierdie (spesifieke) gebed vervals is nie, ondanks sy eie swakheid soos ons genoem het." Hier eindig die beoogde aanhaling.

En Al-Hafiz Al-Iraqi het gesê: "Die hadith oor die gebed in die nag van die middel van Sha'ban is opgemaak oor die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) en 'n leuen teen hom." En Imam Al-Nawawi het in die boek: (Al-Majmu') gesê: "Die gebed bekend as die gebed van Al-Ragha'ib, wat twaalf rak'ahs tussen Maghrib en 'Isha is op die aand van die eerste Vrydag van Radjab, en die gebed vir die nag van die middel van Sha'ban wat honderd rak'ahs is; hierdie twee gebede is verwerplike innovasies. 'n Mens moenie mislei word deur hulle vermelding in die boek: (Qut Al-Qulub) en (Ihya' 'Ulum Al-Din) nie, of deur die hadith wat in hulle genoem word nie, want dit is alles vals. En 'n mens moenie mislei word deur sommige van die Imams wat verwar is oor hul bepaling en wat bladsye geskryf het om dit aan te beveel nie, want so 'n persoon het hom daarin misgis."

En die Shaykh en Imam: Abu Muhammad Abdur-Rahman bin Isma'il Al-Maqdisi het 'n waardevolle boek geskryf om albei ongeldig te verklaar, en hy het uitstekend daarin gevaar en dit goed gedoen. Die woorde van die geleerdes oor hierdie kwessie is baie talle, en as ons alles sou moes oordra wat ons gelees het van wat oor hierdie kwessie gesê is, sou die gesprek te lank wees. Hopelik is dit wat ons genoem het voldoende en oortuigend vir die soeker na die waarheid.

Deur dít wat voorafgegaan het van die verse, hadiths en woorde van die geleerdes, word dit duidelik vir die soeker na die waarheid dat die viering van die nag van die middel van Sha'ban deur gebed of iets anders, en die uitsondering van die dag daarvan om te vas, 'n verwerplike innovasie by die meerderheid van die geleerdes is. Dit het geen basis in die reïne Islamitiese wetgewing nie. Dit is eerder iets wat na die tydperk van die metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) in Islam ingebring is. Die woord van Allah Sy Majesteit is vir die soeker na die waarheid voldoende in hierdie hoofstuk en ander hoofstukke:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

"...Vandag het Ek julle godsdien vir julle vervolmaak..." [Al-Maa'idah: 3]. En die verse wat in hul betekenis geopenbaar is, en die stelling van die Profeet (vrede wees met hom):

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

"Wie ook al iets in hierdie saak van ons uitvind wat nie daarvan is nie; dit sal verwerp word." En die hadiths wat in hierdie betekenis oorgedra is.

En in Sahih Moesliem van Abu Hurayrah (mag Allah tevrede met hom wees) wat gesê het: Die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) het gesê:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

"Moenie die nag van Vrydag uitsonder vir naggebed uit die ander nagte nie, en moenie sy dag uitsonder om te vas uit die ander dae nie, tensy dit is vir 'n vas wat een van julle in elk geval vas." As dit toelaatbaar was om enige nag uit te sonder met enige vorm van aanbidding, sou die nag van Vrydag die mees verdienstelike bo ander wees; omdat die dag daarvan die beste dag is waarop die son opgekom het, volgens die teks van die outentieke hadiths van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom). Aangesien die Profeet (vrede wees met hom) gewaarsku het daarteen om dit uit te sonder met naggebed uit die nagte, dui dit aan dat ander nagte met nog meer rede nie uitgesonder mag word vir enige vorm van aanbidding nie, behalwe met 'n outentieke bewys wat op die uitsondering dui.

En aangesien dit vir die nag van Al-Qadr en die nagte van Ramadan voorgeskryf is om dit in gebed

deur te bring en om daarin te streef, het die Profeet (vrede wees met hom) die aandag daarop gevestig, en die nasie aangespoor om dit in gebed deur te bring. En hy het dit self gedoen, soos in die twee Sahihs oorgedra is van die Profeet (vrede wees met hom) dat hy gesê het:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

"Wie ook al gedurende Ramadan in gebed staan met geloof en hoop op beloning, sy vorige sondes sal vir hom vergewe word, en wie ook al gedurende Laylat al-Qadr in gebed staan met geloof en hoop op beloning, sy vorige sondes sal vir hom vergewe word." As die nag van die middel van Sha'ban, of die aand van die eerste Vrydag van Radjab, of die nag van Al-Isra en Al-Mi'raj voorgeskryf was om met 'n viering of enige vorm van aanbidding uitgesonder te word, sou die Profeet (vrede wees met hom) die nasie daarheen gelei het, of dit self gedoen het. En as enigiets daarvan gebeur het, sou die metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) dit aan die nasie oorgedra het en dit nie vir hulle weggesteek het nie. En hulle is die beste van mense, en die mees opregte van mense na die profete (vrede en seëninge wees op hulle), en mag Allah tevrede wees met die metgeselle van die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) en hulle tevrede stel.

En jy het vroeër uit die woorde van die geleerdes geleer dat niks bevestig is van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom), of van sy metgeselle (mag Allah tevrede met hulle wees) oor die voortreflikheid van die aand van die eerste Vrydag van Radjab, of die nag van die middel van Sha'ban nie. Daaruit word dit duidelik dat die viering van hulle albei 'n nuut uitgevinde innovasie in Islam is. En so ook die uitsondering daarvan met enige vorm van aanbidding, is 'n verwerplike innovasie. En so ook die nag van die sewe-en-twintigste van Radjab, wat sommige mense glo die nag van Al-Isra en Al-Mi'raj is. Dit is nie toelaatbaar om dit met enige vorm van aanbidding uit te sonder nie, net soos dit nie toelaatbaar is om dit te vier nie; as gevolg van die vorige bewyse. Dit is in die geval as dit bekend was, so wat dan as die korrekte mening uit die uitsprake van die geleerdes is dat dit heeltemal onbekend is. En die stelling van diegene wat sê: dit is die nag van die sewe-en-twintigste van Radjab, is 'n valse stelling wat geen basis in die outentieke hadiths het nie. En dit is goed gesê deur die een wat gesê het:

"En die beste van dinge is die voriges wat was op leiding... En die slegste van dinge is die nuut uitgevinde innovasies."

En Allah is Die Een vir Wie gevra word om ons en die res van die Moslems die sukses te gee om vas te hou aan die Soennah en standvastig daarop te wees,

en om te waak teen dit wat dit weerspreek. Waarlik, Hy is Vrygewig, Edel.

En mag die seëninge en vrede van Allah wees op Sy dienaar en boodskapper, ons profeet Mohammed, en op sy hele familie en sy metgeselle.

Boodskap Agt:

'n Belangrike waarskuwing oor die leuen van die testament wat toegeskryf word

aan Sheikh Ahmed, die bediende van die edele Profeet se Moskee

Van Abdul Aziz bin Abdullah bin Baz aan almal van die Moslems wat dit lees, mag Allah hulle deur Islam bewaar, en ons en hulle beskerm teen die euwel van die versinsels van die onkundige dwase. Amien.

Vrede wees met julle, en die barmhartigheid van Allah en Sy seëninge.

Verder: Ek het 'n teks gelees wat toegeskryf word aan Sheikh Ahmed, die bediende van die edele Profeet se Moskee, met die titel: "Hierdie is 'n testament uit Al-Madinah Al-Munawwarah van Sheikh Ahmed, die bediende van die edele Profeet se Moskee", waarin hy gesê het:

"Ek was Vrydagaand wakker besig om die edele Koran te lees, en na die voordrag van die lees van die Mooiste Name van Allah, toe ek daarmee klaar was, het ek my gereed gemaak om te slaap. Toe sien

ek die eenaar van die stralende verskyning, die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom), wat die Koraniese verse en die edele wette gebring het; as 'n genade vir die wêreld, ons meester Mohammed (vrede wees met hom), en hy het gesê: 'O Sheikh Ahmed.' Ek het gesê: 'Tot u diens, o Boodskapper van Allah, o mees edele skepping van Allah.' Hy het vir my gesê: 'Ek skaam my vir die lelike daade van mense, en ek kon nie my Here of die engele in die oë kyk nie; want van Vrydag tot Vrydag het honderd-en-sestigduisend as nie-Moslems gesterf' - toe het hy van die sondes genoem waarin mense verval het, Toe het hy gesê: - 'Hierdie testament is 'n barmhartigheid vir hulle van die Almagtige, die Dwingende.' Toe het hy sommige van die tekens van die Uur genoem, totdat hy gesê het: - 'So lig hulle in, o Sheikh Ahmed, oor hierdie testament; want dit is geskryf deur die pen van die Lotsbestemming vanaf die Bewaarde Tablet, en wie dit ook al skryf en stuur van stad tot stad, en van plek tot plek, vir hom sal 'n paleis in die Paradys gebou word, en wie dit nie skryf en stuur nie, my intreding sal vir hom op die Dag van Opstanding verbode wees, En wie dit skryf en arm was, Allah sal hom ryk maak, of hy was in die skuld, Allah sal sy skuld afbetaal, of hy het 'n sonde op hom, Allah sal hom en sy ouers vergewe deur die seën van hierdie testament, En wie dit nie skryf van die dienaars van Allah nie, sy gesig sal swart wees

in hierdie wêreld en die Hiernamaals, En hy het gesê: Ek sweer by die Grote Allah drie keer, hierdie is die waarheid, en as ek 'n leuenaar is, mag ek hierdie wêreld op iets anders as Islam verlaat, en wie daarin glo, sal van die straf van die Vuur gered word, en wie dit as 'n leuen beskou, het ongelowig geword."

Hierdie is die opsomming van wat in die vals testament is teen die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom). Ons het al baie keer vir etlike jare hierdie vals testament gehoor. Dit word van tyd tot tyd onder mense versprei, en geniet aanhang onder baie van die algemene publiek, en in die bewoordings daarvan is daar verskille, En sy leuenaar sê: Hy het die Profeet (vrede wees met hom) in 'n droom gesien, en hy het hierdie testament aan hom toevertrou. In hierdie laaste pamflet wat ons aan jou genoem het, o leser, beweer die leuenaar daarin dat hy die Profeet (vrede wees met hom) gesien het toe hy gereed gemaak het om te slaap. Dit beteken dus: hy het hom wakker gesien!

Hierdie versinner het baie dinge in hierdie testament beweer; dit is van die mees ooglopende leuens, en die duidelikste valshede. Ek sal jou binnekort in hierdie skrywe insha'Allah daarop wys. Ek het reeds in die afgelope jare die aandag daarop gevestig, en aan mense verduidelik dat dit van die mees ooglopende leuens en die duidelikste

valshede is. Toe ek hierdie laaste pamflet sien, het ek gehuiwer om daaroor te skryf, weens die duidelikheid van die onwaarheid daarvan, en die groot vermetelheid van die versinner daarvan in sy leuens. Ek het nie gedink dat die onwaarheid daarvan as waar aanvaar sou word deur iemand met die geringste insig, of 'n gesonde geaardheid nie. Maar baie van die broeders het my ingelig dat dit wel posgevat het by baie mense, en hulle het dit onder mekaar versprei en sommige het dit geglo; en daarom het ek gesien dat dit noodsaaklik is vir mense soos ek om daaroor te skryf, om die onwaarheid daarvan te verduidelik, en dat dit 'n leuen is teen die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) sodat niemand daardeur mislei word nie. En wie ook al daaroor nadink onder die mense van kennis en geloof, of diegene met 'n gesonde geaardheid en 'n gesonde verstand; sal weet dat dit 'n leuen en versinsel in baie opsigte is.

En ek het van die familieledes van Sheikh Ahmed, aan wie hierdie leuen toegeskryf word, uitgevra oor hierdie testament. Hy het my geantwoord: dat dit 'n leuen is teen Sheikh Ahmed, en dat hy dit glad nie gesê het nie. En die genoemde Sheikh Ahmed het lankal gesterf. En selfs as ons sou aanneem dat die genoemde Sheikh Ahmed, of iemand wat ouer as hy is, sou beweer dat hy die Profeet (vrede wees met hom) in 'n droom of in 'n wakker toestand gesien het, en hy hom hierdie testament gegee het, sou ons

met sekerheid weet dat hy 'n leuenaar is, of dat die een wat dit vir hom gesê het 'n Satan was, en nie die Boodskapper (vrede wees met hom) nie. En dit om baie redes, insluitend:

Eerstens: dat die Boodskapper (vrede wees met hom) nie in 'n wakker toestand gesien word na sy dood (vrede wees met hom) nie. En wie onder die onkundiges van die Soefi's beweer dat hy die Profeet (vrede wees met hom) wakker sien, of dat hy die geboorteviering bywoon, of iets soortgelyks; het die lelikste fout gemaak, en is met die uiterste misleiding mislei, en het in 'n groot fout verval. En hy het die Boek en die Soennah en die konsensus van die geleerdes weerspreek; want die dooies kom eers op die Dag van Opstanding uit hul grafte en nie in hierdie wêreld nie. En wie ook al die teenoorgestelde hiervan sê, is 'n duidelike leuenaar, of hy is verwar en mislei. Hy het nie die waarheid geken wat die vroom voorgangers geken het nie, en waarop die metgeselle van die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom) en hul opregte volgelingen geloop het nie. Allah die Verhewe het gesê:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ 15 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ 16﴾

"Daarna sal julle waarlik sterf. 15

Dan sal julle waarlik op die Dag van Opstanding opgewek word. 16" [Al-Mu'minoen: 15, 16], En die Profeet (vrede wees met hom) het gesê:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

"Ek is die eerste een vir wie die aarde oopgespleet sal word op die Dag van Opstanding, en ek is die eerste om in te tree en die eerste wie se intreding aanvaar sal word." En die verse en hadiths in hierdie betekenis is volop.

Tweedens: dat die BoodsAPPER (vrede wees met hom) nie weerspreek wat die waarheid is nie, nie in sy lewe of in sy dood nie. En hierdie testament weerspreek sy wetgewing op 'n duidelike manier, en wel in baie opsigte — soos hierna sal volg —, en hy (vrede wees met hom) kan in 'n droom gesien word, En wie hom in 'n droom in sy edele gedaante sien, het hom werklik gesien; want Satan kan nie sy gedaante aanneem nie, soos in die edele, outentieke hadith genoem word. Maar die kern van die saak lê in die geloof van die aanskouer, sy eerlikheid, regverdigheid, presisie, godsdienstigheid, en betroubaarheid, en of hy die Profeet (vrede wees met hom) in sy eie gedaante of in 'n ander gesien het.

En selfs as 'n hadith van die Profeet (vrede wees met hom) gekom het wat hy in sy lewe gesê het, as dit nie via betroubare, regverdige en presiese oorleweraars oorgedra is nie, word daar nie daarop staatgemaak nie en nie as bewys gebruik nie. Of as dit wel via betroubare en presiese oorleweraars gekom het, maar dit weerspreek die oorlewering

van iemand met 'n sterker geheue en wat meer betroubaar is as hulle, in so 'n mate dat dit onmoontlik is om die twee weergawes te versoen, dan sou die een afgeskaf wees waarop nie gehandel word nie, en die ander afskaffend waarop gehandel word, waar dit moontlik is met sy voorwaardes. As samevoeging en afskaffing nie moontlik is nie, is dit verpligtend om die oorlewering te verwerp van die een wat 'n swakker geheue en minder regverdigheid het, en dit as uitsonderlik te klassifiseer waarop nie gehandel word nie.

Wat dan van 'n testament waarvan die eienaar wat dit van die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) oordra, onbekend is, en sy regverdigheid en betroubaarheid nie bekend is nie. Dus, in hierdie toestand is dit 'n feit dat dit verwerp moet word en geen aandag daaraan gegee moet word nie, selfs al bevat dit niks wat die Islamitiese wetgewing weerspreek nie. Wat nog te sê as die testament baie dinge bevat wat dui op sy onwaarheid, en dat dit 'n leuen is wat aan die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) toegeskryf word, en wetgewing bevat van 'n godsdienst wat Allah nie toegelaat het nie?!

En die Profeet (vrede wees met hom) het gesê:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

"Wie ook al dinge aan my toeskryf wat ek nie gesê het nie; laat hom sy sitplek in die Vuur inneem." En

die versinner van hierdie testament het aan die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) dinge toegeskryf wat hy nie gesê het nie, en 'n duidelike, gevaarlike leuen oor hom vertel. Hoe verdienstelik is hy dan nie op hierdie geweldige dreigement nie, en hoe geregtig is hy daarop as hy nie vinnig berou toon en die valsheid van hierdie testament teen die BoodsAPPER van Allah (vrede wees met hom) aan die mense bekendmaak nie. Want wie ook al onwaarheid onder mense versprei en dit aan die godsdienst toeskryf; sy berou daarvan sal nie geldig wees nie, behalwe deur dit aan te kondig en openbaar te maak; sodat mense kan weet dat hy van sy leuen teruggekeer het en homself as 'n leuenaar bewys het; weens die woord van Allah Sy Majesteit:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْا فَأُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ 159

"Waarlik, diegene wat wegsteek wat Ons neergesend het van duidelike bewyse en leiding, nadat Ons dit vir die mense in die Boek duidelik gemaak het, dit is hulle wat deur Allah vervloek word en deur die vervloekers vervloek word. 159

Behalwe diegene wat berou toon, dinge regstel, en dit duidelik maak. Vir hulle sal Ek hul berou aanvaar, en Ek is die Een wat berou aanvaar, die Mees Barmhartige. 160" [Al-Baqarah: 159, 160],

Allah die Verhewe het dus in hierdie edele vers duidelik gemaak: dat wie iets van die waarheid wegsteek, sy berou daarvan nie geldig sal wees nie, behalwe na regstelling en die duidelik maak daarvan. Allah die Verhewe het die godsdien vir Sy dienaars voltooi, en Sy guns aan hulle volmaak deur Sy boodskapper Mohammed (vrede wees met hom) te stuur en deur wat Allah aan hom geopenbaar het van die volmaakte Islamitiese wetgewing. En Hy het hom nie tot Hom geneem nie tot ná die voltooiing en duidelikmaking daarvan, soos Sy Majesteit gesê het:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"...Vandag het Ek julle godsdien vir julle vervolmaak en My guns oor julle voltooi, en Islam as godsdien vir julle goedgekeur..." [Al-Maa'idah: 3]

En die versinner van hierdie testament het in die veertiende eeu gekom met die begeerte om mense met 'n nuwe godsdien te mislei, wat die binnegaan in die Paradys tot gevolg het vir dié wat sy wetgewing aanvaar, en die ontsegging van die Paradys en die binnegaan in die Vuur vir dié wat dit nie aanvaar nie. En hy wil hierdie testament wat hy versin het groter en beter maak as die Koran, aangesien hy daarin die leuen versin het: dat wie dit skryf en dit van stad na stad, of van plek na plek stuur; 'n paleis in die Paradys vir hom gebou sal

word, en wie dit nie skryf en dit stuur nie, die intreding van die Profeet (vrede wees met hom) op die Dag van Opstanding sal vir hom verbode wees. En dit is van die lelikste leuens, en van die duidelikste bewyse van die valsheid van hierdie testament, die gebrek aan skaamte van die versinner daarvan, en die grootheid van sy vermetelheid in sy leuens. Want wie ook al die edele Koran skryf en dit van stad na stad, of van plek na plek stuur; sal nie hierdie beloning kry as hy nie ooreenkomstig die edele Koran optree nie. Hoe kan die skrywer van hierdie leuen en die een wat dit van stad na stad oordra dit dan kry. En wie nie die Koran skryf nie en dit nie van stad na stad stuur nie, sal nie van die intreding van die Profeet (vrede wees met hom) ontnem word as hy 'n gelowige in hom is en 'n volgeling van sy wetgewing is nie. En hierdie enkele leuen in hierdie testament is op sigself genoeg as bewys vir die valsheid daarvan en die leuen van sy verspreider, asook sy vermetelheid, onnoselheid en sy verwydering van kennis van die leiding wat die Boodskapper (vrede wees met hom) gebring het.

En in hierdie testament - benewens wat reeds genoem is - is daar ander dinge wat almal dui op die valsheid en leuenagtigheid daarvan. En selfs as die versinner daarvan duisend keer of meer sou sweer dat dit outentiek is, en selfs as hy die grootste straf en die ergste foltering op homself sou roep as hy die

waarheid praat; hy sal nie die waarheid praat nie en dit sal nie outentiek wees nie. Dit is eerder, by Allah en weer by Allah, een van die grootste en lelikste onwaarhede. En ons roep Allah die Verhewe en die Engele by ons as getuies, asook enige Moslem wat hierdie geskrif lees - 'n getuienis waarmee ons ons Here Sy Majesteit sal ontmoet -: dat hierdie testament 'n leuen en versinsel is teen die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom). Mag Allah die een wat dit versin het verneder en hom behandel soos hy verdien.

En benewens wat voorafgegaan het, word die leuen en valsheid van hierdie testament bewys deur baie dinge uit die teks wat genoem is, waaronder:

Eerstens: sy stelling daarin: ("want van Vrydag tot Vrydag het honderd-en-sestigduisend as nie-Moslems gesterf"); omdat dit kennis van die Onsigbare behels, en Openbaring het vir die Boodskapper (vrede wees met hom) geëindig na sy dood. Hy het selfs in sy lewe nie die Onsigbare geken nie, so hoe dan na sy dood? As gevolg van die woord van Allah die Verhewe:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...﴾

"Sê: 'Ek sê nie vir julle dat ek die skatte van Allah by my het nie, en ek ken nie die Onsigbare nie...'"
[Al-An'aam: 50] En die woord van die Verhewe:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

"Sê: 'Niemand in die hemele en op die aarde ken die Onsigbare behalwe Allah nie...' [An-Naml: 65], En in die outentieke hadith van die Profeet (vrede wees met hom) dat hy gesê het:

«يُذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: 117].»

"Manne sal op die Dag van Opstanding van my Poel weggedryf word, en ek sal sê: 'O Here! My metgeselle, my metgeselle!' Daar sal vir my gesê word: 'Jy weet nie wat hulle ná jou uitgevind het nie.' Dan sal ek sê soos die regverdige dienaar gesê het: 'En ek was 'n getuie oor hulle solank ek onder hulle was, maar toe U my geneem het, was U die Waarnemer oor hulle, en U is 'n Getuie oor alle dinge.' [Al-Maa'idah: 117]."

Tweedens: -Van die dinge wat dui op die valsheid van hierdie testament, en dat dit 'n leuen is:- sy stelling daarin: ("wie dit skryf en arm was, Allah sal hom ryk maak, of hy was in die skuld, Allah sal sy skuld afbetaal, of hy het 'n sonde op hom, Allah sal hom en sy ouers vergewe deur die seën van hierdie testament") ens. En dit is van die grootste leuens, en die duidelikste bewyse vir die onwaarheid van die versinner daarvan, en sy gebrek aan skaamte teenoor Allah en Sy dienaars. Omdat hierdie drie dinge nie verkry word net deur die edele Koran te skryf nie, hoe kan dit dan verkry

word deur iemand wat hierdie vals testament skryf?! Hierdie slegte mens wil slegs die mense mislei, en hulle aan hierdie testament verbind; sodat hulle dit sal skryf en aan hierdie beweerde deugszaamheid sal vasklou, en die middele sal verlaat wat Allah vir Sy dienaars voorgeskryf het, en as 'n manier gemaak het na rykdom en afbetaling van skuld en vergifnis van sondes. Ons soek toevlug by Allah teen die oorsake van verlating en die gehoorsaming van begeertes en die Satan.

Derdens: -Van die dinge wat dui op die valsheid van hierdie testament:- sy stelling daarin: ("En wie dit nie skryf van die dienaars van Allah nie; sy gesig sal swart wees in hierdie wêreld en die Hiernamaals"). En hierdie is - ook - van die lelikste leuens, en van die duidelikste bewyse vir die valsheid van hierdie testament, en die leuen van sy versinner. Hoe is dit in enige verstandige persoon se verstand moontlik dat die skryf van hierdie testament, wat in die veertiende eeu deur 'n onbekende man gebring is wat dit versin het teen die Boodskapper van Allah (vrede wees met hom), as vereiste het dat wie dit nie skryf nie se gesig swart sal wees in hierdie wêreld en die Hiernamaals, en wie dit skryf ryk sal word na armoede, en vry sal wees van skuld na die ophoping daarvan op hom, en vergewe sal word vir sy sondes wat hy gepleeg het!!

Heilig is U! Dit is 'n geweldige leuen!! En die bewyse en die realiteit getuig van die leuen van hierdie versinner, en die grootheid van sy vermetelheid teenoor Allah, en sy gebrek aan skaamte teenoor Allah en teenoor die mense. So baie nasies het dit nie geskryf nie, en tog het hul gesigte nie swart geword nie. En hier is 'n groot menigte wat slegs deur Allah getel kan word wat dit al baie keer geskryf het, en tog is hul skuld nie afbetaal nie, en hul armoede nie verdwyn nie. So ons soek toevlug by Allah teen die afdwaling van harte, en die roes van sondes. En hierdie is eienskappe en belonings wat die edele wetgewing nie gebring het vir die een wat die beste en grootste boek geskryf het nie, naamlik die edele Koran. Hoe kan dit dan verkry word deur die een wat 'n vals testament skryf wat verskeie vorme van onwaarheid bevat, asook baie sinne met verskeie vorme van ongeloof. Heilig is Allah!! Hoe verdraagsaam is Hy tog met die een wat die vermetelheid gehad het om oor Hom te lieg.

Vierdens: -Van die dinge wat daarop dui dat hierdie testament van die mees valse onwaarhede en die duidelikste leuens is:- sy stelling daarin: ("En wie daarin glo, sal van die straf van die Vuur gered word, en wie dit as 'n leuen beskou, het ongelowig geword"). En dit is - ook - van die grootste vermetelheid in leuens, en van die lelikste onwaarhede. Hierdie versinner nooi alle mense uit

om in sy leuen te glo, en hy beweer dat hulle daardeur van die straf van die Vuur gered sal word, en dat wie dit ontken, ongelowig word. En by Allah, hierdie leuenaar het 'n geweldige leuen teen Allah geskep, en hy het by Allah die onwaarheid gepraat. Waarlik, wie daarin glo, is die een wat dit verdien om 'n ongelowige te wees, en nie die een wat dit as 'n leuen beskou nie. Omdat dit 'n versinsel en onwaarheid en 'n leuen is wat geen basis van outentiekheid het nie. En ons roep Allah as getuie dat dit 'n leuen is, en dat die versinner daarvan 'n leuenaar is, wat vir die mense wetgewing wil maak wat Allah nie toegelaat het nie, en in hul godsdienste wil inbring wat nie daarvan is nie. En Allah het die godsdienste al veertien eeue voor hierdie versinsel vir hierdie nasie voltooi en volmaak. So wees gewaarsku: O lesers en broeders, pasop om sulke versinsels te glo, en pasop dat dit by julle in omloop is. Want die waarheid het 'n lig daarop wat nie verwarrend is vir die een wat dit soek nie. Soek die waarheid deur sy bewyse, en vra die mense van kennis oor dit wat vir julle onduidelik is, en moenie mislei word deur die eed van leuenaars nie. Immers, Iblies die vervloekte het vir julle ouers Adam en Eva gesweer dat hy waarlik vir hulle 'n opregte raadgewer is, en tog was hy die grootste verraaier en die mees leuenagtige van leuenaars, soos Allah oor hom vertel het toe Sy Majesteit gesê het:

﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّصِيحِينَ 21﴾

"En hy het vir hulle gesweer: 'Waarlik, ek is vir julle twee een van die opregte raadgewers.' 21" [Al-A'raaf: 21]. So pasop vir hom, en pasop vir sy volgelinge onder die versinners. Want hoeveel vals ede en verraderlike beloftes en versierde woorde het hy en hulle nie om mense te mislei en te laat afdwaal nie! En wat betref dit wat hierdie versinner genoem het oor die verskyning van verwerplike dinge; dit is 'n realiteit. En die edele Koran en die reine Soennah het ten strengste daarteen gewaarsku. En in albei is daar voldoende leiding en genoegsaamheid.

En wat betref dit wat hy genoem het oor die tekens van die Uur, die profetiese hadiths het reeds verduidelik wat die tekens van die Uur sal wees, en die edele Koran het na sommige daarvan verwys. So wie dit wil weet, sal dit in sy gepaste plek vind in die boeke van die Soennah en die geskifte van die mense van kennis en geloof. En mense het nie die verduidelikings van so 'n versinner en sy misleiding en sy vermenging van die waarheid met onwaarheid nodig nie. Mag Allah my, vir julle en die res van die Moslems beskerm teen die euwel van die duiwels, die beproewing van die misleiers, die afdwaling van die afgedwaaldes, en die bedrog van die vyande van Allah, die onwaaragtiges, wat die lig van Allah met hul monde wil uitdoof, en die mense

se godsdiens vir hulle wil verwar. En Allah sal Sy lig vervolmaak en Sy godsdiens help, selfs al sou die vyande van Allah onder die duiwels en hul volgelingen van die ongelowiges en ateïste dit haat. En ons vra Allah om die toestande van die Moslems reg te stel, en hulle die guns te bewys om die waarheid te volg, en daarop standvastig te wees, en om by Allah Sy Majesteit te bekeer van alle sondes. Want Hy is waarlik die Een Wat berou aanvaar, die Mees Barmhartige, Wat in staat is tot alle dinge. n Allah is vir ons genoeg, en Hy is die beste Beskermer, en daar is geen mag of krag behalwe by Allah, die Verhewe, die Almagtige nie.

En alle lof kom Allah toe, die Here van die wêreld. En mag die seëninge en vrede van Allah wees op Sy dienaar en boodskapper, die waarlike, die betroubare, en op sy familie en sy metgeselle en sy volgelingen in opregtheid tot die Dag van Vergoeding.

**Die uitspraak oor towerkuns (towerdy),
waarsêery en wat daarmee verband hou.**

Abd al-Aziz bin Abdullah bin Baz.

Die Negende Verhandeling: Die Besluit oor Toorkuns, Waarsêery en wat daarmee verband hou¹

Alle lof behoort aan Allah alleen, en vrede en seëninge op hom na wie daar geen profeet is nie. Om voort te gaan:

In die lig van die groot aantal kwaksalwers in die afgelope tyd wat beweer dat hulle medisyne beoefen en behandel deur middel van toorkuns of waarsêery, hul verspreiding in sommige lande, en hul uitbuiting van die eenvoudige mense by wie onkunde die oorhand het; het ek dit as deel van die advies ter wille van Allah en Sy dienaars beskou om die groot gevaar hiervan vir Islam en die Moslems te verduidelik; weens die afhanklikheid van ander as Allah die Verhewene, en die weerspreking van Sy bevel en die bevel van Sy BoodsAPPER, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees.

Ek sê dus, terwyl ek hulp by Allah die Verhewene soek: Dit is by ooreenkoms toelaatbaar om mediese behandeling te soek. 'n Moslem mag na 'n dokter gaan vir interne siektes, chirurgie, senuweesiektes of soortgelyke sake; sodat hy sy siekte kan diagnoseer en hom kan behandel met medisyne wat godsdienstig toelaatbaar is, volgens dít wat in

¹ Hierdie opdrag is gepubliseer in 'n pamflet (nommer 17) deur die Algemene Presidensie vir Wetenskaplike Navorsing, Ifta, Da'wah en Voorligting in die jaar 1402 AH.

die mediese wetenskap bekend is. Dit is omdat dit val onder die gebruik van natuurlike middele en dit weerspreek nie vertrouwe op Allah nie. Allah die Verhewe en Almagtige het die siekte neergesend en saam daarmee die medisyne; diegene wat dit weet, weet dit, en diegene wat onkundig daaroor is, is onkundig daaroor. Maar Hy, die Verhewene, het nie die genesing van Sy dienaars gemaak in dít wat Hy vir hulle verbied het nie.

Dit is dus nie toelaatbaar vir 'n sieke om na waarsêers te gaan wat beweer dat hulle kennis dra van die onsigbare om sy siekte by hulle te probeer uitvind nie. Net so is dit nie vir hom toelaatbaar om hulle te glo in dít wat hulle hom vertel nie, want hulle praat deur raaiwerk oor die onsigbare, of hulle roep die djinns op om hulle te help met dít wat hulle wil hê. Die besluit oor hierdie mense is ongeloof en dwaalweg indien hulle aanspraak maak op kennis van die onsigbare.

Muslim het in sy Sahih oorgelewer dat die Profeet, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, gesê het:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

"Wie na 'n waarsêer gaan en hom oor iets vra, sy gebed sal vir veertig dae nie aanvaar word nie."

En van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees, van die Profeet, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, dat hy gesê het:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Wie na 'n waarsêer gaan en hom glo in dít wat hy sê, het waarlik ongeloof gepleeg in dít wat aan Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, geopenbaar is." Oorgelewer deur Abu Dawood en aangeteken deur die outeurs van die vier Sunan-boeke, en Al-Hakim het dit as outentiek geklassifiseer van die Profeet, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, met die bewoording:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Wie na 'n waarsêer of 'n waarsêer gaan en hom glo in dít wat hy sê, het waarlik ongeloof gepleeg in dít wat aan Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, geopenbaar is."

En van 'Imran bin Husayn, mag Allah tevrede met hom wees, wat gesê het dat die BoodsAPPER van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, gesê het:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

"Hy is nie van ons nie wat slegte voortekens neem of vir wie slegte voortekens geneem word, of wat waarsê of vir wie waargesê word, of wat toorkuns beoefen of vir wie toorkuns beoefen word. En wie na 'n waarsêer gaan en hom glo in dít wat hy sê, het waarlik ongeloof gepleeg in dít wat aan Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah

op hom wees, geopenbaar is," Oorgelewer deur Al-Bazzar met 'n goeie ketting van oordrag.

In hierdie edele Ahadith is daar: Die verbod daarop om na waarsêers, waarsêers, towenaars en soortgelyke mense te gaan, om hulle te vra of hulle te glo, en daarin is die waarskuwing teen die bestraffing daarvoor.

Dit is nie toelaatbaar om mislei te word deur hul korrektheid in sommige sake nie, en ook nie deur die groot aantal mense wat na hulle gaan nie; want hulle is onkundiges en dit is nie toelaatbaar dat mense deur hulle mislei word nie. Die Boodskapper, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, het immers verbied om na hulle te gaan, hulle te vra of hulle te glo; weens die groot boosheid daarin, die geweldige gevaar en die ramspoedige gevolge, en omdat hulle sondige leuenaars is.

Net so is daar in hierdie Ahadith: bewys vir die ongeloof van die waarsêer en die towenaar; want hulle albei maak aanspraak op kennis van die onsigbare, en dit is ongeloof. Ook omdat hulle nie hul doel bereik behalwe deur die djinns te dien en hulle naas Allah te aanbid nie; en dit is ongeloof in Allah en afgodediens teenoor Hom die Verhewene. Die een wat hulle glo in hul aanspraak op die onsigbare, is soos hulle. En elkeen wat hierdie sake aanvaar van diegene wat dit beoefen, van hom het die Boodskapper van Allah, mag die vrede en

seëninge van Allah op hom wees, hom gedistansieer.

Net so is dit nie vir die Moslem toelaatbaar om hom te onderwerp aan dít wat hulle as behandeling beweer nie; soos hul prewel van towerspreuke of die giet van lood, en soortgelyke bygelowe wat hulle doen. Dit is deel van waarsêery en die misleiding van mense, en wie daarmee tevrede is, het hulle gehelp in hul valsheid en ongeloof.

Dit is ook nie vir enige van die Moslems toelaatbaar om na hulle te gaan om hulle te vra oor met wie sy seun of familielid sal trou nie, of oor dít wat tussen die eggenote en hul families sal wees aan liefde en lojaliteit, of vyandigheid en egskeiding en dies meer nie; Omdat dit tot die onsigbare kennis behoort wat niemand behalwe Allah, Verhewe en Verheerlik is Hy, ken nie.

Dit is dus die plig van die owerhede, diegene wat met die handhawing van wat goed is en die verbod op wat verkeerd is belas is, en ander wat oor die vermoë en gesag beskik, om die besoek aan waarsêers, waarsêende waarseggers en soortgelyke persone te verwerp en te verbied. Hulle moet diegene wat enigiets hiervan in markte of elders beoefen, ten sterkste aanspreek, asook diegene wat hulle besoek.

Dieselfde geld vir toordery, want dit is een van die verbode daade wat tot ongeloof lei, soos Allah,

die Almagtige en Verhewe, aangaande die twee engele gesê het:

﴿...وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

“...En hulle het niemand geleer voordat hulle gesê het: ‘Ons is slegs ’n toets, moet dus nie ongelowig word nie.’ Tog het hulle van hulle geleer wat skeiding tussen ’n man en sy vrou veroorsaak. Maar hulle kon niemand daarmee benadeel behalwe met Allah se toestemming nie. En hulle het geleer wat hulle benadeel en hulle nie bevoordeel nie. En hulle het voorwaar geweet dat wie dit verkry, geen aandeel in die Hiernamaals sal hê nie. En voorwaar, sleg is dit waarvoor hulle hulself verkoop het, as hulle maar net geweet het.” [al-Baqarah: 102].

Hierdie edele verse toon dus dat toordery ongeloof is en dat towenaars skeiding tussen ’n man en sy vrou veroorsaak. Dit toon ook dat toordery nie uit sigself enige voordeel of skade kan veroorsaak nie. Dit het slegs ’n uitwerking deur Allah se kosmiese en voorbestemde toestemming, want Allah, Verhewe is Hy, is die Een wat goed en kwaad geskep het.

Die edele vers toon ook dat diegene wat toordery aanleer, slegs iets aanleer wat hulle benadeel en hulle nie bevoordeel nie. Hulle het geen aandeel by

Allah nie, dit wil sê, geen geluk of deel nie. Dit is 'n ernstige waarskuwing wat die omvang van hulle verlies in hierdie wêreld en die Hiernamaals aandui. Hulle het hulself immers vir die geringste prys verkoop. Daarom het Allah, Verhewe is Hy, hulle hiervoor veroordeel deur te sê:

﴿وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

“...En voorwaar, sleg is dit waarvoor hulle hulself verkoop het, as hulle maar net geweet het.” [al-Baqarah: 102]. Die woord “koop” hier dra die betekenis van “verkoop”.

Die skade wat deur hierdie bedrieërs veroorsaak word, het inderdaad groot geword, en die saak van hierdie bedrieërs wat hierdie kennis van die veelgodedienaars geërf het en daarmee mense met swak verstand mislei, het ernstig geword. Waarlik, aan Allah behoort ons en na Hom is ons terugkeer. Allah is vir ons voldoende, en Hy is die beste Besikker oor sake.

Ons vra Allah om welstand en veiligheid teen die kwaad van towenaars, waarsêers en alle ander bedrieërs en charlatans. Ons vra Hom, Verhewe is Hy, om die Moslems teen hulle kwaad te beskerm en om die regeerders van die Moslems in staat te stel om teen hulle op hulle hoede te wees en Allah se oordeel oor hulle uit te voer, sodat die mense van hulle skade en bose dade verlos kan word. Voorwaar, Hy is Gul en Edelhoedig.

Allah, Verhewe is Hy, het inderdaad aan Sy dienaars middele voorgeskryf waardeur hulle hulself teen die kwaad van toordery kan beskerm voordat dit plaasvind. Hy het ook aan hulle verduidelik waarmee dit behandel kan word nadat dit plaasgevind het. Dit is uit Sy genade en goedertierenheid teenoor hulle, en ter vervolmaking van Sy guns aan hulle.

Hier volg 'n uiteensetting van die dinge waardeur 'n mens jouself teen die gevaar van toordery kan beskerm voordat dit plaasvind, asook die dinge waarmee dit behandel kan word nadat dit plaasgevind het, uit die sake wat volgens die Shari'ah toelaatbaar is. Dit word soos volg uiteengesit:

Eerstens: Wat gebruik word om jouself teen die gevaar van toordery te beskerm voordat dit plaasvind. Die belangrikste en voordeligste hiervan is om jouself te beskerm deur die voorgeskrewe adhkār, die voorgeskrewe smeekbedes en die beskermende sūrahs wat van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgelewer is. Daarvan is die lees van Āyat al-Kursī, wat die grootste vers in die Heilige Qur'an is, ná elke verpligte ṣalāh, nadat die salām gegee is. Dit is die woorde van Allah, Verhewe is Hy:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتَ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿255﴾

“Allah, daar is geen god behalwe Hy nie, die Lewende, die Onderhouder van alles. Nog sluimering nóg slaap oorval Hom. Aan Hom behoort alles wat in die hemele en die aarde is. Wie is dit wat by Hom kan intree ten behoeve van iemand anders, behalwe met Sy toestemming? Hy weet wat voor hulle is en wat agter hulle is. En hulle omvat niks van Sy kennis nie, behalwe wat Hy wil. Sy Kursī omvat die hemele en die aarde, en die bewaking daarvan vermoei Hom nie. En Hy is die Allerhoogste, die Allerbesonderse.” [al-Baqarah: 255]. Dit word ook aanbeveel om dit voor slaaptyd te lees. Dit is outentiek van die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seënige op hom wees) oorgelewer dat hy gesê het:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَفْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

“Wie Āyat al-Kursī gedurende die nag lees, sal voortdurend ’n beskermmer van Allah oor hom hê, en geen shayṭān sal hom nader totdat hy die oggend bereik nie.”

Daarvan is ook die lees van:

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)،

“Sê: Hy is Allah, die Enigste.”

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ1)،

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die dagbreek.”

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾1

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die mense.” [al-Nās: 1]. Hierdie drie sūrahs moet ná elke verpligte ṣalāh gelees word, en hulle moet drie keer aan die begin van die dag, ná die Fajr-gebed, en aan die begin van die nag, ná die Maghrib-gebed, gelees word.

Daarvan is ook die lees van die laaste twee verse van Sūrat al-Baqarah aan die begin van die nag. Dit is die woorde van Allah, Verhewe is Hy:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾285

“Die Boodskapper glo in wat van sy Here aan hom neergestuurd is, en ook die gelowiges. Elkeen glo in Allah, Sy engele, Sy Boeke en Sy boodskappers. ‘Ons maak geen onderskeid tussen enige van Sy boodskappers nie.’ En hulle sê: ‘Ons het gehoor en ons gehoorsaam. Ons vra U vergifnis, ons Here, en na U is die terugkeer.’” Tot aan die einde van die sūrah.

Dit is omdat dit outentiek van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) oorgelewer is dat hy gesê het:

«مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ».

“Wie die laaste twee verse van Sūrat al-Baqarah gedurende die nag lees, sal dit vir hom voldoende wees.” Die betekenis daarvan, en Allah weet die beste, is dat dit hom teen elke vorm van kwaad beskerm. Daarvan is ook om gereeld beskerming te soek met die woorde: “Ek soek beskerming by die volmaakte woorde van Allah teen die kwaad van wat Hy geskep het”, gedurende die dag en nag, en wanneer ’n mens enige plek aandoen, hetsy in ’n gebou, in die woestyn, in die lug of op die see. Dit is gebaseer op die woorde van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees):

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

“Wie by ’n plek aandoen en sê: ‘Ek soek beskerming by die volmaakte woorde van Allah teen die kwaad van wat Hy geskep het,’ sal niks hom benadeel totdat hy daardie plek verlaat nie.”

Daarvan is ook dat ’n Moslem drie keer aan die begin van die dag en aan die begin van die nag sê:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

“In die Naam van Allah, met Wie se Naam niks op die aarde of in die hemel kan skade berokken nie, en Hy is die Alhorende, die Alwetende.”

Dit is omdat die aanmoediging om dit te sê, van die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) as outentiek bevestig is, en

omdat dit 'n middel is tot veiligheid teen elke vorm van kwaad.

Tweedens: Wat gebruik word om toordery te behandel nadat dit plaasgevind het. Dit word ook deur verskeie middele gedoen:

Die eerste daarvan is om Allah nederig en dringend aan te roep en Hom, Verhewe is Hy, te vra om die skade te verwyder en die teëspoed weg te neem.

Die tweede is om moeite te doen om die plek waar die toordery begrawe of versteek is, te vind, hetsy in die grond, op 'n berg of elders. Wanneer dit gevind, uitgehaal en vernietig word, word die toordery tot niet gemaak. Dit is een van die doeltreffendste behandelings vir toordery.

Die derde is ruqyah deur middel van die voorgeskrewe adhkār en liturgiese formules, waarvan daar baie is. Een daarvan is:

Wat in die woorde van die BoodsAPPER van Allah (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) bevestig is:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهَبِ الْبَاسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

“O Allah, Here van die mense, verwyder die teëspoed en genees, want U is die Geneesheer. Daar is geen genesing behalwe U genesing nie, 'n genesing wat geen siekte agterlaat nie.” Dit word drie keer gesê.

Daarvan is ook die ruqyah waarmee Jibrīl die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) behandel het. Dit is:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ»

“In die Naam van Allah verrig ek ruqyah vir jou, teen alles wat jou benadeel, en teen die kwaad van elke siel of die bose oog van ’n afgunstige. Allah sal jou genees. In die Naam van Allah verrig ek ruqyah vir jou.” Dit word drie keer herhaal.

Daarvan, en dit is ’n voordelige behandeling vir ’n man wat verhinder word om seksuele omgang met sy vrou te hê, is om sewe groen lote blare van die sidr-boom te neem, dit met ’n klip of iets soortgelyks fyn te stamp, dit in ’n houer te plaas, en genoeg water daaroor te gooi vir die bad. Daarna lees hy daaroor:

Āyat al-Kursī, en

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝۱﴾

“Sê: O julle ongelowiges.” [al-Kāfirūn: 1], en

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱﴾

“Sê: Hy is Allah, die Enigste.” [al-Ikhlās: 1], en

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die dagbreek.” [al-Falaq: 1], en

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱﴾

“Sê: Ek soek beskerming by die Here van die mense.” [al-Nās: 1],

en die verse oor toordery in Sūrat al-Aʿrāf, naamlik die woorde van Allah, Verhewe is Hy:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ 117 فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 118 فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صُغُرِينَ 119﴾

“En Ons het aan Mūsā geopenbaar: ‘Werp jou staf neer.’ Toe verslind dit dadelik wat hulle valslik te voorskyn gebring het.”

“Toe het die waarheid gevestig geword en het dit wat hulle gedoen het, tot niet gegaan.”

“Hulle is daar verslaan en het vernederd teruggekeer.” [al-Aʿrāf: 117-119].

En die verse in Sūrah Yūnus, waarin Allah, die Verhewe, sê:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ 79 فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ 80 فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ 81 وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ 82﴾

﴾En Farao het gesê: “Bring vir my elke kundige towenaar.”﴿

﴾Toe die towenaars kom, het Mūsā aan hulle gesê: “Gooi neer wat julle gaan gooi.”﴿

﴾Toe hulle gegooi het, het Mūsā gesê: “Wat julle gebring het, is toordery. Voorwaar, Allah sal dit vernietig. Voorwaar, Allah laat nie die werk van die verderflikes slaag nie.”﴿

﴾En Allah bevestig die waarheid deur Sy Woorde, selfs al haat die misdadigers dit.﴿ [Yūnus: 79-82].

En die verse in Sūrah Ṭāhā:

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ 65 قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعَصَبُهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ 66 فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ 67 قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ 68 وَآلَقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّتْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ 69﴾

﴾Hulle het gesê: “O Mūsā, óf jy gooi eerste, óf ons sal die eerste wees om te gooi.”﴿

﴾Hy het gesê: “Nee, gooi julle.” En skielik het hulle toue en hulle stokke, as gevolg van hulle toordery, vir hom voorgekom asof dit beweeg.﴿

﴾Daarop het Mūsā in homself vrees ervaar.﴿

﴾Ons het gesê: “Moenie vrees nie. Voorwaar, jy is die meerdere.”﴿

﴾En gooi neer wat in jou regterhand is. Dit sal vernietig wat hulle gemaak het. Wat hulle gemaak het, is slegs ’n list van ’n towenaar. En die towenaar sal nie suksesvol wees waar hy ook al kom nie.”﴿ [Ṭāhā: 65-69].

Nadat die bogenoemde verse oor die water gelees is, moet daarvan drie slukke gedrink word en met die res moet gebad word. Deur dit te doen, sal die siekte, indien Allah wil, verdwyn. Indien dit nodig is om dit twee keer of meer te gebruik, is daar geen beswaar daarteen totdat die siekte verdwyn nie.

Hierdie adhkār, beskermingsgebede en metodes behoort tot die grootste middele om jouself teen die kwaad van toordery en ander euwels te beskerm. Dit is ook die grootste wapen om toordery te verwyder nadat dit plaasgevind het, vir die persoon wat dit met opregtheid en geloof, vertrouwe in Allah, afhanklikheid van Hom en 'n oop gemoed teenoor dit wat dit voorskryf, handhaaf.

Dit is wat ek kon verduidelik van die aangeleenthede waardeur 'n mens hom teen toordery kan beskerm en dit kan behandel. En Allah is die Beskermmer van sukses en leiding.

Hier kom ons by 'n belangrike aangeleentheid, naamlik die behandeling van toordery deur middel van die praktyke van towenaars, wat gedoen word deur om deur middel van slagting of ander vorme van aanbidding toenadering tot die djinn te seek. Dit is nie toelaatbaar nie, omdat dit 'n praktyk van Satan is, en inderdaad groot shirk is. Dit is eweneens nie toelaatbaar om toordery te behandel deur die hulp van kahins, waarsêers en ander bedrieërs te vra en dit wat hulle sê te gebruik nie, omdat hulle nie vertrou kan word nie en omdat hulle leuenaars en goddelose mense is wat beweer dat hulle kennis van die onsienlike besit en mense mislei. Die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) het gewaarsku teen die besoek aan hulle, om hulle te ondervra en om hulle te glo, soos reeds aan die begin van hierdie verhandeling

verduidelik is. Dit is dus verpligtend om daarvoor op te pas. Dit is outentiek oorgelewer dat die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) gevra is oor nushrah, waarop hy gesê het:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ»

“Dit is van die werk van Satan.” Oorgelewer deur Imām Aḥmad en Abū Dāwūd met ’n goeie isnād.

Nushrah is die verwydering van toordery van ’n persoon wat betower is. Wat hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) met hierdie uitspraak bedoel het, is die nushrah wat die mense van die Jāhiliyyah beoefen het, naamlik om ’n towenaar te vra om die toordery te verwyder, of om dit deur middel van soortgelyke toordery deur ’n ander towenaar te verwyder.

Wat die verwydering daarvan deur middel van ruqyah, wettige beskermingsverse en -gebede, en toelaatbare medisyne betref, is daar geen beswaar daarteen nie, soos reeds hierbo vermeld is. Die geleerde Ibn al-Qayyim en Shaykh ‘Abd al-Raḥmān ibn Ḥasan het dit uitdruklik vermeld in Fath al-Majīd, mag Allah hulle albei genadig wees. Ander geleerdes het dit eweneens uitdruklik vermeld.

Allah is die Een van Wie ons vra om die Moslems tot welstand teen elke euwel te lei, om hulle godsdiens vir hulle te bewaar, om aan hulle begrip daarvan te skenk en om hulle welstand te gee teen alles wat in stryd is met Sy Sharī‘ah.

Mag Allah vrede en seëninge skenk aan Sy dienaar en Sy BoodsAPPER, Muḥammad, en aan sy familie en sy metgeselle.

Die Waarskuwing teen die Bou van Moskees oor Grafte

'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz

Die Tiende Brief: 'n Waarskuwing teen die bou van moskees op grafte

In die Naam van Allah, alle lof aan Allah, en vrede en seëninge op die BoodsAPPER van Allah.

Daarna: Ek het kennis geneem van wat in die derde uitgawe van die tydskrif van die Muslim World League gepubliseer is onder die afdeling (Moslem-nuus van die maand): Dat die Vereniging van Islamitiese Wetenskappe in die Hashemitiese Koninkryk van Jordanië beoog om 'n moskee op te rig by die grot wat onlangs in die dorpie Al-Ruhaib ontdek is. Dit is die grot waar daar gesê word dat die Mense van die Grot (Ashab al-Kahf), wat in die Heilige Koran genoem word, geslaap het. Einde van aanhaling.

Vanweë die plig om opregte advies ter wille van Allah en Sy dienaars te gee, het ek dit goedgevind om 'n woord in dieselfde tydskrif aan die Vereniging van Islamitiese Wetenskappe in Jordanië te rig. Die inhoud daarvan is: Advies aan die vereniging om nie hul voorneme uit te voer om 'n moskee op die genoemde grot te bou nie. Dit is

omdat die bou van moskees op die grafte van profete en vromes, of op hul oorblyfsels, iets is wat die volmaakte Islamitiese Sharia verbied en teen gewaarsku het, en diegene wat dit doen, vervloek het. Dit is omdat dit een van die middele tot shirk (afgodery) en oordrewe verheerliking van profete en vromes is. Die werklikheid getuig van die korrektheid van wat die Sharia gebring het, en is bewys dat dit van Allah, die Verhewe, kom. Dit is 'n blink bewys en 'n deurslaggewende argument vir die waarheid van die Boodskapper van Allah ﷺ in wat hy van Allah gebring en aan die oemma (gemeenskap) oorgedra het. Almal wat peins oor die toestand van die Islamitiese wêreld en die shirk en oormatigheid wat daarin plaasgevind het weens die bou van moskees op grafte—deur dit te verheerlik, uit te lê met tapyte, te versier en bewaarders daarvoor aan te stel—sal met sekerheid weet dat dit middele tot shirk is. Een van die skoonhede van die Islamitiese Sharia is juis die verbod daarop en die waarskuwing teen die bou daarvan.

Wat hieroor oorgelewer is, sluit in wat die twee sjeiks, Al-Bukhari en Muslim (mag Allah hulle genadig wees), op gesag van Aisha (mag Allah tevrede wees met haar) oorgelewer het: Die Boodskapper van Allah ﷺ het gesê:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا، قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِرَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

"Mag Allah die Jode en die Christene vervloek; hulle het die grafte van hul profete as moskees (plekke van aanbidding) geneem." Aisha het gesê: "Hy het gewaarsku teen wat hulle gedoen het." Sy het bygevoeg: "As dit nie daarvoor was nie, sou sy graf oopgelaat gewees het, maar daar is gevrees dat dit as 'n moskee geneem sou word." In die twee Sahihs word ook genoem dat Umm Salama en Umm Habiba (mag Allah tevrede wees met hulle) aan die BoodsAPPER van Allah ﷺ 'n kerk genoem het wat hulle in die land van Abessinië gesien het en die beelde wat daarin was. Hy ﷺ het gesê:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوْرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

"Wanneer 'n vroom man onder daardie mense gesterf het, het hulle 'n moskee oor sy graf gebou en daardie beelde daarin gemaak. Hulle is die slegste van die skepping voor Allah."

In Sahih Muslim, op gesag van Jundub bin Abdullah (mag Allah tevrede wees met hom), het hy gesê: Ek het die BoodsAPPER van Allah ﷺ vyf dae voor sy dood hoor sê:

«إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنَهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

"Ek verklaar voor Allah dat ek geen boesemvriend (khalil) onder julle het nie, want Allah het my as 'n boesemvriend geneem net soos Hy Ibrahim as 'n boesemvriend geneem het. As ek 'n boesemvriend uit my oemma sou neem, sou ek Abu Bakr as 'n boesemvriend geneem het. Wees gewaarsku dat diegene voor julle die grafte van hul profete en vromes as moskees geneem het. Waarlik, moenie grafte as moskees neem nie; ek verbied julle dit." Daar is baie hadiths oor hierdie onderwerp.

Die imams van die Moslem-geleerdes van al vier regsskole en ander het die verbod op die neem van moskees op grafte beklemtoon en daarteen gewaarsku, in ooreenstemming met die Sunnah van die Boodskapper ﷺ, as advies aan die oemma sodat hulle nie in dieselfde foute verval as die oordrywers van die Jode, Christene en die dwalendes van hierdie oemma nie.

Dit is die plig van die Vereniging van Islamitiese Wetenskappe in Jordanië, en alle ander Moslems, om die Sunnah aan te kleef, die pad van die imams te volg, en versigtig te wees vir dit waaroor Allah en Sy Boodskapper gewaarsku het. Daarin lê die regskapenheid, geluk en redding van die dienaars in hierdie wêreld en die hiernamaals. Sommige mense steun in hierdie verband op die woorde van die Verhewe in die verhaal van die Mense van die Grot:

{...قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا}

"...Diegene wat die oorhand in hul saak gehad het, het gesê: 'Ons sal sekerlik 'n moskee oor hulle bou.'" [Al-Kahf: 21]

Die antwoord hierop is: Allah het ons vertel wat die leiers en maghebbers van daardie tyd gesê het, maar dit is nie as 'n teken van goedkeuring nie. Intendeel, dit is 'n berisping en om mense afkerig te maak van hul optrede. Die bewys hiervoor is dat die Boodskapper ﷺ, aan wie hierdie vers geopenbaar is en wat die beste van alle mense die interpretasie daarvan geken het, sy oemma verbied het om moskees op grafte te bou, hulle daarteen gewaarsku het, en diegene wat dit doen, vervloek het.

As dit toelaatbaar was, sou die Boodskapper van Allah ﷺ nie so streng daarteen gewaarsku het en selfs so ver gegaan het om diegene wat dit doen te vervloek en te sê dat hulle die slegste van die skepping voor Allah is nie. Dit is voldoende vir diegene wat die waarheid soek. Selfs al sou ons aanneem dat die bou van moskees op grafte toelaatbaar was vir diegene voor ons, is dit nie vir ons toelaatbaar om hulle daarin na te volg nie. Ons Sharia vervang die vorige wette, en ons Boodskapper ﷺ is die seël van die profete. Sy Sharia is volmaak en universeel, en hy het ons verbied om moskees op grafte te neem. Daarom is dit nie

toelaatbaar om hom te verbreek nie; dit is verpligtend om hom te volg en aan sy leringe vas te hou, en om ou gebruike of praktyke wat deur ander as goed beskou is, te laat vaar. Daar is niks meer volmaak as die wet van Allah nie, en geen leiding is beter as die leiding van die Boodskapper van Allah ﷺ nie.

Ons vra Allah om ons en alle Moslems te lei om standvastig te wees in Sy godsdienst en vas te hou aan die Sharia van Sy Boodskapper Muhammad ﷺ in woorde, dade, innerlik en uiterlik, totdat ons Allah ontmoet. Waarlik, Hy is die Verhorende, die Naaste.

Mag die vrede en seëninge van Allah op Sy dienaar en Boodskapper Muhammad wees, asook op sy familie en metgeselle, en diegene wat sy leiding volg tot die Dag van Oordeel.

Die begrawe van die dooies in moskees

'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz

Die Elfde Verhandeling: Die begrawe van die dooies in moskees

In die naam van Allah, en alle lof behoort aan Allah, en vrede en seëninge op die Boodskapper van Allah, en op sy familie en diegene wat sy leiding volg. Om verder te gaan:

Ek het die koerant "Al-Khartoum" ge lees, wat gepubliseer is op: 17/4/1415 AH; en ek het gevind dat daar 'n verklaring in gepubliseer is oor die

begrafnis van mnr. Muhammad Al-Hasan Al-Idrisi langs sy pa in hul moskee in die stad Omdurman... ens.

En weens dit wat Allah verpligtend gemaak het betreffende opregte advies (Nasihah) aan Moslems en die verwerping van die verwerplike (Munkar); het ek dit nodig geag om te waarsku dat die begrawe in moskees 'n saak is wat nie toelaatbaar is nie. Inteendeel, dit is van die weë tot afgodediens (Shirk), en van die dade van die Jode en Christene waarvoor Allah hulle veroordeel het, en Sy boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) hulle vervloek het, soos oorgelewer is in die twee Sahihs van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees, van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) dat hy gesê het:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»،

"Allah het die Jode en die Christene vervloek, hulle het die grafte van hul profete as moskees geneem," En in Sahih Muslim, van Jundub bin Abdullah, van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), dat hy gesê het:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنُهَاكُم عَنْ ذَلِكَ».

"Weet, waarlik dié voor julle was geneig om die grafte van hul profete en vroom mense as moskees te neem. Weet, julle moenie grafte as moskees neem

nie; waarlik, ek verbied julle daarvan." En die Ahadith met hierdie betekenis is baie.

Die verpligting op die Moslems in elke plek — regerings sowel as volke — is dus: om Allah te vrees, te waarsku teen dit wat Hy verbied het, en om hul dooies buite die moskees te begrawe, net soos die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) en sy metgeselle, mag Allah tevrede met hulle wees, die dooies buite die moskees begrawe het, en so ook hul volgelinge in goedheid.

Wat betref die teenwoordigheid van die graf van die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) en sy twee metgeselle Abu Bakr en Umar, mag Allah tevrede met hulle wees, in sy moskee (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees); is daar hoegenaamd geen bewys daarin vir die begrawe van die dooies in moskees nie; omdat hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) in sy huis begrawe is — in die huis van Aisha, mag Allah tevrede met haar wees —, daarna is sy twee metgeselle saam met hom begrawe. Toe Al-Walid bin 'Abd Al-Malik die moskee uitgebrei het, het hy die kamer in die moskee ingesluit teen die einde van die eerste eeu na die Hijrah. Die mense van kennis het dit ten sterkste afgekeur, maar hy was van mening dat dit nie die uitbreiding moet verhinder nie, en dat die saak duidelik is en nie verwarrend is nie.

ierdeur word dit dus duidelik vir elke Moslem: dat hy (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) en sy twee metgeselle, mag Allah tevrede met hulle wees, nie in die moskee begrawe is nie, en die insluiting daarvan as gevolg van die uitbreiding is nie 'n bewys vir die toelaatbaarheid van begrawe in moskees nie; want hulle is nie in die moskee nie, maar in sy huis, vrede en seëninge op hom. En ook omdat die daad van Al-Walid vir niemand as bewys in hierdie opsig dien nie, aangesien die enigste bewys in die Boek en die Sunnah lê, asook in die konsensus (Ijma') van die vroom voorgangers van die nasie (Salaf), mag Allah tevrede wees met hulle, en mag Hy ons onder hul volgelinge in goedheid maak.

En vir die doel van opregte advies en om vrygestel te wees van verantwoordelikheid, is dit geskryf op: 14/5/1415 AH.

En Allah is die Skenker van sukses. En mag Allah se vrede en seëninge wees op ons profeet Muhammad, sy familie, sy metgeselle en hul volgelinge in goedheid.

'n Verduideliking van die Ongeloof en Dwaling van Diegene wat Beweer dat dit Toelaatbaar is vir Enigiemand om Buite die Shari'ah van Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) te Tree

'Abd al-'Aziz bin 'Abdullah bin Baz

**Die Twaalfde Verhandeling: 'n
Verduideliking van die ongeloof en dwaling
van diegene wat beweer dat dit toelaatbaar
is vir enigiemand om buite die Shari'ah van
Muhammad (mag Allah se vrede en
seëninge op hom wees) te tree.**

Alle lof behoort aan Allah, die Here van die wêreld, en mag seën en vrede wees op die seël van die profete en boodskappers, ons profeet Muhammad, en op sy hele familie en al sy metgeselle.

Om verder te gaan: Ek het kennis geneem van die artikel gepubliseer in die koerant Ash-Sharq al-Awsat, uitgawe nommer (5824) gedateer 5/6/1415 AH, geskryf deur die een wat homself Abd al-Fattah al-Hayek noem, onder die titel: (Die Verkeerde Begrip).

Die opsomming van die artikel: Sy ontkenning van dít wat noodsaaklikerwys bekend is as deel van die godsdiens van Islam, sowel as deur teks en konsensus; naamlik die algemeenheid van die boodskap van Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) aan die hele mensdom. Sy bewering dat die een wat Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) nie volg of gehoorsaam nie, maar 'n Jood of Christen bly, op 'n ware godsdiens is. Daarna het hy homself vergryp

teen die Here van die wêreld, verhewe is Hy, ten opsigte van Sy wysheid in die bestraffing van die ongelowiges en die sondaars, en dit as absurd bestempel.

Hy het die godsdienstige tekste verdraai en dit buite konteks geplaas, en dit geïnterpreteer volgens sy eie begeertes. Hy het weggekyk van die wetlike bewyse en die duidelike tekste wat dui op die algemeenheid van die boodskap van Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), en op die ongeloof van die een wat van hom gehoor het maar hom nie gevolg het nie, en dat Allah geen ander godsdienst as Islam aanvaar nie. Hy het weggekyk van hierdie en ander duidelike tekste sodat die onkundiges deur sy woorde mislei mag word. En dít wat hy gedoen het, is duidelike ongeloof (Kufr), afvalligheid van Islam, en 'n verloëning van Allah die Verhewene en Sy Boodskapper (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees), soos dit bekend is aan die mense van kennis en geloof wat die artikel gelees het.

Dit is die plig van die gesagsdraer (Wali al-Amr) om hom na die hof te verwys sodat hy tot berou geroep kan word, en om oor hom te oordeel volgens dít wat die reine Shari'ah vereis.

Allah, die Verhewe en Almagtige, het reeds die algemeenheid van die boodskap van Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) verduidelik, asook die verpligting vir al die djinns

en mense om hom te volg. Enige Moslem met selfs die geringste mate van kennis is hiervan bewus.

Allah die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (158)

"Sê (o Muhammad): 'O mensdom, waarlik, ek is die BoodsAPPER van Allah na julle almal; aan Wie die koninkryk van die hemele en die aarde behoort. Daar is geen god behalwe Hy nie; Hy gee lewe en Hy laat sterf.' Glo dus in Allah en Sy BoodsAPPER, die ongeletterde Profeet, wat glo in Allah en Sy woorde, en volg hom sodat julle gelei mag word." [Al-A'raf: 158]. En die Verhewene het gesê:

﴿...وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

"...En hierdie Koran is aan my geopenbaar sodat ek julle daarmee kan waarsku, asook elkeen wat dit bereik..." [Al-An'am: 19]. En die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (31)

"Sê (o Muhammad): 'As julle Allah liefhet, volg my dan; Allah sal julle liefhê en julle sondes vergewe. En Allah is Vergewensgesind, Barmhartig.'" [Al Imran: 31] En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (85)

"En wie ook al 'n ander godsdienst as Islam soek, dit sal nooit van hom aanvaar word nie, en hy sal in die Hiernamaals een van die verloorders wees." [Al Imran: 85]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

"En Ons het jou nie gestuur nie, behalwe as 'n bringer van blye tydings en 'n waarskuwer vir die hele mensdom..." [Saba': 28]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ 107﴾

"En Ons het jou nie gestuur nie, behalwe as 'n genade vir die wêreld." [Al-Anbiya: 107]. En die Verhewene het gesê:

﴿...وَقُلْ لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ؕ أَاسْلَمْتُمْ فَإِنِ اسْلَمْتُمْ فَسَدَّ هَذِهِ وَلَئِن تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾

"...En sê vir diegene aan wie die Boek gegee is en vir die ongeletterdes: 'Het julle julle oorgegee (in Islam)?' As hulle hul oorgee, is hulle waarlik reg gelei; maar as hulle wegdraai, dan is jou plig slegs om die boodskap oor te dra. En Allah is Alsiende oor Sy dienaars." [Al Imran: 20]. En Hy, die Verhewene, het gesê:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا 1﴾

"Geseënd is Hy wat die Onderskeider (die Koran) aan Sy dienaar neergesend het, sodat hy 'n waarskuwer vir die wêreld kan wees." [Al-Furqan: 1].

En Al-Bukhari en Muslim het van Jabir, mag Allah tevrede met hom wees, oorgelewer dat die Profeet, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, gesê het:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطُهْرًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأَجِلْتُ لِي الْمَغَانِمَ، وَلَمْ تُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

"Ek is vyf dinge gegee wat niemand voor my gegee is nie: Ek is ondersteun met vrees (in die harte van die vyand) oor 'n afstand van 'n maand se reis; die aarde is vir my as 'n plek van aanbidding en 'n middel tot reiniging gemaak, so vir enige man van my nasie wat deur die tyd van gebed bereik word, laat hom bid; die oorlogsbuit is vir my toelaatbaar gemaak terwyl dit vir niemand voor my toelaatbaar was nie; ek is die (reg van) bemiddeling gegee; en waar 'n profeet slegs na sy eie mense gestuur is, is ek na die hele mensdom gestuur."

En dit is 'n duidelike verklaring van die algemeenheid en omvattendheid van die boodskap van ons Profeet Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, aan die hele mensdom, en dat dit alle vorige wetgewings opgehef (vervang) het. Elkeen wat Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, nie volg nie en hom nie gehoorsaam nie, is 'n ongehoorsame ongelowige wat Sy bestraffing verdien. Allah die Verhewene het gesê:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَلَنَارُ مَوْعِدُهُ...﴾

"...En wie ook al van die groepe daarin (in hom) glo nie, die Vuur is sy beloofde plek..." [Hud: 17]. En die Verhewene het gesê:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرٍ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

"Laat diegene wat sy bevel oortree, dus waaksaam wees dat 'n beproewing hulle nie tref nie, of dat 'n pynlike bestraffing hulle nie tref nie." [An-Nur: 63]. En die Verhewene het gesê:

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ 14

"En wie aan Allah en Sy BoodsAPPER ongehoorsaam is en Sy grense oorskry, Hy sal hom in 'n Vuur laat ingaan om vir ewig daarin te bly; en vir hom is daar 'n vernederende bestraffing." [An-Nisa: 14], En die Verhewene het gesê:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدْ أَلْكَفَرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

"...En wie ook al geloof vir ongeloof verruil, hy het waarlik van die reguit pad afgedwaal." [Al-Baqarah: 108], En die verse met hierdie betekenis is baie talryk.

En Allah die Verhewene het gehoorsaamheid aan die BoodsAPPER, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, gekoppel aan gehoorsaamheid aan Homself. Hy het duidelik gemaak dat wie ook al iets anders as Islam as geloofsoortuiging aanneem, 'n verloorder is; geen vergoeding of

plaasvervanging sal van hom aanvaar word nie. Die Verhewene het gesê:

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

"En wie ook al iets anders as Islam as godsdiensoek, dit sal nooit van hom aanvaar word nie, en hy sal in die Hiernamaals onder die verloorders wees."

[Ali 'Imran: 85]. En die Verhewene het gesê:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

"Wie die BoodsAPPER gehoorsaam, hy het waarlik vir Allah gehoorsaam." [An-Nisa: 80]. En die Verhewene het gesê:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾

"Sê: 'Gehoorsaam Allah en gehoorsaam die BoodsAPPER; maar as julle wegdraai, dan rus op hom slegs dít waarmee hy belas is, en op julle dít waarmee julle belas is. En as julle hom gehoorsaam, sal julle gelei word.'" [An-Nur: 54]. En die Verhewene het gesê:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾

"Waarlik, diegene wat ongelowig is onder die mense van die Boek en die afgodedienaars, sal in die vuur van die Hel wees om daarin te vertoef; hulle is die slegste van die skepsele." [Al-Bayyinah: 6].

En Muslim het in sy Sahih oorgelewer dat die Boodskapper van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, gesê het:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

"By Hom in wie se Hand my siel is; niemand van hierdie nasie hoor van my nie, hetsy 'n Jood of 'n Christen, en sterf dan sonder om te glo in dít waarmee ek gestuur is nie, of hy sal een van die mense van die Vuur wees."

Die Boodskapper van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, het deur sy dade en woorde die valsheid verduidelik van die godsdien van enigiemand wat nie die godsdien van Islam betree nie. Hy het die Jode en Christene beveg, net soos hy ander ongelowiges beveg het, en hy het die belasting (Jizyah) geneem van diegene onder hulle wat dit gegee het; sodat hulle nie sou verhinder dat die uitnodiging (Da'wah) die res van hulle bereik nie, en sodat wie ook al van hulle wou, Islam kon betree sonder vrees dat sy mense hom sou teëstaan, verhinder of doodmaak.

Al-Bukhari en Muslim het van Abu Hurairah, mag Allah tevrede met hom wees, oorgelewer dat hy gesê het: "Terwyl ons in die moskee was, het die Boodskapper van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, uitgekóm en gesê:"

«اُنْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمَدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَدَا هُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، اَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، اَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّلَاثَةَ...».

"Vertrek na die Jode." Ons het saam met hom gegaan totdat ons by die huis van studie (Bayt al-Midras) gekom het. Die Profeet, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, het opgestaan, hulle geroep en gesê: "O gemeenskap van Jode, aanvaar Islam en julle sal veilig wees." Hulle sê toe: "U het die boodskap oorgedra, o Abu al-Qasim." Die Boodskapper van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, sê toe vir hulle: "Dít is wat ek wil hê; aanvaar Islam en julle sal veilig wees." Hulle sê weer: "U het die boodskap oorgedra, o Abu al-Qasim." Die Boodskapper van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, sê toe: "Dít is wat ek wil hê," en hy het dit vir 'n derde maal gesê... Die Hadith.

Die punt is: dat hy, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, na die mense van die godsdien van die Jode in hul huis van studie gegaan het, hulle na Islam uitgenooi het en vir hulle gesê het: "Aanvaar Islam en julle sal veilig wees," en hy het dit aan hulle herhaal.

Net so: het hy sy brief aan Herakleios gestuur om hom na Islam uit te nooi, en hom ingelig dat as hy weier, die sonde van diegene wat weens sy weiering verhinder word van Islam, op hom sal rus.

Al-Bukhari en Muslim het in hul twee Sahihs oorgelewer dat Herakleios die brief van die BoodsAPPER van Allah, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, aangevra en dit gelees het. Daarin het gestaan:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمْتُ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

"In die Naam van Allah, die Barmhartige, die Genadige. Van Muhammad, die BoodsAPPER van Allah, aan Herakleios, die groot leier van die Romeine. Vrede op hom wat die leiding volg. Om voort te gaan: Waarlik, ek nooi u uit met die uitnodiging van Islam; aanvaar Islam en u sal veilig wees, en aanvaar Islam en Allah sal u beloning dubbel aan u gee. Maar as u wegdraai, sal die sonde van die kleinboere (Arisiyyin) op u wees, en:"

﴿يَا هَلْ أَكْتَبَ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ 64

"O mense van die Boek! Kom tot 'n woord wat gemeenskaplik is tussen ons en julle: dat ons niks behalwe Allah aanbid nie, en dat ons niks as deelgenoot met Hom assosieer nie, en dat sommige van ons nie ander as here naas Allah neem nie. Maar as hulle wegdraai, sê dan: 'Getuig dat ons Moslems is.'" [Al-Imran: 64].

Toe hulle weggedraai het en geweier het om Islam te betree, het hy, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, en sy metgeselle, mag Allah tevrede met hulle wees, hulle beveg en die Jizyah op hulle opgelê.

Om hul dwaasheid te beklemtoon en dat hulle op 'n valse godsdiens is nadat dit deur die godsdiens van Muhammad, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees, vervang is; het Allah die Moslem beveel om elke dag, in elke gebed en in elke eenheid (Rak'ah) van Allah te vra om hom na die Reguit Pad te lei wat korrek en aanvaarbaar is, en dít is: Islam. En om hom die pad te spaar van diegene op wie daar toorn is, en dit is: die Jode en diegene soos hulle wat weet dat hulle op die valse pad is en daarop volhard. En om hom die pad te spaar van diegene wat dwaal en wat aanbid sonder kennis, en wat beweer dat hulle op die pad van leiding is terwyl hulle op die pad van dwaasheid is, en dit is: die Christene en diegene van ander nasies wat soos hulle is en wat in dwaasheid en onkunde aanbid. Dit alles is sodat die Moslem met sekerheid sal weet dat elke godsdiens behalwe Islam vals is, en dat elkeen wat Allah op 'n ander manier as Islam aanbid, dwaal; en wie dit nie glo nie, is nie een van die Moslems nie. En die bewyse in hierdie verband is baie uit die Boek en die Sunnah.

Die plig wat op die skrywer van die artikel — Abd al-Fattah — rus, is: om hom te haas na opregte

berou, en om 'n artikel te skryf waarin hy sy berou aankondig. En wie met opregte berou na Allah draai, Allah sal sy berou aanvaar; weens die uitspraak van Allah die Verhewene:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

"En draai julle almal in berou na Allah, o julle gelowiges, sodat julle mag slaag." [An-Nur: 31], En Sy, die Verhewene, se uitspraak:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا 68 يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخَلَّدُ فِيهِ مُهًّئًا 69 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا 70﴾

"En diegene wat nie naas Allah 'n ander god aanroep nie, en nie die siel wat Allah verbied het, doodmaak nie — behalwe met reg — en nie egbreuk pleeg nie. En wie dit doen, sal 'n swaar straf ondergaan."

"Die bestraffing sal vir hom verdubbel word op die Dag van Opstanding, en hy sal daarin verneder vir ewig bly."

"Behalwe diegene wat berou het, glo en regverdige dade doen; vir hulle sal Allah hul slegte dade met goeie dade vervang. En Allah is Vergewensgesind, Genadig." [Al-Furqan: 68-70]. En weens die uitspraak van die Profeet, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees:

﴿الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا﴾.

"Islam vernietig dít wat voor dit was, en berou vernietig dít wat voor dit was." En sy uitspraak, mag die vrede en seëninge van Allah op hom wees:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

"Die een wat berou het oor 'n sonde, is soos die een wat geen sonde het nie."

En die verse en Ahadith met hierdie betekenis is baie talryk.

En ek vra Allah, die Verhewene, om die waarheid as die waarheid aan ons te toon en ons te begunstig om dit te volg, en om die valsheid as valsheid aan ons te toon en ons te begunstig om dit te vermy. En dat Hy aan ons, aan die skrywer Abd al-Fattah en aan alle Moslems die guns van opregte berou skenk, en dat Hy ons almal bewaar teen die misleidende beproewings en die gehoorsaamheid aan begeertes en die Sjaitan. Waarlik, Hy is die Beskermer daarvan en die Een wat daartoe in staat is.

En mag die seëninge en vrede van Allah wees op ons Profeet Muhammad, op sy familie en sy metgeselle, en op diegene wat hulle in goedheid volg tot op die Dag van Oordeel.

الفهرس

Wag oor die eenheid van God.....	2
Die korrekte geloofsbelydenis en wat dit teëstaan.....	2
Die Eerste Verhandeling	2
Die Korrekte Geloofsoortuiging ('Aqidah) en dit wat dit Weerspreek.....	2
Die eerste grondslag: Geloof in Allah die Verhewene	6
Die Tweede Grondslag: Geloof in die Engele,	21
Die Derde Grondslag: Geloof in die Boeke, en dit behels ook twee aspekte:	22
Die Vierde Grondslag: Geloof in die Boodskappers	25
Die Vyfde Grondslag: Geloof in die Laaste Dag	26
Die Sesde Grondslag: Geloof in die Goddelike Besluit (Al-Qadar)	27
Geloofsoortuigings wat die Korrekte Geloofsoortuiging weerspreek	33
Die Vestiging van Bewyse aangaande die Bepaling van diegene wat Hulp soek by 'n ander as Allah.....	41
Die Tweede Verhandeling: Oor die bepaling van die soek na redding by die Profeet (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees).	42
Die Derde Verhandeling	60
Oor die bepaling van die soek na redding by djinns en duiwels en om geloftes aan hulle af te lê.....	60
Die Vierde Verhandeling:.....	82
Oor die bepaling van aanbidding deur geïnnoveerde (Bid'ah) en afgodiese (Shirk) lofprijsinge (Awrad).....	82
Waarskuwing teen innovasies.	107
Boodschap Vyf:	107

Die reël oor die viering van die Profeet se verjaarsdag en ander geboortedae.	107
Boodskap Ses:	119
Die reël oor die viering van die nag van Al-Isra en Al-Mi'raj	119
Boodskap Sewe:	126
Die reël oor die viering van die nag van die middel van Sha'ban	126
Boodskap Agt:	141
'n Belangrike waarskuwing oor die leuen van die testament wat toegeskryf word	141
aan Sheikh Ahmed, die bediende van die edele Profeet se Moskee	141
Die uitspraak oor towerkuns (towerdy), waarsêery en wat daarmee verband hou.	157
Die Negende Verhandeling: Die Besluit oor Toorkuns, Waarsêery en wat daarmee verband hou	158
Die Waarskuwing teen die Bou van Moskees oor Grafte ...	175
Die Tiende Brief: 'n Waarskuwing teen die bou van moskees op grafte	175
Die begrawe van die dooies in moskees	180
Die Elfde Verhandeling: Die begrawe van die dooies in moskees	180
'n Verduideliking van die Ongeloof en Dwaling van Diegene wat Beweer dat dit Toelaatbaar is vir Enigiemand om Buite die Shari'ah van Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) te Tree	183
Die Twaalfde Verhandeling: 'n Verduideliking van die ongeloof en dwaling van diegene wat beweer dat dit toelaatbaar is vir enigiemand om buite die Shari'ah van Muhammad (mag Allah se vrede en seëninge op hom wees) te tree	184

